Magazine
Contributed by
Jitendra Deo 4267/10

KAZHAKOOTAM

KAZHAKIAN

CADET

ANNUAL OF SAINIK SCHOOL KAZHAKOOTAM

2005 - 2006

MAGAZINE 2005 -2006

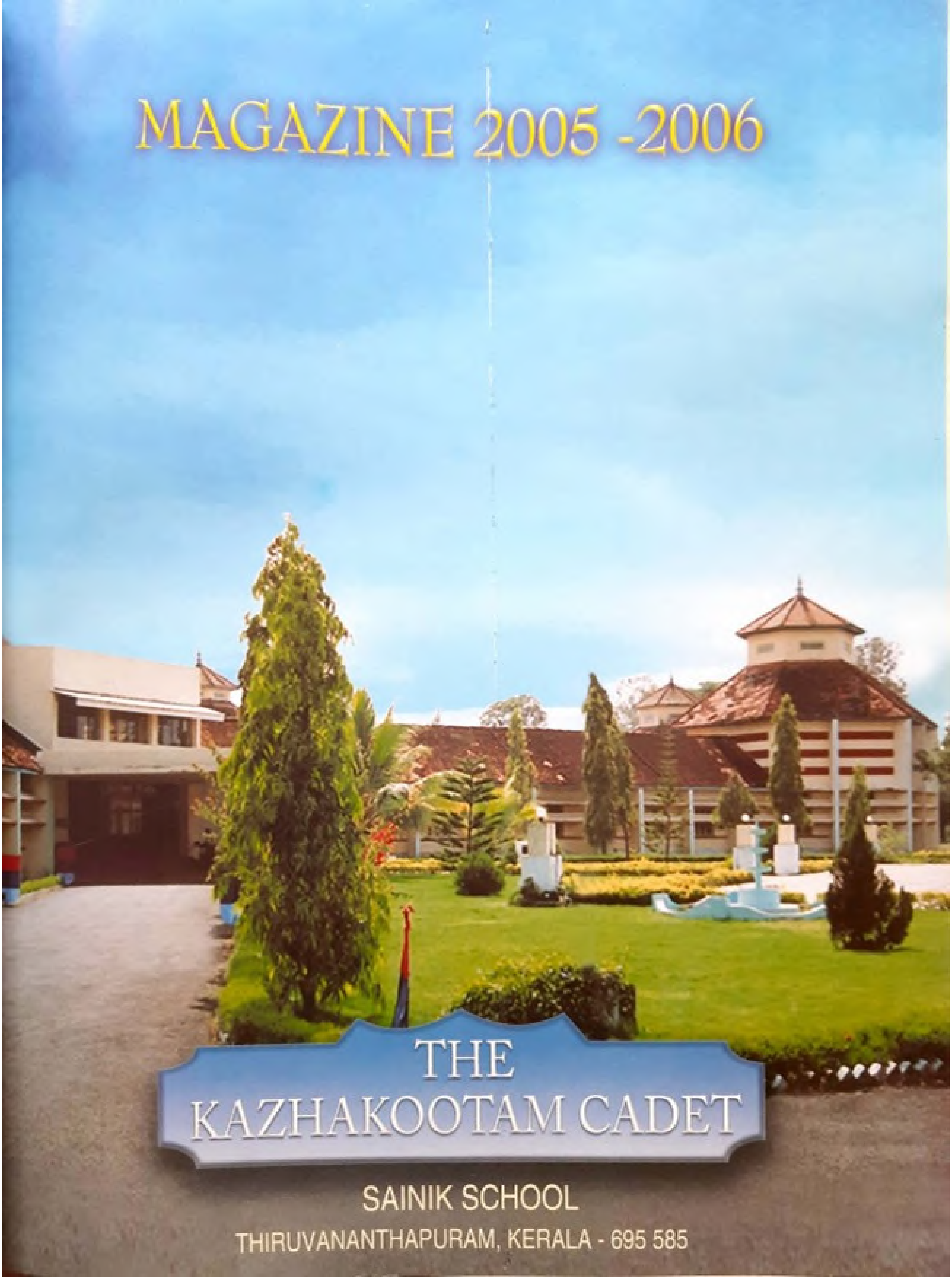

THE KAZHAKOOTAM CADET

SAINIK SCHOOL

THIRUVANANTHAPURAM, KERALA - 695 585

भारत सरकार
रक्षा मंत्रालय
रक्षा विभाग
नई दिल्ली - 110 011
Government of India
Ministry of Defence
Department of Defence
Department of Defense
New Delhi - 110 011

सत्यमेव जयते

Message

I am pleased to learn that Sainik School Kazhakootam is bringing out its School journal "Kazhakian Cadet - 2006".

Sainik School Kazhakootam is one of our best Sainik Schools and over the years it has contributed significantly by enriching the human resource of the Society. Today its old boys occupy important positions in all walks of national endeavour. I am sure the school will continue to produce quality leaders in future also.

During my visit to the school for attending the All India Sainik Schools Principals Conference, I have noted with pride the progress the school has achieved in the recent past and the infrastructure developments which have added to the existing excellent training facilities. The school should produce quality CBSE and NDA results and achieve total IT integration by 31 Dec 2006.

I take this opportunity to express my warm greetings and good wishes to all the members of the Kazhakian fraternity.

(Bhaskar Verma)
Dir(Trg) & Hony Secy
Sainik Schools Society

COL C V RAMANAIAH
Principal

From the Principal's Desk

I deem it a great honour to hold the reins of this premier institution, the lone in the State, which has been imparting qualitative Public School education, with a military tinge.

It has been my earnest endeavour, since I took over, to provide an atmosphere and environment conducive for the all round development of the cadets and overall growth of the school.

With the concerted efforts of a well knit team, the school has been imbibing and fine tuning the skills and talents of the cadets to forge ahead and face the challenges of the future.

I am happy to state that the efforts have started yielding rich dividends in the scholastic and non-scholastic domains.

The overwhelming response from all sections of my staff, parents and cadets in all spheres of school activities invigorates me to steer the school to greater heights.

Reposing my faith in my staff, I once again exhort them to re-dedicate themselves for the success and prosperity of the school.

'Jai Hind'

LT COL RAJESH KUMAR NAIR
Registrar

LT COL SRINIVASULU
Headmaster

Mr S V SARMA
Senior Master

The Editorial Board

Student Editors: Cdt Ginu PM (Malayalam) Cdt Kamaljeet Yadav (Hindi), Cdt Abhilash CS (English)

Sitting (L to R) Ms. Sandhya R (Editor - Malayalam & Photography) Mr.K. Rajendran (Editor -English) Mr. S.B. Sasi Kumar (Chief Editor), Lt. Col Srinivasulu (Head master) Col C.V Ramanaiah - Patron (Principal) Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar) Mr.S.V Sarma (Senior Master) Mr.Joseph Mathew (Art) Dr. George P.I (Editor - Hindi)

The Academic Staff

(Sitting: L to R) Ms. B Radhika, Mr.S.B. Sasi Kumar, Mr. SV Sarma (Senior Master) Lt Col Rajesh Kumar Nair (Registrar) Col CV Ramanaiah (Principal) Lt Col Srinivasulu (Headmaster) Mr. MK Poonacha, Mr. NG Babu, Mr. SS Chettiar

(Standing: Ist Row) Ms. Sonia.R, Ms. Sangeetha Varma, Ms. KC Sudhalekshmi, Ms. OK Supriya Rani, Ms. Indu RS, Ms. Deepa RVM, Ms. Sandhya, Miss. Sreelakshmi, Miss. Liji VR, Ms. Deepa C

(Standing: IInd Row) Mr.Manoj P, Mr. Alex Abraham, Mr. MG Francis, Mr. Stephen Suderaraj, Mr. Mathew K Thomas, Mr. PKR Panicker, Mr. Jestine KJ, Mr. Rajan K Vargheese, Mr Joseph Mathew, Mr. Sambhu R, Mr. Rajesh Kumar

Standing: IIIrd Row) Dr. George P I, Mr. Macson, Mr. Gireesh KR , Mr. G Mahadevan, Mr. Satheesh Kumar, *Hav Rabindra, Mr. K Rajendran*

Passing Out Cadets 2006 Batch

Sitting (L to R)

Ms.Supriya Rani, Ms.B. Radhika, Mr.Stephen Sunderaraj, Mr. N.G.Babu, Mr.K. Rajendran, Mr. S.V. Sarma, Lt Col Sreenivasulu (Head Master), Col. C.V. Ramanaiah (Principal) Lt Rajesh.K Nair (Registrar), Mr.S.B. Sasikumar, Mr. S.S. Chettiar, Mr. P. Manoj, Mr. Mahadevan, Ms. Sangeetha Varma, Ms. Deepa.C., Cdt.Vishnu.C (School Cadet Captain)

First Row:

Deepak.M. Dennis.P, Gautham Kocheril, Adarsh.B.S, C.S Abhilash, Sarath Babu.R, Liju.R, Jithin.P.James, Ajay Jose, Vishnu.K.V., Sooraj.A.L. Arun Kumar.P, Binu.V.S., Manu. Mohan Nair, Prathyush.V, Vishnu Reghu, Vishnu.R, Sreekanth.R., Vinay.V.S., Vishnu.R.J, Abhilash Mohan, Vaishak.S, Shaju Mohammad

Middle Row:

Anuraj N.A, Anurag.T, Nipun Nair, Abhilash Thankachan, Akhil Kumar P.M, Vishnu Murali, Kelvin George, Sudin Dinesh,Vishnu Chandran, Rishish.M, Shyamdas.D Vishnu Gireesh.C, Ashish AG, Harrison Joseph, Vishnu M.P, Jayanth.R.D, Arun Kumar.G, Binoy C.K., Nithin Mohan , Mithun.R, Kumar Abhishek, Ginu.P.M, Abraham Philip, Arun.S.S

Standing (Top Row)

Rakesh .K.M, Jinu Jayakumar, Neeraj Babu.C, Anoop. Susheel, Bibu Jacob, Aromal Shaji, Sunu.A, Mathew.M. George, Alen C Alex, Elvis Jose.K, Jobin Uthup, Rahul Balamohan, Kamal Jeet Yadav, Vipin V Johny, Ricky Thomas Eby, Ajay M, Sanoop.VT, Biju.N.B, Akhil Thomas, Gireesh.S, Karthik.K, Praveen Chandran.

The Administrative Staff

(Sitting L to R) Ms. Molly P Joseph, Mr. Sajimon Joseph, Mr. Reghunandanan Thampi, Lt. Col S Srinivasulu (Head Master), Col CV Ramanaiah (Principal), Lt Col Rajesh K Nair (Registrar) Dr. Thomas Mathew (School Medical Officer), Mr. V Chandra Babu, Mr P Gopalakrishnan Nair, Ms. Susamma Issac

(Standing Ist Row - L to R) - Ms. Geetha E, Ms. TM Sreeletha, Ms. Nalinakumari Amma, Mr. Sreevalsan, Mr. J.Ramachandran Nair, Mr.Mohan Kumar, Mr. N. Raju, Mr. K. Natarajan, Mr. CM Radhakrishnan, Mr. AV Narayanan Nampoothiri, Mr. R. Somanatha Panicker, Mr. M. Jose, Ms. CT Revamma, Ms Sreekala

(Standing II Row - L to R) Mr. Stephen Joseph, Mr. Madhusudanan K, Mr. Anilkumar, Mr. N Chellappan, Mr. J Babu, Mr. S Rajan, Mr. Madhusudanan Nair Kannettil, Mr. V. Rajendran Nair, Mr.K. Suseelan, Mr.R.Udayakumar, Mr. K. Babu, Mr. K Suseelan , Mr.S Gopalakrishnan,

(Standing IIIrd Row - L to R) Mr. A Ramachandran , Mr. J Sasikumar, Mr. B Muraleedharan Nair, Mr. Madusudhanan Kunjuveetil, Mr. Anil Kumar, Mr. J Sudhakaran, Mr.C. Yesudasan, Mr.M. Rajendran Nair, Mr. Mohanakumaran Nair, Mr.Etus, Mr. K. Soman, Mr.Thankarajan

THE SCHOOL STAFF

COL C V RAMANAIAH	PRINCIPAL
LT COL RAJESH KUMAR NAIR	REGISTRAR
LT COL S SRINIVASULU	HEADMASTER
MR. S V SARMA	SENIOR MASTER

Dept of English

1.	Mr. S B Sasi Kumar	MA BEd	Master
2.	Mr. K Rajendran	MA BEd	Master
3.	Mr. M G Francis	MA BEd	Asst Master
4.	Ms. R Sonia	MA BEd	Asst Master
5.	Mr. Alex Abraham	MA BEd PGCTE	Asst Master

Dept of Hindi

6.	Dr. George P I	MA MPhil PhD BEd	Asst Master
7.	Mr. Sambhu R	MA BEd	Asst Master

Dept of Malayalam

8.	Ms. R Sandhya	MA BEd	Asst Master
9.	Ms. Deepa RVM	MA BEd	Asst Master

Dept of Mathematics

10.	Mr. S Hariharakrishna Sarma	MSc BEd	Master
11.	Mr. S Vaidyanatha Sarma	MSc BEd	Master
12.	Mr. S Sreekumaran Chettiar	MSc MEd LLB	Asst Master
13.	Ms. O K Supriya Rani	MSc BEd	Asst Master
14.	Ms. Indu R	MSc MPhil BEd	Asst Master
15.	Mr. Gireesh K R	MSc BEd	Asst Master
16.	Mr. Macson M	MSc BEd	Asst Master (Adhoc)

Dept of Physics

17. Ms. B Radhika	MSc BEd	Master
18. Mr. P Manoj	MSc BEd	Master
19. Miss Liji R V	MSc BEd PGDCA	Asst Master (Adhoc)

Dept of Computer Science

20. Ms. Sangeetha Varma	MCA	Asst Master
21. Miss Sreelekshmi L B	BSc	Asst Master (Adhoc)

Dept of Chemistry

22. Mr. N G Babu	MSc MEd	Master
23. Mr. Rajan K Varghese	BSc MA MEd MPhil	Asst Master
24. Mr. Stephen Sunderaraj	MSc BEd	Master

Dept of Biology

25. Ms. Sudha Lakshmi	BSc BEd	Asst Master
26. Mr. G Mahadevan	MSc BEd	Master
27. Ms. Deepa C	MSc MPhil BEd	Asst Master (Adhoc)

Dept of Social Science

28. Mr. M K Poonacha	MA BEd	Master
29. Mr. P K Ravindranatha Panicker	MA Bed	Asst Master
30. Mr. Jestine K J	MA (Hist) MA (Pol Sc) MA (Soc) BEd HDC	Asst Master
31. Mr. Mathew K Thomas	MA MEd	Asst Master

Art

32. Mr. Joseph Mathew	MFA	Asst Master

Craft

33. Mr. Rajesh Kumar S	BA ITI	Craft Instructor

Physical Training

34. CHM Chandu Prakash		P & RT Instructor
35. Hav. Robindra G C		P & RT Instructor

Librarian

36. Mr. V G Satheesh Kumar	BSc BEd BLI Sc	

NCC (Trg)

37. Sub Jagadish Chand
38. Hav Satyan Nair
39. Hav Prakash K

THE ADMINISTRATIVE STAFF

1.	Dr. Thomas Mathew	MBBS	Medical Officer
Main Office			
2.	Mr. P Gopalakrishnan Nair		Office Supdt
3.	Ms. Susamma Issac	BCom	UDC
4.	Mr. C M Radhakrishnan		LDC
5.	Ms. C T Revamma	BCom	LDC
6.	Ms. T Sreelatha	BCom HDC	LDC
Accounts Section			
7.	Mr. M P Reghunandanan Thampi	BCom HDC	Accountant
8.	Mr. K Anil kumar		LDC
9.	Mr. Mathew Kutty		LDC
QM Section			
10.	Mr. V Chandra Babu	BCom	Quarter Master
11.	Mr. A V Narayanan Nampoothiri	BCom	UDC
12.	Ms. Sreekala	BSc BEd	LDC
Mess			
13.	Mr. Sajimon Joseph		Mess Manager
24.	Mr. S Gopalakrishnan	BSc (Catering)	Catering Asst
MI Room			
15.	Ms. Molly P Joseph		Nursing Asst
Matrons			
16.	Ms. Geetha P E	BSc	
17.	Ms. R Nalinakumari Amma		

Serve With Honour

The Safety, Honour and Welfare of Your Country
Come First Always and Every Time;
The Honour, Welfare and Comfort of The Men
You Command Come Next;
Your Own Ease, Comfort and Safety
Come Last Always and Every Time.

- Field Marshal Sir Philip Chetwode

Annual Report
2005 - 2006

I deem it a great honour to present the Annual Report of our school for the year 2005-2006, before this august assembly, especially in the esteemed presence of Hon'ble Minister for Finance, Shri Vakkom Purushothaman.

Sainik Schools are the premier educational institutions of the country spread over 18 states, aimed at bringing public school education to the doorstep of common man. They are feeder institutions to NDA and help the poor strata of the society to have access to the officer cadre in the Armed Forces. Now, after 44 years of existence, I can proudly say that Sainik School Kazhakootam had always this goal within sight and more than seven hundred of our students are serving the country in different wings of the Armed Forces as Officers.

NEW ADMISSION AND SCHOOL STRENGTH

The school strength at present is 620 including 15 day scholars. The admission to the school is based on the performance in the entrance examination for entry to Class VI and IX.

CBSE EXAMINATION RESULT - MARCH 2005

In the Board Exam Class X result was bettered while the Class XII result suffered a slight set back. We have taken stock of the situation and hope to improve much this year.

SCHOOL ACTIVITIES

As the school aims at the overall development of the individual, co-curricular and extra curricular activities are given much importance and every student takes part in a number of such activities. Club activities such as Music, Arts, Debating, Quiz, Drama, Karate, Swimming, Trekking, Yoga and Nature Study, also play a vital role in the moulding of a cadet. In addition to the regular physical training in the morning and games in the evening, Inter House competitions were held in Football, Hockey, Cricket, Basketball, Volleyball, Tennis and Cross Country. The 44th Annual Athletic Meet was held from 25th to 29th Nov 2005.

Sri Varkala Radhakrishnan, Hon'ble MP, was the Chief Guest for the finals held on 29th Nov.

CO-CURRICULAR ACTIVITIES

Inter House competitions were held in Recitation, Declamation, Debate, Extempore Speech, Quiz, Essay Writing and Calligraphy, with the aim of bringing to light, the dormant talents in our cadets. The cadets are also given chances to take part in various Inter School competitions in and around Thiruvananthapuram. The school took part in the South Zone Meet held at Sainik School Korukonda from 25th to 28th July 2005 and won 1st prize in Debate and IInd in Quiz. 21 cadets participated in various competitions conducted on 23rd Sept. in connection with Hindi Fortnight week celebrations, organized by Hindi Prachar Sabha. In this, many of our cadets won prizes in various items like Mono Act, Elocution and Essay Writing. Cadets of Class XII took part in the 'La Fest' competition held at Loyola School Sreekariyam, on 12th July 2005 and won prizes in Dance and Skit.

NCC ACTIVITIES

NCC training is an integral part of school curriculum. The Annual Training Camp for the cadets of SD and JD NCC, Sainik School Company was conducted from 22nd May to 02 June 2005. A total of 250 cadets attended the camp. Cdts Vaisakh VB and Jithin Abraham attended the Advanced Leadership Camp held at Mehsana, Gujarat, from 12th to 23rd September 2005. Twelve cadets of Class IX took part in the Mountaineering Camp, held at Himalayan Mountaineering Institute, Darjeeling, from 20th Oct to 5th Nov 2005. Cdt Ramu Rajendran has been selected for the Republic Day Parade to be held at Delhi in January and is presently attending the Pre RD-3 at the Military Camp Pangode. Cdt George Thaliath is attending a Rock Climbing Camp in Gwalior at present. Another noteworthy achievement is that Cdts Vishnu Murali and Anurag NA won the NCC Scholarship instituted by Sahara Group of Companies for their outstanding performance in Class X Board examination. The scholarship carries an amount of Rs. 6000/- each. But the most spectacular achievement perhaps is that two of our cadets had the privilege of visiting foreign countries under the Youth Exchange Programme of NCC. Cdt. Neeraj C Babu paid a visit to UK from 07th July to 16th Aug 2005, while Cdt Kamaljeet Yadav visited Vietnam from 03rd Nov to 27th Nov 2005.

MOTIVATIONAL TOURS

Motivational tours for our cadets were conducted to places like Kanya-kumari, Munnar, Bangalore and Mysore and NDA - Kadakwasla.

OLD BOYS ASSOCIATION

The Old Boys of the school exhibit great interest in all the activities of the school and help out greatly in the hour of need. The OBA Day was celebrated on 18th June 2005. The celebration was marked by the Ganamela by Grace Voice, Kollam, sponsored by 1972 batch.

PARENTS ASSOCIATION

The Parents Association has been a constant succour and support to the school. For the first time this year a Parent-Teacher meeting was held on 08th Oct 2005.

VIP VISITS/MOTIVATIONAL TALKS

Wg Cdr B S Krishnakumar (Roll No 1076 recipient of Kirti Chakra award this year, was felicitated in a special assembly held on 22nd Aug 2005. Brig O A James, Deputy Director General, NCC (K & L) visited the School on 13th July 2005. The alumni who visited the school this year includes Air Comde Velayudhan Nair, Brig Jatinder Singh and Brig P Chacko Iype.

STAFF

Shri S H Sarma, Senior Master retired on 31st Oct 2005, after 36 years of service.

Sri S R Ramachandran, Asst Master, Physics, took voluntary retirement wef 29th Aug 2005.

Sri L Krishnan retired on 30th Nov 2005 on attaining superannuation.

Mr G Mahadevan Nair was appointed Master in Biology and Mr. Rajesh Kumar S was appointed Craft Instructor wef 02nd Nov 2005.

SWIMMING POOL

It was a dream come true when Dr. M.K. Muneer, Hon'ble Minister for Public Works Department, Govt of Kerala, laid the foundation stone for the dream project of the school, the Swimming Pool Complex. I am sure that this will be a great boon for the cadets to help them to be trained for the career in the Armed Forces.

I take this opportunity to express my deep gratitude to all the members of Local Board of Administration, especially, to the Chairman Air Marshal S Y Savur AVSM, ADC, Air Officer Commanding-in-Chief, Southern Air Command, Trivandrum. I sincerely thank the Ministry of Finance, Govt of Kerala for the invaluable financial assistance lavished on us from time to time. Also my sincere thanks to LNCPE, CRPF and State Police Force for their timely help. I am indebted to the electronic and print media for giving publicity and recognition to our school. Lastly, I thank all the parents and guests present in this august assembly for blessing us with their gracious presence.

May the great ideals of our founding father show us the way in the days to come!

Jai Hind

DORMITORY JOTTINGS

NEHRU HOUSE

House Master : Mr. Alex Abraham
Attached Masters : Mr. P K R Panicker
Mr. Sambhu R
House Captain : Cdt Shahin Ismail

The Nehruvians once again clearly indicated their house spirit through out the year. It was the year of challenges for the house.

Nehruvians staged a consistent performance in all sections of competitions. They started their quest for the Cock House by coming first in the Extempore Speech competition, thus the Nehruvians were at the winning front in the Co-curricular activities. They came first in Calligraphy, Essay and Quiz competitions. Here, the names of Cdts Denny Jose, Vishnu C and Biju NB are worth mentioning. They proved their might on the field, lifting the Basketball trophy and coming Runners-up in Football, Hockey and Volleyball. Cdt Vishnu C was adjudged the 'Best Player' in both Volleyball and Basketball. In group events, they were the champions. They lifted the trophies in Cross-Country race, Athletics and Drill competitions.

Some of the outstanding individual performance of Nehruvians need to be mentioned. Cdt Gireesh S was the 'Best Athlete' among the seniors. Contributions made by Cdts Jobin Uthup, Vishnu C, Akhil Thomas are worth mentioning.

In the field of academics, they stood second. Four cadets of the house, passed the UPSC examination and one got selected to NDA.

In the NCC activities, one of the cadets Cdt Ramu Rajendran participated in the Republic Day Parade at New Delhi.

In the overall analysis, the mighty and diligent Nehruvians came out with flying colours in all spheres and secured the second place in the Cock House race.

The Nehruvians are all geared up with grit to encounter the challenges awaiting them in the coming year and clinch the Cock House trophy.

PATEL HOUSE

House Master : Mr. Mathew K Thomas
Attached Masters : Mr. N G Babu
Mr. M G Francis
House Captain : Cdt Sandeep Yohannan

The year 2005-06 was one of great challenges for the Patelians. The house was elevated to a Senior House.

The first term started with hectic activities both on the stage and field. Patelians started well by bagging the Football trophy. The winning streak in Games continued by lifting Volleyball,

Hockey and Cricket trophies. House Captain Sandeep Yohannan, Cdt Aromal Shaji and Cdt Nithin Mohan were adjudged the 'Best Player' in Football, Hockey and Cricket respectively. On the stage Cdt Shyam S emerged as a good orator and declaimer and secured first in Hindi Debate and English Declamation and second in English Debate. Cdt Neeraj Babu C won first position in Extempore Speech and Malayalam Debate. In Calligraphy and Essay Writing too, our participants did well.

In the prestigious PT competition, Patelians once again proved their team spirit by winning first position, both in Physical tests and Mass PT.

The first place in the Floral Design competition (Athapookalam) and second position in Cleanliness competition stand testimony to the Patelian espirit-de-corps.

In Athletics too, Patelians made their presence felt. The 'Star Athlete' of Patel was Cdt Aromal Shaji, who bagged a triple gold in Hammer, Shot put and Discus throws. Cdt Shyam S stood first in 100 M Hurdles and second in 400 M and 800 M. Cdt Ajay M got Gold in Javelin Throw.

It is a matter of pride to state that one of the Patelians – School Vice Captain Neeraj Babu C visited UK as part of NCC Youth Exchange Programme. Also places on record, the names of Cdt Anuraj N A and Cdt Vishnu Murali who won the Sahara Scholarship.

Another crowning achievement worth mentioning are that of Cdt Shyam S winning the Best Physique Award and Cdt Neeraj Babu C winning the trophy for the 'Most Promising Cadet' of the year.

In NCC activities also, Patelians actively participated. Cdts Anuraj A U, Avlok Kumar and Kevin Sunny attended the Army Attachment Camp at Pangode, TVM. Cdts Dhanraj, Dileep, Athul Ajith, Rashid Nazer and Neeraj Nandakumar attended Tal Sena Camp at Kottayam. Cdts Akshay Narayanan, Anuraj AU and Nidheesh K Simon attended the NI Camp at Palakkad.

Proud to mention the names of Cdts Vishnu Murali, Arun S Anand, Binu V S and Vishnu Chandran for having passed the UPSC examination.

Though the Patelians started off well, they lacked constitency in performance. They resolve to do better next year.

SHIVAJI HOUSE

House Master	:	**Mr. P. Manoj**
Attached Masters	:	**Mr. S S Chettiar**
		Mr. Macson
House Captain	:	**Cdt Vaisakh T D**

The year 2005-06 was a year of victories and challenges for the Shivajians. The year started with a humble note, but as the time progressed, the house also progressed.

The Shivajians made their presence felt in the sports arena, yet they had to be contented with the runners-up position in Basketball, Cricket, PT and Cross Country race. But the Shivajians put up a good show, which was appreciated by one and all.

Some of the names worth mentioning in the sports arena are Cdt Jithin P James, Cdt Jyothish V, Cdt Praveen, Cdt Sanoop V T, Cdt Mathew and Cdt Vinay V S. In the Cross Country race, Cdt Arun Kumar and Cdt Sudeep G, glorified the event by securing the first and second positions, respectively. In the Inter-house Chess tournament, the first five positions were bagged by the Shivajians. On the stage, they established an edge over other competitors and made a clean sweep. Thus the Debating trophy found its way to the Shivaji house. Here, the performance of Cdt C S Abhilash and Cdt Kamaljeet Yadav won great applause.

'Cleanliness is next to Godliness'. No surprise, that the Cleanliness trophy also found its way to the rampart of Shivaji House.

Another glorifying and laudable achievement of the Shivajians was when ten of their cadets cleared the UPSC examination. And then, the coveted NDA trophy added more lustre to the house.

With immense pride, the House places on record the crowning achievement of School Adjt Kamaljeet Yadav for being selected to visit Vietnam, as part of the Youth Exchange Programme.

The yearlong hard work of Shivajians was suitably rewarded when they bagged the prestigious Academic trophy. The Shivajians proved their mettle with their famous slogan

"With thee at the helm....
We will win at the end"

and lifted the most coveted Cock House trophy for the second time in a row.

ASHOKA HOUSE

House Master	:	**Ms. O K Supriya Rani**
Attached Masters	:	**Mr. S B Sasi Kumar**
		Mr. Rajan K Varghese
Matron	:	**Ms Nalinakumari Amma**
House Captain	:	**Cdt Vishnu Chandran**

The academic year 2005-06 under review began with fervent hopes and strong resolution to reach the pinnacle of success.

Inspired by the heroic, historical exploits of the great Emperor Ashoka, the Ashokians began their conquets. The first domain to annex was the stage. Budding orators and reciters proved their intellectual might and oratory skills and stole the shows. They bagged the Debating trophy.

The names worth mentioning are Cdt Sahil S Kumar, Cdt Adarsh V and Cdt Pratheesh P.

The next domain targeted by the Ashokians was the long winding and the hazardous terrain, the route set for Cross Country race. Holding the banner high – 'Unity is Strength', Ashokians proved that statement by exhibiting high degree of physical stamina, team spirit and co-ordination and snatched the Cross Country trophy.

Undaunted by the cold and unexpected winds, the daring Ashokians marched on and on setting new targets.

In athletics, glittering performance of Cdts Abilash B, Aneesh K A, Avinash and Abisekh brought laurels to the house. The house emerged second in the overall analysis.

In the Malayalam Calligraphy competition Cdt Camilo Powell got the first prize.

After proving their might on the field and stage, Ashokians burned the midnight oil and placed the house in the second position in academics.

All these glittering achievements reflect the camaraderie, commitment and team spirit of the Ashokians.

The thirst for conquest continues....

CARIAPPA HOUSE

House Master : **Dr. George P I**
Attached Masters : **Mr. Gireesh K R**
Ms Liji R V
Matron : **Ms Geetha P E**
House Captain : **Cdt Mithun R**

The year 2005 saw Cariappa in full vigour and action. They proved their mettle in conquering the new avenues in the Inter House competitions.

By winning the Cleanliness trophy for the third consecutive year, the Cariappas made a tradition. The clean and serene atmosphere of the House made the cadets disciplined and systematic. The cadets showed their calibre by being first in the Mathematics Table Recitation competition and second in Quiz.

Cariappas showed their outstanding performance on the stage and bagged the prestigious Co-curricular trophy. They got first in English Recitation and Malayalam Essay Writing competitions. Cdts Deepak, Priyanka, Ullas, Ashish, Rahul, Jayakrishnan and Avinash were noted for their brilliant performance.

In the sports and games arena, Cariappas showed their consistent fighting spirit. In the Inter-house competitions, the House was Runner-up in Volleyball and Hockey. The superb performance of Cdt Firoz in Hockey won him the 'Best Player' award.

Cdt Jayakrishnan, attended the Mountaineering Camp held at Darjeeling. Cdt Arvind S Khosh got second prize in the Mono Act competition conducted by the Hindi Prachar Sabha, Trivandrum.

A retrospective analysis of the previous years make the Cariappas confident and enthusiastic. They foresee yet another brilliant year ahead.

PRASAD HOUSE

House Master : Mr. Jestine K J
Attached Masters : Ms. B Radhika
Mr. G Mahadevan
House Captain : Cdt Sooraj Suresh

The year saw the Green warriors rising from the ashes like a phoenix to perform exceedingly well in various activities. Though they were not able to achieve the targets set by them, owing to some odds and lapses, they ended up in the Cock House race, securing the runner-up position, missing the coveted Cock House trophy by a narrow margin.

Our Cdts Mithun AK and Amal Shaji started the year by bagging the first position in the Inter House Quiz competition. Cdt Shyam Venket held the House flag high by securing prizes in English Debate, Extempore Speech and Recitation.

Cdt Nikhil P Kumar won the second place in the English Essay Writing and Cdt Joel Sebastin played magic with his melodious voice to bag the second prize in the Light Music competition.

In the sports arena, the Green warriors bagged the Basket ball trophy. Cdt Arun Paul was adjudged the 'Best Player'. The house again proved their physical might by winning the PT trophy. In Athletics, Cdts Vishnu Prasad Pillai, Arun Paul and Sreekrishnan brought laurels to the house.

The Prasadians showed their intellectual might and bagged the coveted Academic trophy. Names of Cdt Jayeesh, Cdt Adarsh M, Cdt Rakesh and Girl Cdt Anupama are worth mentioning.

Though the Prasadians could not achieve the target set, they resolve to do well in the coming years.

RAJAJI HOUSE

House Master : Ms. Sandhya R
Attached Masters : Mr. M K Poonacha
Ms. Deepa R V M
House Captain : Cdt Ginu P M

The newly constituted Rajaji Junior House entered the fray and became the runner-up in Games and Athletics. Even though Rajajians could not excel in group activities, they proved their worth by excelling individually. Cdt Ranjith K Vinod won the first prize in the Inter House Malayalam debate and kept the glory of the House on top. Cdt Sajith Kumar proved himself as a sportsman by becoming the Group Champion in Athletics among the Juniors. He also bagged the first prize in the Inter House Cross Country race.

Rajajians also excelled in other Inter School activities organised by various educational institutions. Cdt Sachin Thomas won the first prize in Quiz Competition conducted at the National Integration Camp. Cdt Basil Thampy secured the first place in the Hindi Essay Writing contest conducted by Hindi Prachar Sabha.

Rajajians resolve to do well in the areas of academics and co-curricular and bag the coveted Cock House trophy in the coming years.

VELUTHAMPI HOUSE

House Master : Mr. V. Stephen Sundararaj
Attached Masters : Ms. Indu R S
Mr. Rajesh Kumar S
House Captain : Cdt Binu V S

The dedication and team work of the cadets and the incessant support and guidance, received from all quarters, found the Veluthampians lifting the coveted Cock House trophy 2005-06.

The highly spirited, dynamic and determined Veluthampians registered their victory in Athletics, Games and Drill. In the Inter-house PT and Cross Country competitions, they proved their co-ordination and physical might by bagging the Runner-up trophy.

On the stage, they exhibited their intellectual and histrionic talents. Cdt Mathews and Cdt Pradeep got second place in Malayalam and Hindi Debates, respectively. Cdt Saburaj was adjudged the 'Best Singer' among the Juniors.

Cadets Saburaj, Anandu, Vikas, Pradeep, Jiveesh, Adarsh, Anoop and Remil were the glittering stars in Athletics and Games. Cdt Saburaj was adjudged the 'Best Player' in Football and Cricket. Cdt Athish achieved the same for Volleyball.

Cdts Geo, Arun and Athish represented the School in the Sainik School South Zone Meet.

In the field of academics, the good performance of the cadets led the House to reach a respectable position.

Whatever has been achieved, is the fruit of team-work, co-operation and determination of the young lads of the house. The very gratifying year convinces us more, that 'Unity is Strength.'

TAGORE HOUSE

House Master : Ms. Sonia R
Attached Master : Mr. Joseph Mathew
Matron : Ms. Nalinakumari Amma
House Captain : Cdt Liju R

This was another year of victories for the mighty Tagorians with its House Captain Cdt Liju R, Sgt Sarath Mohan and Cpl Adarsh Venkateswaran.

"Man often become what they believe themselves to be. If I believe I cannot do something it makes me incapable of doing it. But when I believe I can, then I acquire the ability to do it, even if I didn't have it in the beginning." These are the words of Mahatma Gandhi.

As Mahatma Gandhi said, the Tagorians believed that they could do something and they acquired the ability through sheer hard work and determination even though they did not have it in the beginning. They began their venture by lifting the Games trophy. Cdt Anshad and Cdt Shasank were adjudged the 'Best Player' in Hockey and Cricket, respectively.

The School motto which enshrines three of the most essential qualities, has been kept alive by the mighty Tagorians by bagging the Academic and Quiz trophies for Knowledge,

Co-curricular and Cross Country trophies proving co-operation. Cdts Rohit Nair and Jithin Mohan were the winner and runner-up in the Cross Country race, respectively.

In Athletics Cdt Kiran Prabha shone as a twinkling star and was the 'Best Athlete.'

Cdts Sajith, Abhiraj and Sreeraj held the audience spell bound by their excellent speeches.

The pragmatic approach of the Tagorians ensured the covetous trophy – the Cock House trophy for the second time.

VALLATHOL HOUSE

House Master : Mr. K Rajendran
Attached Master : Mr. V G Satheesh Kumar
Matron : Ms. Geetha P E
House Captain : Cdt Nithin Mohan

The year 2005-06 was an eventful year for the Vallatholians. The cadets were geared up to face the challenges ahead of them. Soon came the Inter-house Football Championship. The zeal, the enthusiasm and the team spirit coupled with courage and determination paved way for the Vallatholians to annex the Football trophy. Our "Little Maradona", Cdt Althaf A S added, another feather to his cap by being adjudged the 'Best Footballer' of the year in the Sub-Juniors.

In Malayalam Calligraphy competition, Cdt Arun Raj brought laurels home by bagging the first position. Soon, Cdt Sharath S followed suit by bringing home the first position in the Hindi Calligraphy competition. In the Inter-house Quiz competition, our team comprising Cdt Sooraj and Cdt Akhil won the first prize.

The 'never say die' attitude of the cadets brought rich dividends in the form of Co-curricular trophy to the house.

The cadets displayed a perfect blend of hard work, team spirit and will to succeed which enabled them to annex the coveted P T trophy.

In the field of academics, the Vallatholians were second to none. The academic performance of the cadets of Class VI was the best among their batch. The tiny-tots, Cdt Akhil Sebastian and Cdt Vinayak S shared the first rank among Class VI cadets.

In the Inter-house Mathematics Table Recitation competition, Vallatholians proved to be the Ramanujans of the future. In the Open Chess competition Cdt Mathews and Cdt Unni bagged the first and second positions, respectively.

Though the Vallatholians missed the Cock-House trophy, they undoubtedly had a wonderful year. The rich experience they gained in all spheres of knowledge, growth and development will surely come in handy to prove their mettle in the year to come.

VKKM HOUSE

House Master : Ms. K C Sudhalakshmi
Attached Master : Ms. Sangeetha Varma
Matron : Ms. Nalinikumari Amma
House Captain : Cdt Rakesh K M

Another year of hectic schedule fades into oblivion, leaving some indelible imprints of accomplishments and disappointments. The accomplishments, reaped by the VKKians have boosted the morale and invigorated their spirit to retain and reap more laurels in the coming years. The disappointments that came the way, have opened their eyes.

The year 2005 started with a bang. VKKians proved unbeatable on the stage. Cdt Cyrin Neeraj proved invincible on the stage with his superb art of oratory in English and Malayalam Debating contests and placed him first in both, a rare distinction to pride on. In the Inter-house Hindi Debate competition Cdt Sooraj Prakash proved his intellectual prowess and secured the first place. Thus the VKKians snatched the Inter House Debating trophy.

In the Inter House Recitation competition Cdt Vaisakh M Raj kept the audience spell bound and walked away with the first prize.

'Cleanliness is next to Godliness'. Keeping this dictum in mind, the untiring VKKians toiled days and nights to keep the House and its surroundings spick and span. This is the second year in a row, the Cleanliness trophy adorned the ramparts of the house.

In the Inter-house Athletics Championship, the hardy, sturdy athletes of VKK put up a brilliant performance on the track and field events to place the house in the runner-up slot. Similarly, in the Co-curricular competitions also the house secured the second place in the overall analysis. Despite the good academic performance of Cdts Prem Kiran, Nebil Divay and Roopak Rajeev the house could not get first in academics.

Had the VKKians annexed the Academic trophy, they would have been the Champion House in 2005-06.

Imbibing moral lessons from the lapses and pit falls, VKKians resolve to do better in the coming years.

Memorabilia

Hon'ble Minister for Defence Shri.V.K. Krishna Menon addressing the gathering on the occasion of the foundation laying ceremony of Sainik School Kazhakootam on 5th Feb. 1962 in the presence of Shri. Pattom Thanu Pillai, Chief Minister of Kerala.

Hon'ble Minister for Defence Shri.V.K. Krishna Menon along with the founder Principal Lt.Col.Somaiah on the occasion of the Foundation Laying Ceremony of Sainik School, Kazhakootam on 5th Feb. 1962.

Pioneer Batch of selected cadets for the NDA from Sainik School , Kazhakootam. (L to R) Roll.No. 38, Cdt S.P.Sreekumar (now Major General) Roll.No. 15 Cdt Balasubramonian (Col - Retd) Roll No.6,Cdt Thomas Mathew (now Lt General) and Roll No. 23, Cdt Issac John Koshy (now Lt General)

Cadet Thomas Mathew Roll No.6 (Standing IInd Row - 3rd from Left) in the School Cricket Team Sainik School, Kazhakootam (1964). Now Lt General.

Cadet Thomas Mathew (Standing First Row - 6th from Left) and Cadet Issac John Koshy (Sitting 1st from Left)in the School Athletic team Sainik School, Kazhakootam (1964). Now both are Lt Generals.

School's Pride

Entrants to NDA 115 Course

Jithin Thomas

Adil Shirazi

Senin Basheer

Manu Jacob

Qualified for NDA 116 Course

Vishnu Murali

Vishnu K Vijayan

Vipin Menon

C.S. Abhilash

Rahul Balamohan

Binu V.S

R. Liju

Kumar Abhishek

Kamaljeet Yadav

R. Mithun

Rajeev Bopche

Shri B.K. Handique, Hon'ble Minister of State for Defence delivering the Keynote address at the XXXV All India Sainik Schools Principals' Conference

Shri. Bhaskar Verma DS (Trg) & Hony Secretary, MOD amidst Shri. B.K Handique, Hon'ble Minister of State for Defence and Col. D. Choudhury, Inspecting Officer at the XXXV All India Sainik Schools Principals' Conference.

Air Marshal SY Savur PVSM, AVSM, ADC, AOC-in-C reviewing the Passing out Parade 2005

Air Marshal SY Savur PVSM, AVSM, ADC, AOC- in -C chairing the LBA Meeting

Presenting Guard of Honour to Col D Choudhary Inspecting Officer, Sainik Schools Society

'More tips for better assimilation'
Col D Choudhury during the inspection of classroom teaching

Shri Vakkom Purushothaman, Hon'ble Minister for Finance on the occasion of the 44th Annual Day Celebrations

'A well lauded folk dance by tiny tots' Annual Day Celebrations

'Adding more grace and glamour' Cadets of the Equestrian club taking part in the POP 2005

'A proud home coming' Lt General Thomas Mathew VSM, alumnus, inspecting the Guard of Honour

'Aiming for the hardy constitution' Cadets at the School Gymnasium

Maidens' Touch to the dazzling design of the Day Scholar boys - Onam Celebration

The School Band 'buzzing brilliantly' before the Chief Guest - Annual Athletic Meet 2005

Dr. M.K. Muneer, Hon'ble Minister for Public Works Department laying the foundation stone for the Swimming Pool Complex

Maj General SP Sreekumar, alumnus, inspecting the Guard of Honour

'One whistle...the rest follows... Inter-house Mass PT display competition

Mirroring images through mute expressions Mime - Annual Day Celebrations

Patriotism personified through myriad of gestures - Annual day Celebrations

'A Perfect throw - destined to win'
Inter-house Basketball Match

'A well powered smash - well deflected'
Inter-house Volleyball Match

'Racing to the Razor's edge'
Annual Athletic Meet 2005

'A Crafty move...deftly blocked'
Inter-house Hockey Tournament

'Mirth getting spilled and splashed'
Class VII Tour to Bay Watch

'Battle of Wits' in progress
Inter-house English Debate

Ms Sreelakshmi Ramanaiah, the First Lady of the Campus, cutting the X'mas cake

'Cadets completing the long and hazardous route'
Inter-house Cross Country Race 2005

'Safe...kicked away from the danger zone '
Inter-house Football match

'Fearless lad flying through the fiery ring'
Karate display

'Invoking the blessings'
Pooja dance by maidens - Annual Day Celebrations

'Congrats - You deserve it', a pat from the Hon'ble MP, Shri Varkala Radhakrishnan
Annual Athletic Meet - 2005

CRAFT CORNER

BON VOYAGE AFTER RETIREMENT

Mr.S.H.Sarma (Sr. Master)
Joined On: 14 July 1970
Retired On: 31 Oct. 2005

Mr.S.R.Ramachandran (Asst. Master)
Joined On : 2 July 1984
Retired on (Voluntary) : 29 Aug. 2005

Mr.L.Krishnan (GE)
Joined On: 19 July 1969
Retired On: 30 Nov. 2005

Contents

1. Learning – A Mental Paradigm 37
Col. D. Choudhury, Inspecting Officer
2. World Year of Physics 2005 41
Mrs. B Radhika, Dept. of Physics
3. Fall in Love with Mathematics 42
Mrs. Indu R S, Dept. of Mathematics
4. A Soldier 44
4390, Sony. T. Jacob
5. The Castle 45
4347, Jan Sunil S.S.
6. Special Trig Ratios 45
Mr. S.S. Chettiar, Department of Mathematics
7. S.S.K.Z.M. 46
4046, Anuraj A.U.
8. Time Management 47
4053, Arun. V
9. Do you know? E-mail 48
3904, Prasanth T.L.
10. Books My Best Friend 49
3991, Sanu S. Nair
11. Measuring Time 49
4002, Kannan. M
12. Anti Virus 50
3810, Arun Kumar. G
13. Theory Special Relativity 51
4060, Jeff J. Aerathu
14. Generation Gap 54
3752, Girish. S
15. The Black Sunday 55
4054, R.C. Vishnu
16. 2002 FIFA World Cup Final 57
4501, Shailesh. J
17. In the Nature's Lap 58
3816, Ashish A.G.
18. Train Journey 60
4516, Prem Sagar. K
19. It was Really Horrible 61
4116, Amal Shaji
20. Whale Facts 62
4116, Amal Shaji
21. Life 63
3930, Arjun. K
22. Learn to Respect 64
4179, Vishnu B. Nair
23. Albert Einstein Quotes 65
4173, Anupama V. Kumar
24. Battle Field 66
4460, Vaishak M. Raj
25. My Hero – The Great Visionary Swami Vivekananda 67
4342, Adarsh Mohan
26. The Lost Emperor 69
4384, Anoop S. Sivan
27. Hitler – The Great Personality 70
4182, Jayakrishnan
28. A Sister 71
4453, Aravind V. Devan
29. Breeze, Wind and Hurricane 72
4460, Vaishak. M
30. The First Time I Boarded A Train 73
4412, Navami A.N.
31. Smile, Friendship 74
4453, Aravind V. Devan
32. Punctuality 75
4400, Hareesh S. Nair
33. My Sweet Dream 76
4475, Arun Mathai
34. Life Forever Plan & Plant 77
4465, R.M. Rakesh
35. Flight of the Dream 79
4210, Nikhil P. Kumar
36. Teachers – They are Special 80
4181, Nirmal. M
37. Importance of Becoming Grain than a Chaff 81
4387, Arun Gopi
38. My Way to Success 82
4440, Akash. S
39. I Am Alone 82
4494, Kailasnath. S
40. To KK – The True Fighter 83
1122, M P Anil Kumar (Former Fighter Pilot, 1981 Batch)

LEARNING – A MENTAL PARADIGM

Col. D. Choudhury
Inspecting Officer
Sainik School
MOD, New Delhi

INTRODUCTION

The most important pursuit of teaching is causing to learn. You can be an outstanding teacher but that would all come to naught if your pupil do not learn. The old pedagogic belief that teacher-taught-curriculum alone formed the triumverate of education has to be modified as teaching-taught-learning. The important question is – How to ensure learning of what one teaches in the classroom?

MIND AND LEARNING

Causing to learn is the biggest challenge for a teacher. How can one ensure learning when one is simultaneously engaged in teaching a variety of minds each with its own singular quality, ability and predisposition? When one is teaching, the whole effort is to be directed towards the minds of the pupil. Learning is nothing but a change in the conscious / unconscious structures of the mind which in turn stores what is learnt. Just as the hard disk of a computer stores information via the altered magnetic states the human mind stores information (and something more than that!) through the altered states of structures within the mind. At a higher level all teaching is an attempt to raise the level of mind to a higher state of consciousness whereby learning is made a joy. Teaching is not only an attempt to modify manifested behaviour, it is an attempt to constantly rejuvenate the inner being and the mind to a higher level.

EVALUATING LEARNING

The traditional tools ie. tests and examinations are not capable of measuring the understanding level acquired by the mind, since the mind functions in its own special way and is beyond any kind of quantification. For the teacher therefore it is a challenge to assess whether the mind is indeed developing along correct path- For achieving the required impetus the following measures will help:–

(a) Teacher should encourage creative questioning by the children.

(b) In examinations ask questions which require application rather than promote rote memorisation.

(c) Wherever possible use problem-solving approach.

(d) Involve parents and other teachers in the overall growth of child.

(e) Use methods like creative writing, creative skill development to promote divergent thinking.

WHY SHOULD I LEARN?

This is one question that a child keeps asking himself. It is an important duty of the teacher to explain to the child the advantages of learning. Learning is acquisition of wisdom. We learn because we exist and our mind has been endowed with an unlimited capacity to absorb learning. Human life is a great gift of the creator and at every instant we must grow – final destination being Self Realisation. To achieve that one must continually learn from nature and from all possible agencies. Unless the mind gradually climbs the higher planes of consciousness, learning will remain incomplete. Thus to reach the Summum-bonum of life we must always learn. Knowledge is unlimited. It is in the books, in all kinds of media and in our environment. However all this knowledge has no measuring unless our mind is prepared to absorb it. Moreover it is the mind which stains out wisdom from knowledge. Thus without a receptive mind all knowledge is a waste. Children therefore need to be told that unless they learn they will not develop a mind essential to understand the secrets of nature and about themselves.

CHARACTERISTICS OF MIND

(a) In its functioning the mind is a masterpiece of creation. It ABSORBS all that is offered to it and what it absorbs automatically finds way into one of the unlimited mental structures. Thus more and more information is absorbed newer mental structures are opened.

(b) Mind functions best when it is QUIET. This is logical since the relevant structure is then least disturbed. In exploring the unconscious therefore we should at a given moment prise open only one structure so that the vast energy of the unconscious is available for the desired action. The action that springs from a quiet mind causes no confusion. It does not mean that rest of the structures lie dormant, on the contrary they all support the required action. For this Mind has to be trained.

(c) Minds Communicate best when least disturbed. If we are in a state of non-equilibrium due to negative environmental forces (anxiety, frictions, tensions etc) then communication between minds becomes difficult. Also minds with only a few open structures will find it difficult to communicate with higher minds which have a large number of open structures. This has important implications for trg. Children must understand our communications clearly. Language we speak is also related to mental structures.

(d) Mind is like a deep ocean in which billions of aspects that make up our qualities are floating. The aim is to strike the right combination to generate

energy in a given direction. Thus our teaching should aim to focus on right combinations to wake up the inner being of the child.

(e) Mind is more than just the ACTIVE aspect of the brain. Whereas brain is pure logic, mind is pure consciousness. It is through the use of mind that we react to the higher purposes of existence. Whereas the logical brain may ask the child to copy in the exam the pure consciousness of mind will reveal the higher truths and tell the child that it is more honourable to fail than to copy.

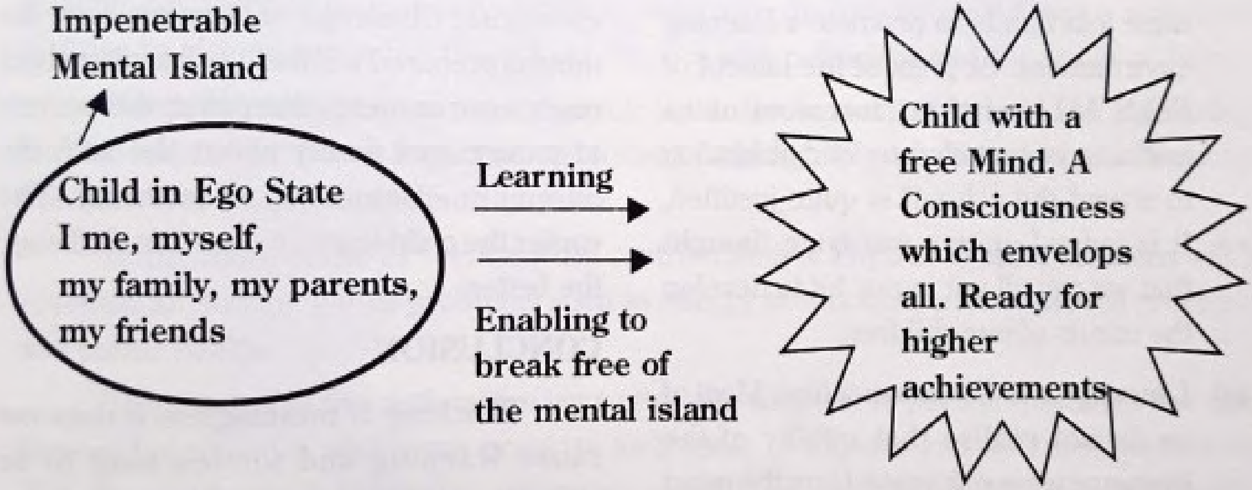

(f) Minds which are ruled by the EGO surround themselves with an impenetrable ring which creates what is called a MENTAL ISLAND – For most of us it is very difficult to move out of this mental island/block Our teaching will have to enable the child to break free of this island and join the vast and tree expanses of the oceanic mind which will lead to exhibition of fare and exceptional qualities.

ROLE OF TEACHER

Thus role of a preceptor is to open the relevant structure of the child's mind so that the enormous mental energy is released and learning becomes permanent. To achieve this the teacher will have to create the right kind of environment for the child to emulate. The following steps will help.

(a) *Integrate your SELF:* We all have disintegrated selves. As a teacher all our self should merge with the self as a teacher. This is the highest level a teacher can reach. Once that happens children find it easy to follow the teacher. Most of our ancient Gurus were examples of pure self merging with self as a teacher.

(b) *Seth high standards:* Never underestimate children. Set high standards for yourself and also for students. Higher standards challenge the mind to

achieve better. Whenever you set out to do a task do it well. Any compromise with excellence will lower standards and adversely affect the mind of the children.

(c) *Personal Conduct:* Poor standards of personal conduct by teachers and parents creates aberrations in the minds of the child who then floats around rudderless. Teachers must follow what they preach, else the chaos created in the minds may open up wrong structures and lead to divisive persona.

(d) *Environment:* The school and society must join hands to promote a learning environment. At present the lament of IVAN ILLICH that "for most of us learning is curtailed by our obligation to attend the school" is quite justified. It is indeed quite a satisfying thought that we can all put in our bit to develop the minds of our children.

(e) *Language and Communication:* Most of us do not realise that quality of the language we speak impacts on the mind of the children. Also if you refine your language and communication it helps to dissolve the Ego which further leads to strengthening of the mind. Anyone with a bloated sense of Ego can never be an effective teacher. He can never train a mind.

(f) *Be creative:* Right from the moment you enter the class and till you leave, be different and unpredictable. Most of the teachers fail to excite the mind because they follow the beaten track. There is nothing original about them. As stated earlier mind will open up (its structures) only when it is faced with something unstructured unpredictable. While teaching it is often seen how a new technique or lesson or experiment excites the child. That is when the mind is most active.

THE CHALLENGE OF LEARNING

The challenge of learning has to be faced by every child and it is the duty of every teacher to help the child in this vital enterprise. Challenge of learning, once the mind is prepared will include learning about one's environment, thereafter the secrets of nature and finally about the self, the Summum - Bonum of all learning. The earlier the child learns to face this challenge the better.

CONCLUSION

Teaching is meaningless if does not cause learning and for learning to be effective it should leave a new structure opened in the mind so that whenever required recall is possible. Learning is the biggest challenge for a child and for teachers engaged in the noble task of preparing the future mind of the nation. Causing to learn, is even a bigger challenge. Swami Vivekananda has captured it best when he said that the "Aim of education is to make what is internal, external".

Mrs. B. Radhika
Department of Physics

In 1905, Albert Einstein wrote his legendary articles which provided the basis of three fundamental fields in Physics: the theory of relativity, quantum theory and the theory of Brownian motion. The world year of Physics in 2005 will provide the opportunity to celebrate the 100th anniversary of this Miraculous Year while raising the public awareness of Physics. Arguably the most famous physicist, Einsteins International reknown will be the natural vehicle to attract public interest.

The general public's awareness of Physics and its importance in our daily life is decreasing. The number of Physics students has declined dramatically. Action must be taken by international Physics community to share its visions and convictions about Physics with politicians and the public at large.

Physics not only plays an important role in the development of Science and Technology, but also has a tremendous impact on our society. Although this may be evident to Physicists, it is not necessarily the case for every one.

At the dawn of the 21st century the contributions of Physics to other sciences will be essential for solving global problems such as energy production, environmental protection and public health.

The most effective actions are very often the simplest to put into practice. The main themes for activities which can generate awareness of Physics and its importance in our daily life are Physics in Education, promotion of public understanding of Physics and Physical sciences. The great challenges of Physics for the 21st century, women in Physics, Physics as the basis of many other disciplines and incubator for newly emerging scientific and technological fields, Physics in developing countries and Physics for development.

Many activities were conducted during the year 2005. Some of them were (1) publicity in Newspapers and specialized magazines, posters in public areas and transportation systems. (2) Special edition postage stamps were released. (3) Special programmes were telecasted on national and local TV and radio. (4) Inter disciplinary conferences, workshops or symposia (Chemistry, Biology and Mathematics) were conducted. In the year 2006 also these activities will be continuing.

FALL IN LOVE WITH MATHEMATICS

Mrs. Indu R.S.
Department of Mathematics

It is said – "Mathematics is the queen of all sciences". It has helped a lot in perfecting all the sciences, and so one should have the knowledge in Mathematics to achieve success in any branches of science.

Generally, students are afraid of studying Mathematics. There are various reasons for this, method of study being one of them. Pupils tend to learn Mathematics by a mechanical process rather than through a meaningful approach to the subject. Development of concepts in a precise manner based on a logical development of subject is the most important prerequisite in learning a subject like Mathematics.

You know that, in Mathematics we express lengthy statements in a very brief form by using various symbols. Thus Mathematics has a peculiar language like any other subject, in which symbols occupy

the most important position. So you should learn to appreciate the beauty, precision and exactness of mathematical language and symbolism.

You have to accept the fact that Mathematics is a subject of great educational value and it helps you to acquire knowledge and skill, to develop intellectual power and to develop desirable attitude and ideals.

According to Locke "Mathematics is a way to settle in the mind a habit of reasoning". Knowledge follows as a consequence of reasoning power and it brings in you all round, harmonious development of personality.

For easy learning of a topic, first you have to divide it into different parts and those parts should be graded according to difficulty level. However simple or easy topics can be finished at one stage and difficult parts can be studied by taking more time and effort. You can organize combined practical work or projects where ever it is possible, which helps in making clear various concepts in Mathematics and thus help in developing a love for the subject. The practice in solving problems helps you in developing speed, accuracy and ability to apply mathematical facts in different areas.

You should always be "Heuristic" in mind. That means try to find out the solutions by yourself instead of merely following lecturing. This helps you to "learn to reason for yourself". You try to use synthetic method for solving problems in which you have to proceed from known things to unknown.

It is an admitted fact that "Practice makes a man perfect", Psychologically it has been found that forgetting follows learning. So you have to revise lessons that have already been taught so that it will strengthen the acquired knowledge in you. You can have discussion with your friends while doing revision, which helps in clarifying even the minutest details of the topic. Also you can refer library books, which acquaint you with new problems and prepare you better for the examinations.

Also you have to make use of the supervised studies, which helps in creating a suitable atmosphere for the self-study. It provides you on the spot help and guidance from your teacher.

Don't think that Mathematics is a dry subject and you do not find anything interesting in it. You can reverse this impression with the help of recreational activities in Mathematics. You may be surprised to hear that in ancient times, Mathematics was mainly studied for its recreational values and as leisure time activity. For example you can try this riddle – "A clock strikes six in five seconds. How long does it take to strike twelve?"

Mathematics is a pivot for all arts. The symmetry of a picture or a portrait, the beauty of a geometrical design, the metre of a poem and rhythm of music are nothing but mathematics. So why wait – come, fall in love with this beautiful subject...

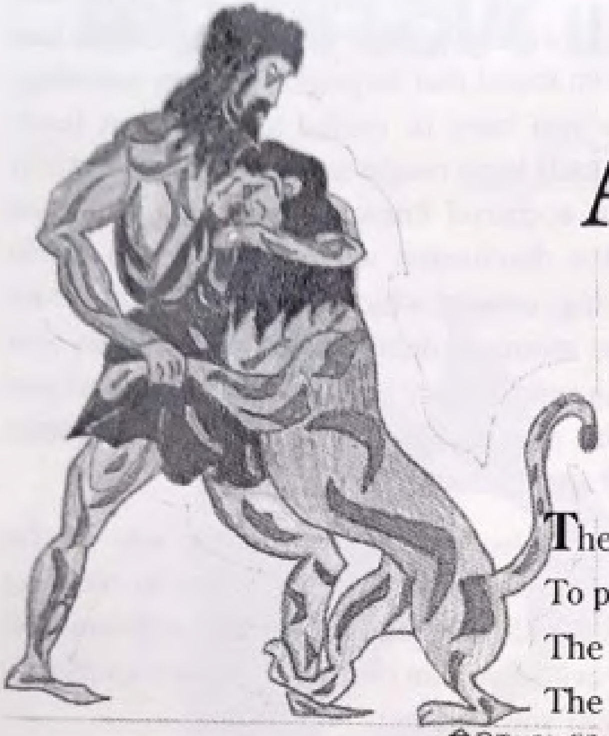

A Soldier

4390, Sony. T. Jacob, Class VII, 12 yrs

The one who fights with many weapons,
To protect the countrymen and the nation.
The one who is always awake for the people,
The one who secures the freedom for the people.

The one who faces hardships for the people and nation,
The one whose life each moment is at risk.
The one whose parents are always praying for him,
The one who is a hero and a patriot.

The one who follows a well devised plan in a war
Exercising everyday, building himself for the people.
To get more healthy to fight and serve,
And to see no terrorist harm the people.

In a war if he is caught all is lost,
But if he wins, medals, honour and rewards.
Many people's lives depend on him,
If he fails, the freedom and wealth is lost

Jai Hind!!

The Castle

4347, Jan Sunil S.S, Class XI, 16 yrs

O mighty castle standing high
Revealing stories lot with time
With walls so smooth no man can climb
Proudly standing from ancient times.
Echoing loud the gallant wars that were fought to save the royal tribe.
The stones resounding the tales of knights.
Weeds now cover those golden stones.
But somewhere still beats that gallant heart.
Shining in the moonlight like a silver dream
Looking over the meadows like a guiding star.
Standing there for time to come, to tell the tales of time bygone.

❖❖❖

Special Trig Ratios

Mr. S.S. Chettiar
Department of Mathematics

Here is a simple way to remember the sines of special angles:

First write the numbers from 0 to 4:	0	1	2	3	4
Then divide each number by 4:	0	¼	½	¾	1
Then take the square root of each one:	0	½	$\frac{1}{\sqrt{2}}$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	1
These are the sines of	0^0	30^0	45^0	60^0	90^0
They are also the cosines of	90^0	60^0	45^0	30^0	0^0

This reinforces the relationship: $\sin\theta = \cos(90^0 - \theta)$

It is also easy to write down the tangents of these angles by dividing $\sin\theta$ by $\cos\theta$

S.S.K.Z.M.

4046, Anuraj A.U, Class XI, 14 yrs

A friend, A comrade, The brother I never had.
Through sunshine and storm, it kept me calm.
Seven notes to the victory, Like a soothing touch.
Day and night my tireless mind woke up.
And in action I was a cared one.
Sheltered me like a newborn everytime.
The guide, who through the bondless sky.
Carries me as an eagle its young ones.
Teaching me to reap success in life.
And avoid the weeds of failure and sadness.
Seven years on my shoulders it rested.
Seven years on its shoulder I rested....

TIME MANAGEMENT

4053, Arun. V, Class XI, 16 yrs

As the famous proverb goes, "Time and Tide waits for no man" it is essentially important to manage time in the most efficient manner. Time once passed and days once slipped are gone for ever. It is a usual complaint that people don't get enough time for completing their tasks in the busy world of today. Why is it so? Does our year run short of days or our days short of hours? Certainly not. Then what can be the reason? Going deep into the problem, we find that each and every one of us has enough and more time but we are incapable of making use of it in the proper manner.

Proper management is an inevitable factor in attaining our goal. Only a proper management can help us reach the right place and time management has its own importance. In our day to day life we plan many things, but execute much less of it due to lack of time or so we complain.

Take the case of attending an interview. If one is late by a few minutes and is not present when his name is being called, a golden opportunity for an admission or getting a job is ultimately lost. Now consider a person who has met with an accident and seriously injured. A few minutes of negligence can invite death. All these incidents reveal the fact that "Time is precious".

Now let us have a brief look on the main points to be considered in the management.

1. PLANNING OF WORK

The work which has to be executed should be properly planned. The time factor should be done in such a manner, that the required work could be finished within the allotted time.

2. SUB-DIVISION OF WORK

The whole lot of work which remains to be executed can create in us a feeling of laziness or boredom, but sub division of the entire work into smaller units makes the work easier and interesting.

3. ALLOTMENT OF TIME

If excess of time is allotted to us we waste time and the work will lag. Later postpone the work and we will never

complete it. Work done in haste lacks the quality. If the time is allotted for a particular piece of work, then it must be done within that time frame.

4. EXECUTION OF WORK

If the work is executed properly, then we are making the most efficient use of available time and are successful in time management. Thus the above points help a lot in time management. These points, when thoroughly analysed are found much easier and can be adopted in our day to day life and a path to success. To conclude let me quote the words of a famous management philosopher.

"Time neither subtracts nor divides, but it adds at such a pace that it seems like multiplication."

Do you know?

E-mail

3904, Prasanth T.L, Class XI, 16 yrs

We use the e-mail to communicate with people who are very far away and whom we rarely see. Yet the first e-mail was sent between two people who were sitting facing away from each other in the very same room.

The e-mail came into being soon after the ARPANET was made for America's defence purpose. Ray Tomlinson, an American Computer Engineer was the one who formulated the first e-mail in 1971. He was also one of the scientists who was part of the ARPANET and was doing research on it.

Often there was an urgent need for communication between the scientists who were involved in the ARPANET. But apart from writing messages on paper, there was no newer way by which they could communicate faster. Tomlinson realized this and wrote SNDMSG and READMAIL programs and connected it with the file transfer protocol. The SNDMSG program was to write and send a message and the READMAIL program was to make that program readable on another computer. Thus the first electronic mail system came into existence.

The first e-mail that Tomlinson sent was to the man sitting behind him. The first e-mail message was the first row of letters on the computer keyboard-QWERTUIOD.

Tomlinson also made the @ system in an e-mail address. He used it to find out at which computer a person was seated.

Books My Best Friend

3991, Sanu S. Nair, Class XI, 16 yrs

I love books as I love my mother
So many ideas, from them, I gather
I study my school lessons with interest.
Of subjects, English is the best
I like the other subjects also
My teacher makes me love them so
Story books, Oh! What can I say?
Any time they make me merry and gay!
I am a member of every library
All the magazines are dear to me
I will collect all the books now,
To have sweet memories when I grow
I would like to become a librarian
Reading books all the time will be fun.

MEASURING TIME

4002, Kannan. M, Class XI, 16 yrs

Man has an idea of measuring time since the ancient civilizations. The shadows that the sun and the moon cast on the earth were the most common indication of time the ancient man had. The time measuring instrument of today, the clock, was first improvised by a Dutch man named Christian Huygens in 1956. This clock worked on a pendulum and was the most accurate time measuring machine in those days. The modern clock is directly based on Huygens pendulum clock. An improvement on the pendulum clock was made by a Canadian tele-communication engineer, Waren Morrison in 1927. Such is the accuracy measurement of time by the Quartz clocks that only once in ten years will a difference of one second occur in them.

ANTI VIRUS

3810, Arun Kumar. G, Class XII, 17 yrs

Virus – you may not like this word. It already created a lot of trouble for you. The actual culprit behind many diseases are viruses. It destroys our mental as well as physical health, adversely affect the normal functioning of our body.

Now let us discuss computer virus. Even though the disease causing viruses and computer viruses are entirely different, there is a similarity. A harmful virus affects the normal functioning of a computer. A computer virus is not contagious or infectious. It cannot pass through air or water. Why? As you are aware a computer is an electronic data processing system designed to accept and store input data, process them and produce meaningful results under the directions of detailed step by step instructions called program. The sets of instructions stored as program that govern operation of a computer system is called 'a software'. Hardware represents all physical components of a computer. Hardware cannot do anything without proper software.

What is the relation between a 'computer virus' and a program. A computer virus is also a program designed to destroy the useful program. Then the question arises. Who is the creator of computer viruses? The answer is 'Antisocial elements'. These educated intelligent programming experts utilize their ability for the destruction of valuable vital information. While we copy a useful program or a data from a virus infected source our system also will be affected. Now a days internet is a part and parcel of our daily life. Therefore while we download something from internet there is a possibility to download viruses also without our knowledge or consent.

How can we escape from this menace? Computer experts created many anti viruses program to detect and eliminate computer viruses. Unfortunately, now viruses may not be identified by anti viruses. Therefore, very often it affects the telecommunications and banking systems. Prevention is better than cure. This proverb is applicable in the case of computer viruses also. By proper scanning using the latest anti viruses programs we can avoid the 'virus headache' up to a certain extent. Computer virus is a typical example for the bad intentions of educated anti social elements in our society.

THEORY

Special Relativity

4060, Jeff J. Aerathu, Class XI, 16 yrs

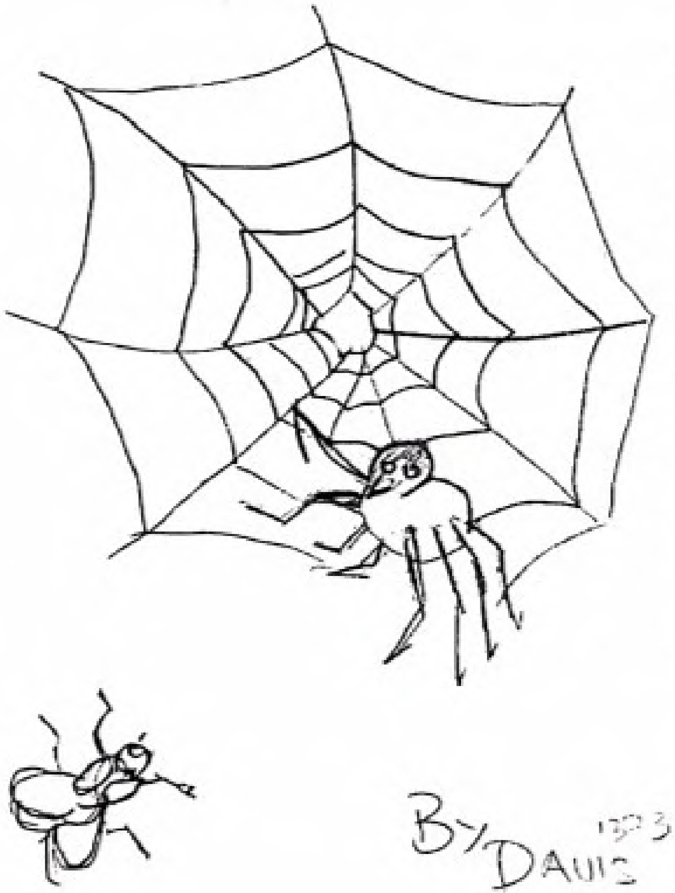

Newton's laws of motion give us a complete description of the behaviour of moving objects at low speeds. The laws are different at speeds reached by the particles at SLAC.

Einstein's Special Theory of Relativity describes the motion of particles moving at close to the speed of light. In fact, it gives the correct laws of motion for any particle. This doesn't mean Newton was wrong, his equations are continued within the relativistic equations. That's why relativity doesn't play a large role in everyday life. Einstein's theory supercedes Newton's, but Newton's theory provides a very good approximation for objects moving at everyday speeds.

Einstein's theory is now very well established as the correct description of motion of relativistic objects, that is those travelling at a significant fraction of the speed of light. Because most of us have little experience with object moving at speeds near the speed of light, Einstein's predictions may seem strange. However, many years of high energy physics experiments have

thoroughly tested Einstein's theory and show that it fits all results to date.

THEORETICAL BASIS FOR SPECIAL RELATIVITY

Einstein's theory of special relativity results from 2 statements – the two basic postulates of special relativity:-

1. The speed of light is same for all the observers, no matter what their relative speeds.
2. The laws of physics are the same in any inertial frame of reference. This means that the laws of Physics observed by a hypothetical observer travelling with a relativistic particle must be the same as those observed by an observer who is stationary in the laboratory.

THE SPEED OF LIGHT IS THE SAME FOR ALL OBSERVERS

This first postulate the speed of light will be seen to be the same relative to any observer, independent of the motion of the observer – is the crucial idea that led Einstein to formulate his theory. It means we can define a quantity c, the speed of light, which is a fundamental constant in nature. Note that this is quite different from the motion of ordinary, massive objects. If I am driving down the freeway at 50 miles per hour relative to the road, a car travelling in the same direction at 55 mph has a speed of only 5 mph relativity to me, while a car coming from the opposite direction at 55 mph approaches me at the rate 105 mph. Their speed relative to me depends on my motion as well as on theirs.

PHYSICS IS THE SAME FOR ALL INVETIAL OBSERVERS

This second postulate is really a basic thought unspoken assumption in all of science – the idea we can formulate rules of nature which do not depend on our particular observing situation. This does not mean that things behave in the same way on the earth and in space. Einstein developed a theory of motion that could consistently contain both the same speed of light for any observer and the familiar addition of velocities described above for slow-moving objects. This is called the special theory of relativity, since it deals with the relative motions of objects.

RELATIVISTIC DEFINITIONS

Gamma (γ)

The measurable effects of relativity are based on gamma. Gamma depends only on the speed of particle and is always larger than one. By definition

$$\gamma = \frac{1}{\sqrt{1-(v^2/C^2)}} \geq 1$$

C is the speed of light V is the speed of object in the question.

MOMENTUM

For non-relativistic objects Newton defined momentum (p) as the product of

mass and velocity (p = mv). When speed become relativistic we have to modify this definition p = gamma (mv). This equation tells you that for any particle with a non-zero mass, the momentum gets larger and larger as the speed gets closer to the speed of light. Such a particle would have infinite momentum if it could reach the speed of light. Since it would take an infinite amount of force to accelerate a particle to infinite momentum, we are forced to conclude that a massive particle always travels at speeds less than speed of light.

ENERGY

Probably the most famous scientific equation of all time, first derived by Einstein is the relationship $E = mc^2$. Einstein also showed that the correct relativistic expression for the energy of a particle of mass m with momentum p is $E^2 = m^2c^4 + p^2c^2$. This is a key equation for any real particle, giving the relationship between its energy (E), momentum (p) and its rest mass (m). If we substitute the equation for p into the equation for E above, with a little algebra, we get E = gamma mc^2, so energy is gamma times rest energy.

UNITS OF MASS, ENERGY AND MOMENTUM

Instead of using kilograms to measure mass, physicists use a unit of energy – the electron volt. It is the energy gained by one electron when it moves through a potential difference of one volt. By definition, one electron volt is equivalent to 1.6×10^{-19} joules.

PECULIAR RELATIVISTIC EFFECTS

Length contraction and time Dilation

One of the strongest parts of special relativity is the conclusion that two observers who are moving relative to one another, will get different measurements of the length of a particular object or the time that passes between two events G. Consider two observers, each in a space-ship laboratory containing clocks and meter sticks. The space ships are moving relative to each other at a speed close to the speed of light using Einstein's theory.

- Each observer will see the meter stick of the other as shorter than their own, by the same factor gamma. This is called length contraction.
- Each observer will see the clocks in the other laboratory as ticking more slowly than the clocks in his/her own, by a factor gamma.. This is called time dilation.

OBSERVATIONS

Particles with a variety of velocities have shown that time dilation is a real effect. In fact, the only reason why muons, the cosmic ray ever reaches the surface of the earth before decaying is due to the time dilation effect.

'GENERATION GAP'

3752, Girish. S, Class XII, 17 yrs

The modern age will always be remembered as the age of revolt and reaction of the warm blooded succeeding generation against the old-blooded older generation. The main reason behind it is the widening gulf between the expectations, values, standards, dreams and ideals of the old and the young.

The old are wedded to old traditional values and convictions which the young feel as quite absurd. The former believes in old beliefs and customs while the younger generation wants a radical change in those customs. This causes anger and anxiety among the older people and on the other hand it leads to increasing tension, frustrations and disgust among the young people.

In India and all over the world the young succeeding generation is ambitious and enthusiastic. There is a lack of understanding between the young and the old. The young people feel that older generation has failed to solve current grave problems. Hence they should now be allowed to prove their worth. This widening gulf between them makes the parents control their children. The question is, why the parents expect their young ones just as the carbon copy of what they were at that age without realizing the enormous changes happening at a rapid pace. The tendency of older generation to take away every thing, which young consider as good has worsened the condition. Didn't older people not have a chance to shape people? Didn't they have a chance to shape things and affairs according to their choice and aspirations? Then why don't they allow their young ones to do so? The future belongs to the young and no body has the right to force the children to behave fully like their parents.

The young have rejected the old customs and traditions because they want to create a society free from out-dated customs and irrational beliefs. In the social order envisaged by the youth, everyone will have the maximum opportunity for development of one's personality and there will be no exploitation.

There is no intrinsic virtue in being young and there is no excellence in being old. The young are generally impulsive and rash. Their idealism isn't punctuated by thousands of calculations. They may fall into some severe problems. While the old aren't willing to make the young free, young refuse to understand the superiority of the old. This also creates the generation gap. This inevitably causes social tension which needs an urgent solution.

THE BLACK SUNDAY

4054, R.C. Vishnu, Class XI, 16 yrs

By Arun Mathat
4475 VII-C

He did not know how old he was, but his parents told him that he was a lucky one. On the day of his birth his father had a good catch. The elders of the village said that he would become a great fisherman. Ironically, he feared the sea. He had gone out only once and returned only to be laid for several days.

He did not go to school. Not because there wasn't any school near their fishing hamlet in Nagapattanam, but because he couldn't afford it. His father used to be a well-to-do fisherman until he lost both his legs in a fishing mishap. Now his mother was the sole bread-winner of their family. He spent his mornings collecting counches and shells, while his father lay in a corner of their small hut lamenting to himself about his ill-luck. At night he sold these at the shore or helped Annamalai in the tea shop. Whatever he earned he gave to his mother. Only Sundays were different from this monotony. He would go to the church in the mornings and played all day long with his friends in the neighbourhood. He didn't want this to change, but little did he know that it was going to change.... forever.

That day he awoke as usual, to the chime of the church bells. The previous day had been Christmas, a day when he would get a few tasty titbit from his better-off neighbours. Christmas is the festival for the rich, he thought. Later he took bath from the village tap. On returning home he had the Sunday special – kanji for breakfast and dressed to go to church. His mother said that she wouldn't attend the mass because of a mild fever and that she would ready a good lunch for him by the time he returned. He bade goodbye to his parents and set out to the church.

Outside, the wind was ferocious and not very far away he could see that sea shore was crowded. He wondered why but didn't want to find out. The church was not far away so he took very little time reaching there, but by then the wind had picked ferocity. The palms were swaying dangerously, and huts looked ready to be blown off any moment. He wondered about the safety of himself and his parents, but reassured himself saying, "Jesus saves us all".

On entering the church, he found that the mass had already begun. He joined them. A few minutes elapsed before he heard the roar. The roar of the sea. Everyone in church ran out to see the spectacle. And what they saw was beyond comprehension of even their wildest dreams. The sea was barging towards them gulping and destroying everything in its way. Truly a Napoleanic invasion. They ran back inside the church, chanting prayers, holding hands and praying aloud. Some one had already clambered on to the pulpit. He ran to the crucifix and hugged its base. He felt a gush of cold, saline water hit him and then he knew nothing else.

He woke up to a totally new world. He was lying, what he would later learn, at the Nagapattanam Secondary School – a makeshift refugee camp. He felt weak and limp. All around he heard moans and weeps. Later a lady brought him some bread and a little milk he finished it in no time. Sometime later a man with a camera asked him something. He made no reply but just stared at him.

He somehow managed to pick himself up and walked out of the "School" – a place where he had always aspired to go. He trudged along, all along, all alone. He headed straight home or atleast where is home used to be. The place was strewn with debris, dead and rotting bodies of men and animals, some places still flooded. Nothing remained of his hut. He shouted for his mother, only the sea replied. Hours later, when the sun went down and the moon crept up stealthily, he fell asleep.... asleep of fatigue and hunger. He slept with the sky above for a blanket and the earth below for a mat. He wished his parents would come if not tomorrow, some day. And he would await them forever... forever.

2002 FIFA World Cup Final

4501, Shailesh. J, Class IX, 14 yrs

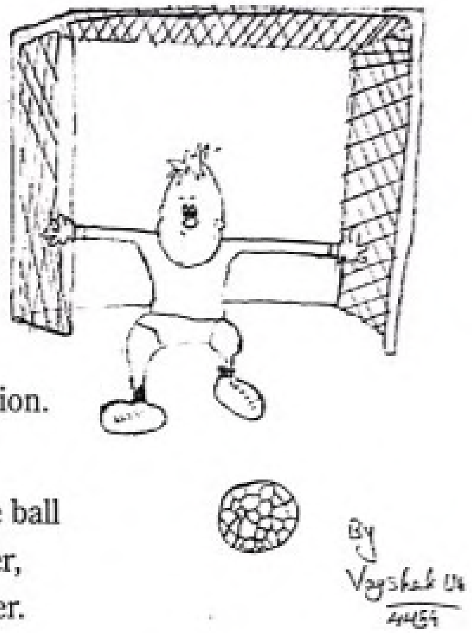

It was the 2002 fifa world cup final
And the world stuck to the sports channel
The players didn't drink tea or coffee,
B'coz they had to win the trophy.

It was the attacking Brazilians
Versus the defending Germans,
The players were in tension
And there was a huge crowd that we could not mention.

The game began with the referee's call
And the players concentrated only on the ball
The ball shifted from one side to the other,
With the players tumbling over each other.

The first half was goalless
With the players hopeless
The players were taking rest,
As to give the second half their best.

The second half was on its way
And the players had nothing to say
B'coz they were ready to fight,
For they knew it was going to be tight.

Both teams had a shot at the goal
But both were off the pole
Then Ronaldo scored two spectacular goals,
With burning German soul.

The Brazilians had a lot to cheer
When the match was over and clear
The Brazilians had a lot of fame,
With the German heads down with shame.

In The Nature's Lap

3816, Ashish A.G, Class XII, 17 yrs

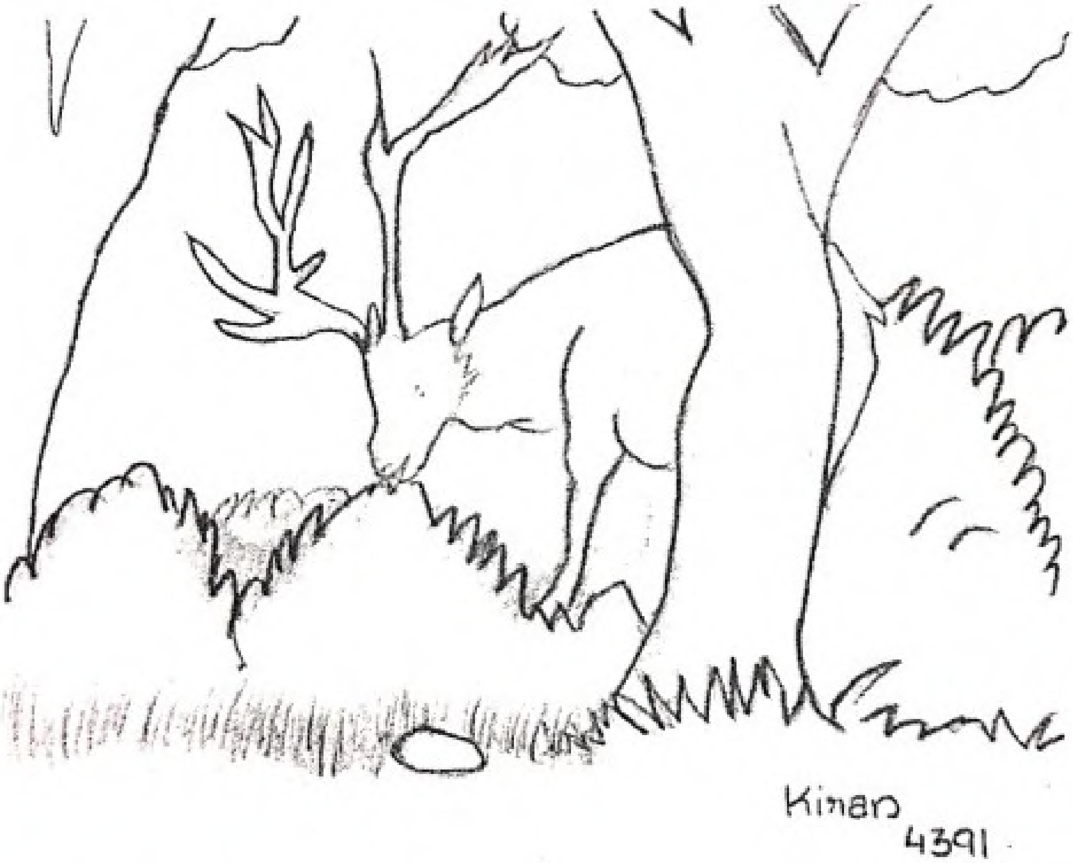

What a rough and monotonous kind of life I have? It has always been so, ever since I graduated to the higher classes. It is always the same meaningless routine everyday getting up early, going to school then studying for some more time, coming back to the house and studying.

It is all like a vicious circle going on and on. This particular day, it was rather late by the time I left school. It was past 5 O' clock by the time I got into the bus. I really had a bad and tiring day at school and to lop it all, rush in the bus was unbearable. I just wished

to be in my bed with a cup of tea to freshen me up.

I live in a rural area and it is indeed a beautiful place. Great to be in when you are fresh and don't feel like cursing with all your heart. The houses are located close to each other and you do not see more than two or three people on road even in the morning.

At last the bus halted at my bus stop and I struggled my way out of the bus into the fresh air. It must have been six or half past six and not a single person was to be seen, with a sigh of relief; I started walking wearily homeward. The country side was filled with fields, trees, ponds and grazing animals. It is so beautiful during the day that a visitor to this area cannot but wonder at its beauty.

The orange sun was going slowly down into the blue outlines of the mountains white fluffy clouds were floating in front of them. The sky seemed like a painter's canvas. An unknown painter had painted it orange, pink and blue. The painter seemed to be in a frenzy or may be even in ecstasy. The sky blushed and looked gorgeous enough to put any lovely lady to shame. Flocks of black birds were flying overhead with the painted sky in the back ground.

The drowning sun's last rays soothingly touched the dark tree tops and turned paddy crops golden. The paddy swaying with caressing breeze and the sweet elevating aroma of the soil mixed with the interlaced smell of many wild flowers filled the air.

The birds chirped as they went to their nests where waited their young ones with empty bellies. The wind blew through the high leaves, whistling as if they were sounding a siren asking all creatures of the day to return to their homes. The night song of the crickets had started and the frogs were croaking.

I sensed something within me, striving hard to reach out to the nature that was beckoning me, urging me to receive it with an open heart. And I sat on the green grass by a gurgling brook. I felt as if I was drowning in the natural beauty around me. A soothing peace was born within core of my heart. I firmly believe that such peace can never be attained by a simple visit to a holy place. It was one with nature. It was just nature and I.

But suddenly a hand landed upon my shoulder and the beautiful imagery broke into pieces. It was my father "Dreaming where you?" he asked and I smiled.

I knew that no one would understand if I tried to explain but this was an experience just for me to cherish through out my life a feeble feeling that no words could explain.

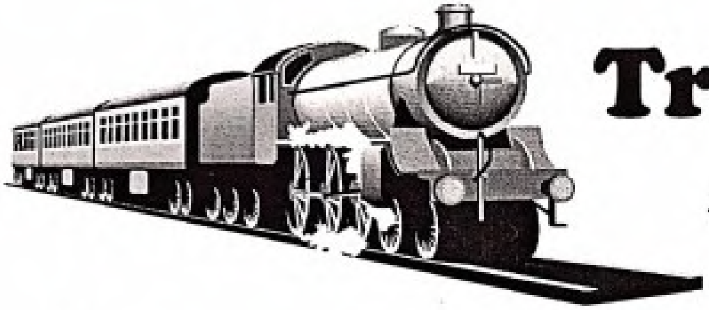

Train Journey

4516, Prem Sagar. K, Class VI, 11 yrs

Extension of railways throughout the length and breadth of the country and improvement of facilities available in the trains have made railway journey a pleasure. Now most trains are running on time and the journey is quite comfortable. Last month I had to go to Chennai. My father had got a berth reserved for me 10 days in advance. I reached the platform well in time. But due to new orders, the platform was not at all crowded. As a rule, only intending passengers were there. Reservation charts had been put at prominent sites. The passenger's lists at the compartment doors were also very nicely displayed. In the absence of relatives and friends on the platform, the fellow travellers became very friendly even before the train started. They helped each other in locating their seats adjusting their luggage and being comfortable. Once inside, they started sharing tea, cold drinks, comments on current affairs and subtle and gentle jokes followed. Everybody was in a jolly mood. The train started exactly on the stroke of 11 p.m. Soon a number of relatives and friends of the passengers were seen wishing them a happy journey from quite a distance. Inside the train, no passenger faced any inconvenience for want of accommodation. All of us opened our holdalls, put on loose clothes and spread our beds. After having a good look at the splendid marble dome of the Taj at Agra in the dim moon light; I went to sleep. When I got up, the train was at Itarsi junction.I had my tea and breakfast there. During the day-time, passengers continued to enter and leave the train. During the day I had also some sleep. When I got up I was delighted to see the blue waters of bay of Bengal at some distance from the train. Within a few hours the train reached Chennai Central. Here my uncle was waiting on the platform to receive me. In about half an hour, we reached his place at Annasalai. Even after such a long journey I was feeling quite fresh and happy. It was a great experience for me.

IT WAS REALLY HORRIBLE

4116, Amal Shaji, Class X, 15 yrs

One Monday, I woke up very late as the mess bell didn't ring due to power failure. I jumped out of my bed and managed to go for P.T. But to my surprise all were laughing at me and then only I noticed that I was wearing black shoes along with my P.T. dress. Luckily I was able to change the 'new uniform'. After P.T, I somehow managed to take bath and as usual I was late for breakfast. While gobbling my breakfast, I spilt milk on my uniform.

A string of abuses rolled out from my appointment's mouth. I changed my uniform quickly and ran to the school wing only to find that the classes had already started. I pleaded with my teacher to allow me to enter the class and got a long lecture on punctuality. But class wasn't any better. I had forgotten to do my physics home work and had forgotten to take my English text book.

Finally, when I entered my house in the evening, after a really tiring day, I tripped over a cot and banged my head on the wall. After sometime, I was given the task of cleaning the central garden. Unfortunately I broke a potted plant and my appointment shouted at me for being so careless.

By the end of the day, as I lay in my bed, I felt miserable. I wish such a day never occurs again.

WHALE FACTS

4116, Amal Shaji, Class X, 15 yrs

- Blue whale is the heaviest and longest animal on earth.
- The sperm whale has the world's heaviest brain which can weigh up to 9.2 kg.
- The grey whale has undertaken the longest known migration of any mammal which amounts to a total annual distance of 12000 – 20000 km. In a grey whale's life time of 40 years or more, this is equivalent to a return trip to the moon.
- Male humpback whales sing the longest and most complex songs in the animal kingdom which lasts for half an hour or more.
- The vaquita, a porpoise that lives in Gulf of California is the rarest marine dolphin.
- Hector's dolphin is the world's smallest cetacean.
- The tallest blow belongs to the blue whale where it blows upto 12m. 'Blow' is the cloud of water droplets produced above a whale's head when it blows out.

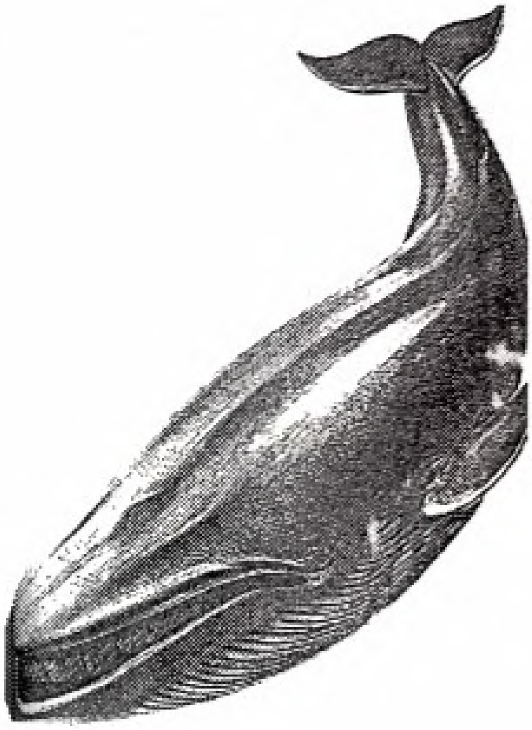

- One bowhead whale was 130 years old when it died!
- The Baiji or Chinese river dolphins are the rarest dolphin in the world.
- A blue whale eats upto 4 tonnes of krill everyday which is equivalent to eating a fully grown African elephant every day.

Life

3930, Arjun. K, Class XI, 16 yrs

Life is like a journey set forth,
Into the seas with the tides,
To face the waves and the winds,
In the hope of finding land.

Only the best may read the shore,
Others would perish on the way,
But the bold and brave would find a way,
To reach the shore at the end.

Storms would come and waves may grow,
Sky may fall to sink your ship,
But alas! the sea would part way,
To give way for the brave.

Learn to Respect

4179, Vishnu B. Nair, IX, 14 yrs

As a student, I feel that the youth of today has more desires, is very temperamental, greedy and jealous. They are not sure whether their speech and behaviour are in the proper manner. People think that youth stands for young romantic boys and girls, but in truth, youth should possess certain qualities like courage and strength of character. What is lacking in today's youth is, respect for parents and elders.

We should respect and serve our parents and elders. I remember the words of my grandfather who used to tell me that only when you learn to respect your elders, you'll learn to respect God.

If in this world, intolerance and disrespect rule, then our world will be crumbling. Being physically fit is not the only important thing.

We need a healthy mind and a mind that doesn't prey on dishonesty and crime. Then we will be able to think respectfully about our fingertips. We have progressed in every field, but what about our character? That is the question to be answered. Let the present and future generation ponder over this and let us hope that they can find a solution, for this.

Albert Einstein Quotes

4173, Anupama V. Kumar, Class IX, 14 yrs

Albert Einstein was the most famous physicist. In 1905, he wrote his articles which formed the basis of Physics. So 2005 is celebrated as the 100th anniversary of this Miraculous Year.

The following are some of his famous quotes.

- "It may affront the military-minded person to suggest a regime that does not maintain any military secrets".
- "You cannot simultaneously present and prepare for war"
- "Before God we are all equally wise-and equally foolish"
- "Gravity cannot be held responsible for people falling in love".
- "What really interests me is whether God had any choice in the creation of the world".
- "If we knew what it was we were doing, it would not be called research, would it?"
- "If one studies too zealously, one easily loses his pants"
- "The most incomprehensible thing about the world is that it is at all comprehensible".
- "If the facts don't fit the theory, change the facts".
- "Only two things are infinite, the universe and human stupidity, and I'm not sure about the former."
- "If A equals success, then the formula is –A = –X + –Y + –Z

  -X is work. -Y is play. -Z is keep your mouth shut".
- "God doesn't play dice."
- "So long as they don't get violent, I want to let everyone say what they wish, for I myself have always said exactly what pleased me"
- "Sometimes one pays most for the things one gets, for nothing".
- "I never think of the future. It comes soon enough."
- "God may be subtle, but He isn't plain mean".
- "When you sit with a nice girl for two hours, it seems like two minutes. When you sit on a hot stove for two minutes, it seems like two hours that's relativity."
- "Teaching should be such that what is offered is perceived as a valuable gift and not as a hard duty."
- "Imagination is more important than knowledge."
- "I know not with what weapons World War III will be fought, but World War IV will be fought with sticks and stones".

Battle Field

4460, Vaishak M. Raj, Class VII, 12 yrs

Shoot! Shoot! Shoot
Duck! Duck! Duck!
Rise in the battlefield up! Up! Up!
Think! Think! Think!
There's no time do think.
Run! Run! Run!
There's no way to run
Think of the country,
Run for the country,
Give your life for the country.
In the fields of fields
Is the battle field,
Bloodshed is nothing,
Life is nothing,
Out of the lands of lands
Precious for me is my motherland.

My Hero – The Great Visionary
SWAMI VIVEKANANDA

4342, Adarsh Mohan, Class VIII, 13 yrs

"Young men arise, awake, for the time is propitious. Be bold and fear not. Arise, awake, for your country needs this tremendous sacrifice. The young, the energetic, the strong, the well built, the intellectual – for them is the task. Arise, awake, the world is calling upon you." Swami Vivekananda not only preached these magnetic words but practised and showed it to the world.

I was really thrilled to feel the fire of Vivekananda's life giving message. Each one will be equally thrilled by the directness of his appeal, aroused and energized by the earnestness of his call and the enthusiasm of his message. I adore Swami Vivekananda for his epic life and his enlightening and invigorating teachings. From his life and books, a reader could get individual betterment, social improvement, national service, international integration and spiritual expansion.

Vivekananda was born in 1863 in Calcutta. His childhood name was Narendra. At the age of eighteen, he became the disciple of Sri Ramakrishna Paramahamsa. After Guru's death, Naren established the first monastery of Sri Ramakrishna. He was a wandering monk. After wandering across all the Gangetic plain, he travelled the Himalayan verticals, Rajaputhana deserts, the Deccan Plateau and into the south, the land's end on Christmas night of 1892. He spent three nights on the rock off the Kanyakumari cape, where he understood the potential greatness of India. The meditation on the rock, transformed him into an active social reformer. He combined service with renunciation and became Swami Vivekananda.

He got his international reputation for his great Chicago address at the world parliament of Religions in 1895. He reached there as an uninvited, coloured intruder, wearing a funny gear and later he electrified the audience with his words and opened the world's eyes to the spiritual greatness of enslaved India. Returning to Calcutta, he converted other monks from reclusive mutt life to missionary activism which was to energise millions of Indians into a national renaissance. He rekindled India's cultural pride with a missionary zeal. Many foreigners were attracted by his charisma and became his disciples. It was after Swami Vivekananda that the freedom movement turned into a truly national movement. India lost her greatest visionary, thinker, genius and social reformer, Swami Vivekananda in 1902 before his 40th birthday.

He is physically no more, but that mass of wisdom, the Himalayan intellect, that soul bathed, in blessedness, that incarnate spirit of India is imperishable Vivekananda lives in his words, whose living power can be felt as one listens to them. His message is a tonic to drooping souls and he is an awakener par excellence.

From Sister Nivedita's words

These then – the shastras, the Guru, and the motherland – are the three notes that mingle themselves to form the music of the works of Vivekananda.... These are the three lights burning within that single lamp which India by his hand lighted and setup for the guidance of her own children and the world...

THE LOST EMPEROR

4384, Anoop S. Sivan, Class X, 15 yrs

The lion of Mesop
Becomes an Aesop?
Lives in iron and
Moves in lion.

Oh! Saddam be brave and gracious

Fate altered your life in a moon
As trees shed their dry leaves at noon
Fete comes to your life soon
As colours blossom 'a yon?'

Oh! Saddam be brave and gracious

You became the millennium hero
The gang of white made you a zero
So, hold on the a selenium bar
To win for the next millennium war.

Oh! Saddam be brave and gracious

Fight with your last tooth
To wash off your land's soot
Slash off the bands of white
To make your life bright.

Oh! Saddam be brave and gracious

Are you in intense paternal grief?
As your sons crowned in heaven
They made their lives in a brief
As it gowned your wife with a Helen.

Oh! Saddam be brave and gracious

But I do feel
You are a cruel eel
And sowed greed and creed in fields
To get devasting yield
But a man can never be
A Saddam as Saddam in chains
As you are the 'Lost Emperor'.

HITLER

The Great Personality

4182, Jayakrishnan, Class IX, 14 yrs

When we hear the name Hitler, the first thing which comes to our mind is a cruel face but actually we do not know HITLER THE MAN. He was a patriot. At the age of 11 itself he had a sheer determination to save his country Germany to become famous one day. And his thoughts were different from the other boys:

He joined the army though his father wanted him to be an advocate. His mother died when he was 18 and his father was very strict. His army life went on smoothly when one day he got an opportunity to lead the Germans to fight against the Britishers but it was unfortunate that he could not win over the Britishers. Millions of Germans said good-bye to the world. Hitler had a serious eye problem in this attack. After being discharged from hospital he came to know about the condition of his motherland. She was in the hands of Britishers and he was not able to visualize her after effects.

It was later he knew that Germans were defeated because the Jews betrayed them. This generated anti-Jews feeling in Hitler and later on he made the Nazi party and he killed all the anti German element (Jews) in the name of concentration camp and stood still till his motherland was free.

He loved Galey, his sister's daughter but she was shot dead by his own party members to deviate him from the path of love. This made a major change in Hitler and pledged not to take meat in his life. He married Eva Brown, later he committed suicide when he was surrounded by Soviet army. Now friends think isn't Hitler a Great Personality?

A Sister

4453, Aravind V. Devan, Class VII, 12 yrs

When the world has lost its lustre,
She never loses her faith in you.

When things don't go as planned,
She is there to count and care beside you.

When others turn away from you,
She is a friend who listens to you.

She is like a guiding light in the
darkness of the night.
She is like a breath of spring in the
storms of winter.

She brings sunshine when there are clouds
She brings happiness when there are
disasters all over

She is a special kind of person,
A unique and caring friend....

She thinks that you are the best
Here, 'She' is none other than 'A SISTER'

BREEZE, WIND AND HURRICANE

4460, Vaishak. M, Class VII, 12 yrs

Once in a town an old tree stood beside a river. The tree always wanted air to pass through him. Moreover he was a very greedy tree. One day God appeared before him and asked him what he wants. He told God his intention and it was fulfilled. God blew a gentle breeze through him. As his greedy intention grew stronger, he asked God for another strong breeze. Then God granted him a wind. Again he asked God for another stronger wind. Then God put up a hurricane before him and ordered it to pass through the tree. As it passed it took the tree without leaving its root and left it to die. The tree told God that he was a cheat. God said, "You asked for a breeze I gave you a breeze. You asked for a stronger breeze and I gave you a wind. You again, asked for a stronger one. I gave you a hurricane". "Your greedy intention led you here and you are the right person to suffer it."

THE FIRST TIME I BOARDED A TRAIN

4412, Navami A.N, Class VII, 12 yrs

The first time I boarded a train was when I was 3 years old. I was going to Delhi to visits my uncle with my father and mother. I was surprised to see the train. I was very scared and began to cry thinking that it was some sort of giant creature. My father told me that it does not have life and it is run by using fuel. When I boarded the train, I was very happy that I began to laugh and clap my hands. When the train started moving, I began to fall but my father took hold of me and made me sit on a seat. When it was night, I slept with my mother on the lower berth. I felt that I was in a cradle.

During the journey of three days, I met different types of people and mingled with them. We were like a family. There was a foreign lady in our compartment. I looked at her curiously because she had white hair and she looked odd from other passengers. She told me something in English but I could not understand what she was saying. The thing which surprised me was that the foreign lady ate only tinned food and chocolates. She gave me a chocolate and canvassed my childish play in her camera. We shared our food with our fellow passengers. During daytime I looked out through the window and enjoyed the different beautiful scenery. Vendors with different types of toys attracted me most.

After the first day of the journey I was bored because I couldn't play inside the train. I wanted to reach Delhi fast.

After 3 days, we reached Delhi. I was very surprised to see such a big railway station and the rush of people for train and I felt very happy that I escaped from the trapped journey. But I was also sad that I had to miss my friends in the train. Anyway it was an unforgettable experience.

Smile

4453, Aravind V. Devan, Class VII, 12 yrs

Smile – A beautiful gift of God.
Smile – it doesn't look odd
A precious thing in one's life,
which can't be described.

A beautiful creation of nature
Which gives us pleasure.
It's life opposite of sorrow
Which we can't borrow

Two lips are symbols of smile
It is a fantastic style
You can't hide from anyone
Because it lives in every one.

Oh my friend! Life is a smile,
So, forget your sorrow
And always smile, smile
and keep smiling!!!

Friendship

4453, Aravind V. Devan, Class VII, 12 yrs

Friendship is money more easily
made than kept
Friendship is the shadow of evening
Which strengthens with the
setting of the sun of life.
Friendship is the green hill by the
dusty road of life
Never choose a friend by outward show, for a feather floats high where a pearl lies low.
Don't be afraid of the enemies who attack you. Be afraid of the friends who flatter you.

PUNCTUALITY

4400, Hareesh S. Nair, Class VII, 12 yrs

Punctuality, says an old proverb, is the politeness of princes. It is the habit of being in time to do whatever is to be done at its appointed time. The punctual student reaches school or college in good time for the first lesson. A punctual teacher does the same. A punctual worker reaches his factory or other place of work, and a white-collar worker or professional man reaches his office, in time to start work at the time at which it is scheduled to begin. No man who has cultivated and acquired the habit of punctuality will be so rude as to make other people wait for him by failing to reach the place of appointment at the appointed time.

The punctual man can face life confidently. He can be sure of achieving success, whatever be his sphere of life. Consider the case of a punctual boy. He comes to school or college in good time for his lessons, and is in his place, with his books and note-books ready for his immediate use, as soon as the teacher comes into the room.

The unpunctual man, on the other hand, is a curse to himself and a curse to society. He is late on every occasion. He gets up late in the morning, has to hurry through his morning routine, has probably to eat his breakfast in such a hurry that he will develop indigestion, rushes to the bus stand or railway station only to find that his bus or train has already left, and consequently reaches his place of work very late if he is an office-worker, his late arrival will probably upset the work of the office and put his colleagues to much inconvenience. If he has to appear for an interview on which his promotion depends, he will probably be late for it, and so miss his chance of advancement. He will thus be miserable throughout his life and his biography may be written in four words "A FAILURE IN LIFE."

MY SWEET DREAM

4475, Arun Mathai, Class VII, 12 yrs

I was woken up by our family robot Ms Mech who was made by my great-great-great grandfather. I was in a hurry and my blanket automatically folded up and went to the cupboard which scanned the fibres in the blanket and the cupboard flung open to allow the blanket to settle inside. I went to my bathroom and took my Germ scanning and destroying bath. Within twenty seconds I was clean and my dress came flying and fitted itself on me. I went down for my breakfast and the breakfast was kept, the Bread Nourishment Pills (BNP) and the Egg pills together. At that moment my father came down and told me that we have to go for a tour. My sister and mother got ready and came down. And we set up the Anti-theft process and also the anti-interpenetrating process in our house and in our robot. Then we stepped out onto the glass kept floating in front of our house and knew that our S-8000 x model space-ship (which was one of the cheapest space-ship). We needed to go to the next galaxy which had beautiful places. My father set the destination and route to the galaxy and turned back and told us about old days. When he told that in old days they ate heavy breakfast and had to go to institutions for studying called schools. Then I thought how lucky I was we did not have to eat heavy breakfast we just needed a pill and about knowledge we had KSB (Knowledge Storing Brain) which could be stored using KC (Knowledge Cassettes). We reached the galaxy and my father used the tele transporter which could be used only in the specific galaxy we are at the moment and not in other galaxies. And my mother was transported to the LSP (Ladies Super market Planet). Then my sister was transported to the Toy Planet. Then myself was transported to KIDS Play Planet and my father went for the All-Universe Representative Conference. After many hours we all were transported to our spaceship. And we started the journey to our galaxy. On the way we were hit by a comet and the space -ship was blasted. I was poked by my friends and they asked why I was screaming. I realized it was only a dream. A sweet dream.

Life Forever Plan & Plant

4465, R.M. Rakesh, Class VII, 12 yrs

GENERAL GIANT TREE
(Giant Sequoia Tree)

The tree from Kings Canyon National Park U.S.A. This tree is 267.4 feet in height. It is the third largest living thing in the world. It is ageless and enduring majesty. It is estimated to be 1800 to 2000 years young.

Humanity has always exploited the benevolence of nature. For self-gain, they have been milching natural resources be it minerals, be it oil, they have gone to the limit where the world is now apprehensive about the quality and quantity of resources to be inherited by future generations.

The extremely negligent manner of using appliances and the energy used, have left our atmosphere totally polluted. Trees are a gift of nature which naturally recycles the air we exhale, absorbing carbon-di-oxide and releasing fresh oxygen. The importance of forests cannot be belittled ever. They help in preserving our soil from erosion, attract water-laden clouds for rain, provide valuable timber and are responsible for retention of subterranean water. They provided shade to weary travellers and small plants together with being an invaluable source of Nitrogenous manure. We hear of policies and drives of tree plantation but all these are just for the day and a good play to get media attention. Instead of this single inning drama, this should be a continual process as demonstrated by the literate and conscientious people of Kerala. They had decided to plant tree in the memory of dead. What greater honour to the departed soul and a strong upright tree providing fruits, fresh air and shade. Their efforts initiated in the nineties have continued to improve the ecology.

The result of indiscriminate felling of trees has been a total change in the laws of nature too with rise in temperature, lower ground water level and lesser, irregular seasonal rainfall. Soils are being washed away and the mountain ecology devastated. Thousands have been displaced due to forest land going under water due to constructions of huge hydro electric projects. This together with huge dams constructed for water control has laid waste thousands of square kilometres of valuable forests. Hill sides are laid waste of trees in the name of tea plantation and forests lands claimed by the burgeoning population. All this while government agencies look on as impassive spectators. The North-eastern areas of the country which have seen settlements and tree plantation after clearing forests are already bearing the brunt. The trees were the main grippers of loose soil on the hill sides and felling of this 'benevolence of nature' indiscriminately due to commercial value and road construction have left the soil loose together with the rocks. They are of primary importance a heredity to be graduated and National importance.

Trees give a harmony for mind which the mechanical world population long for. The scent of flowers, the beauty of blossoms, the home of birds and their chirp are the bonus we get from them.

Let us resolve our mind to plant a tree every year and watch it growing, flowering, still growing when we are retiring. We can leave it to our generations who see us in the ever living tree we have planted.

PLAN & PLANT

Flight Of The Dream

4210, Nikhil P. Kumar, Class IX, 14 yrs

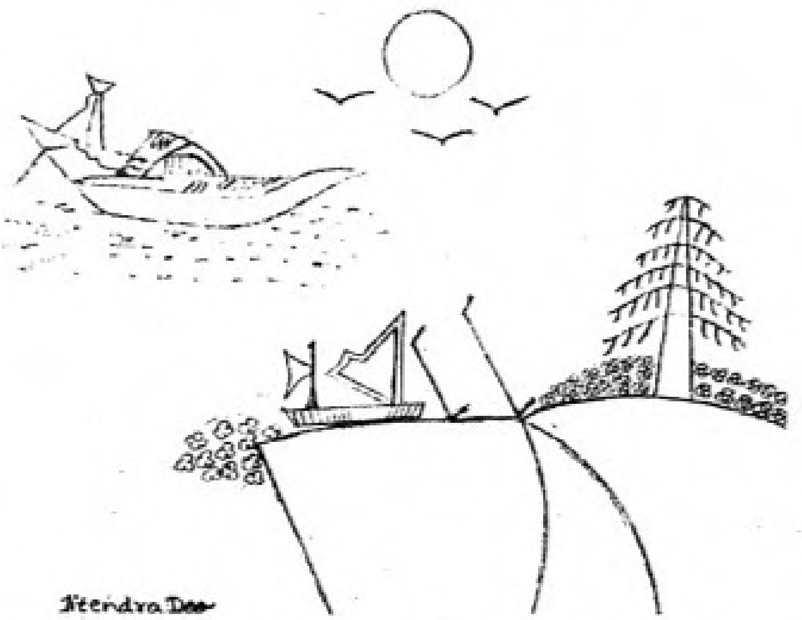

The year 1875 when Imperialism was there like a plague in a body in Africa. This is a dream of a prisoner who awaits to see the independence.

The night was cold, cold breeze started blowing. I was behind the bars in a dark room. With my hand stretched I was able to reach the keys in the jacket of the snoring guard. I took the key not even a fly knew. I took the keys in anxiety. It was a bunch of keys, I tried each and every one and at last I got the one and I opened the bars. The prison clock struck midnight. I ran out and my every heart beat was for the freedom which I awaited. There were lights going zig zag searching for the intruders and bunkers of the prison. I was having the feeling that the prison dogs were chasing me. The huge black, sharp teethed dogs were barking and running behind. I took a long sharp wooden stick from the ground and poked on the dog. I dug myself down the prison gate like a mole for its food. The sweat was flowing like the water in the stream in my body. At last I got out. I felt the moonlight on my body. The feeling of freedom.

'Wake up, damned', said the guard.

'It was only a dream, when shall it come true God. The freedom of our country and me,' said myself.

'TEACHERS' – THEY ARE SPECIAL

4181, Nirmal. M, Class IX, 14 yrs

Yes, teacher's are "special people"
Because of all they symbolise
And stand for

Glowing lamps illuminating
The darks of ignorance

Skilled potters
Moulding and forming
The tender young minds and hearts
Entrusted to their care;

Devoted gardeners
Tending and nurturing
The budding plants
In their garden patch
Helping them to blossom and bloom
Through their care and concern.

IMPORTANCE OF BECOMING A GRAIN THAN A CHAFF

4387, Arun Gopi, Class X, 15 yrs

During the time of reaping the harvest, the farmer holds a broad sieve and all the grains are put into it and stands on an elevated platform for shaking it. What happens when this is done? If it is mere chaff, it will fly away and get lost in the air and if the grain is present, then it falls to the ground and stays. This is similar to our life. In our life, we must have faith. Faith in something which we have inside us. There will be many hard situations in life and you may not be able to face them all. But if you have faith and a stable mind in yourself then you can face all of them in a peaceful manner. Thus if you have true faith, then you will be like the grain which is successful in finding its way. But if you are like a mere chaff and have no faith, if you go into fear, then you will fly away in the air. You will be nowhere. You will not have anything to hold onto and such people have no value at all.

God expects only one thing from you, "your unshakable faith." If your faith shakes very quickly or if you realise that you do not have any faith at all when difficulty strikes, then it is also like being the chaff. If you don't have faith, you're nothing. Our love, faith and belief should be deep rooted, and then everything else moves on its own.

MY WAY TO SUCCESS

4440, Akash. S, Class VII, 12 yrs

You are my teacher
You give me guidance
You show me the right ways
In lovely ways
And I promise you, My teacher
I'll always adore you
For You showed me the
Way to success.

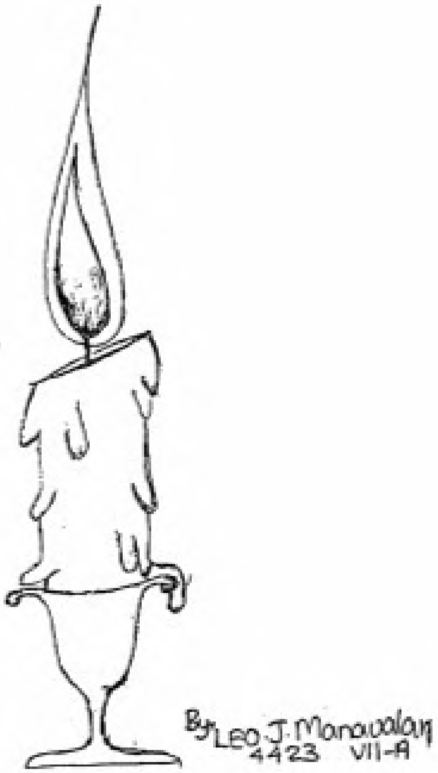

I AM ALONE

4494, Kailasnath. S, Class IX, 14 yrs

Show me the meaning of being lonely
Is this the feeling I need to cope with?
Tell me why, why I feel this way,
Tell me why.

Even in the midst of my closest ones
Why the hell do I feel lonely
Even when I'm chatting with my best friend,
Why, why the hell do I fell lonely.

No science, no knowledge can explain
The cause of loneliness
Nobody knows, not even one, about
Loneliness except Lord the great (I hope!)

TO KK – THE TRUE FIGHTER

M.P. Anil Kumar, Former Fighter Pilot
(Roll No. 1122, 1981 Batch)

Fondly called KK, Wing Commander B.S. Krishna Kumar, a classmate (Roll No. 1076), took over as the Commanding Officer of the Helicopter Flight based at Car Nicobar in November 2004. As the seismic tremors set off by the seaquake on the fateful morning of 26 December began quivering his world, KK mustered his wife, daughter and son, and fled into the open. Minutes later, the sea turned hostile and the waves rose menacingly. The invading torrent had the unsuspecting crowd outside the officers' quarters running helter-skelter and later taking shelter on the rooftops. Not KK. He employed the robust survival instincts he honed at our alma mater – Sainik School, Kazhakootam – and bolted *en famille* to higher ground. On their way, they hitched on to the vehicle of an officer and reached the highest spot on the island. They lived to tell the tale but only five on the rooftops survived the cataclysm.

The Station Commander, another lucky survivor, asked KK to reconnoitre the ruin. Just 30 minutes after the tsunami struck, KK, Flight Lieutenant Vijay Kumar (co-pilot) and a crew of four Sergeants were airborne in a Mi-8 helicopter, wearing pyjamas, vests and borrowed footwear. Except KK, no crewman was aware of the whereabouts or safety of his loved ones.

The widespread devastation benumbed them. KK converted the recce into a rescue mission at once. Though they saved many IAF personnel and their families marooned on the housetops, they had to helplessly watch some getting washed away by the ebbing waves. Thereafter, he headed to the villages and rescued some islanders, but most of the settlements were either submerged or obliterated.

Short of fuel, KK landed the Mi-8 and hopped in to another. He flew to a teasingly floating ramp teeming with stranded women and children. The crew used a winch and a fire tender ladder to evacuate them. This protracted rescue was as heroic as it was audacious and perilous.

They could not undertake more missions as the fuel on board the choppers was used up and the fuel in the Car Nicobar dump was contaminated by sea water. In under six hours, KK and his crew rescued 356 lives. Bravo KK and Air Warriors!

Eight months on, KK is still coming to grips with the trauma of losing several officers and airmen he commanded and their kin. And he is still grappling with the task of rebuilding life from scratch as the tsunami swallowed his entire belongings.

On this Independence Day, KK was conferred the Kirti Chakra, the second highest peacetime gallantry award, for his exemplary devotion to his calling under adverse circumstances. KK, we, your mates, are ineffably proud of you.

(The above article was published in the Indian Express, on 27 Aug. 2005)

The School Yoga Club

The School Volleyball Team

The School Football Team

The School Cricket Team

The School Athletics Team

The School Tennis Team

Best in Academics

The School Hockey Team

The School NCC Staff

The School Karate Team

The School Basketball Team

The School Band

The School Cadet Appointments

Shivaji House - Cock House (Senior)

കവിത

ഏകനായ് ഞാൻ

അരുൺ. എസ്
4505, IX C

സമയം അതിന്റെ മന്ദ
ഗതിയിൽ നീങ്ങുന്നുവോ....?
അറിയില്ല, ചുറ്റും ഇരുട്ട്
കാലത്തിന്റെ കറുത്ത കൈകൾ
എന്നിലേക്കു നീങ്ങുന്നുവോ....?
ഒഴുകുന്നു രക്തം
ഒരു ചെറു നീർച്ചാലു പോലെ
പടരുന്നു.......
പരുപരുത്ത കീറത്തുണിയിൽ
ബന്ധനസ്ഥനാണ് ഞാൻ.
കാലിൽ ഒരു പിശാചിൻ നഖങ്ങൾപോലെ
വരിഞ്ഞു മുറുകിയ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ
മുന്നിൽ വരണ്ട ഭൂമിപോലെ
കാലപ്പഴക്കം ചെന്ന ഓട്ടുപാത്രം.
വേഴാമ്പലിനെ പോലെ ഒരിറ്റു
ജീവജലം കാത്ത് ദിനങ്ങൾ....
കറപിടിച്ച ചുവരുകളിൽ
ആരുടെയൊക്കെയോ മുഖങ്ങളുണ്ടോ....?
അറിയില്ല ഒരുപക്ഷെ എന്റെ
മുജ്ജന്മത്തിലെ മായാ മുഖങ്ങൾ
പാഴ്ജന്മങ്ങൾ....!
മനസ്സിന്റെ ഒരു കുഞ്ഞു കോണിലെ
ആ കെടാവെളിച്ചം പോലും
എന്തിനു നീ ഊതിക്കെടുത്തി.....?
ഇതാ ഇപ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ
കറുത്ത വഴികളിലൂടെ
ഏകനായ് ഞാൻ......

ലേഖനം

സാഹിത്യപഠനം എന്തിന്?

ദീപ. ആർ.വി.എം.
അസി. മാസ്റ്റർ, മലയാള വിഭാഗം

സഹൃദയരുടെ ഹൃദയാഹ്ലാദമാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ ലക്ഷ്യമെന്ന് പ്രാചീനകാലത്തെ ആചാര്യന്മാർ പറയുകയുണ്ടായി. ഒരുകാലത്ത് പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ പ്രകടനമായാണ് സാഹിത്യരചനയെ കണ്ടിരുന്നത്. മനസ്സിനെ വിമലീകരിക്കാൻ അഥവാ വിരേചനത്തിന് സഹായിക്കുന്നു കലയെന്ന് പാശ്ചാത്യർ വാദിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യരുടെയും പൗരസ്ത്യരുടെയും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കലയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും മനുഷ്യമനസ്സുമായി എത്രമാത്രം ബന്ധമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. കവിതയോ കഥയോ നാടകമോ എന്തുമാകട്ടെ, ആ സാഹിത്യരൂപങ്ങൾക്ക് എന്തു ധർമ്മമാണ് നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളതെന്നു ചിന്തിച്ചവർ കലയുടെ പ്രയോജനത്തെ പല രീതിയിലും വിശദീകരിച്ചു.

കേവലം മാനസികോല്ലാസം മാത്രമല്ല കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യം. അത് മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ നവീകരണത്തിനുതകുന്നതായിരിക്കണം. മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് സാഹിത്യവും രൂപമെടുക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് സാധാരണക്കാരന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നുണ്ടായ ഗാനങ്ങളുടെ വറ്റാത്ത ധാരയാണ് നാടൻപാട്ടുകൾ. ജീവിതഗന്ധികളായ രചനകളിലൂടെ പല സാഹിത്യകാരന്മാരും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാഹിത്യത്തിനു മനുഷ്യജീവിതവുമായുള്ള ബന്ധം അവഗണിക്കാനാവില്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ സാഹിത്യപഠനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ കുറച്ചുകാണുന്ന പ്രവണതയാണ് നാമിന്നു കാണുന്നത്. ശാസ്ത്രവും ഗണിതവും പഠിക്കണമെന്നു ശഠിക്കുന്നവർ ഭാവിയിലെ ജോലിസാധ്യതകളെത്തന്നെയാണ് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. അവരുടെ കണ്ണിൽ ഭാഷാപഠനം കൊണ്ടൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. മലയാളിക്ക് മലയാളം അന്യമാകുന്നുവോ എന്ന ആശങ്കയും ഉയർന്നു തുടങ്ങി.

കവിതയും കഥയും നോവലും പുരാണങ്ങളും പരിചയപ്പെടുമ്പോഴുള്ള നേട്ടമെന്താണ്? ഭാഷയുടെ മാധുര്യമാണ് നാം അനുഭവിച്ചറിയുന്നത്. ഭാവനയുടെ ലോകമാണ് നമുക്കു മുന്നിൽ വിടരുന്നത്. സഹജീവികളുടെ വാക്കുകൾ സംഗീതമായി തോന്നണ

മെങ്കിൽ ഹൃദയം നിർമ്മലമായിരിക്കണം. ആ ഹൃദയനൈർമ്മല്യം തന്നെയാണ് സാഹിത്യ പഠനത്തിലൂടെ നാം നേടുന്നത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളും കണക്കിന്റെ കണിശതയും ഗ്രഹിക്കാനുള്ള വെമ്പലിനിടയിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ നന്മ കുട്ടികൾക്ക് ആശ്വാസമാകും. കവിതകൾ നിർവ്വചിക്കാനാകാത്ത അനുഭൂതിയാണ് പകർന്നുതരുന്നത്. അത്തരമൊരു അനുഭവമാണ് സാഹിത്യപഠനമില്ലാതാകുമ്പോൾ കുട്ടിക്ക് നഷ്ടമാകുന്നത്.

താളവും ഈണവും ആശയഭംഗിയും കുട്ടി കണ്ടെത്തുന്നു. സൗന്ദര്യാസ്വാദനശേഷി അവനു കൈവരുന്നു. വാക്കുകളിലൂടെ സങ്കല്പലോകത്തിലേക്ക് കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന സാഹിത്യാദ്ധ്യാപകനെ കുട്ടികൾക്ക് മറക്കാൻ കഴിയില്ല.

ഗ്രീക്ക് തത്ത്വചിന്തകനായ പ്ലേറ്റോ തന്റെ ആദർശരാഷ്ട്രത്തിൽ കവികൾക്കും കലാകാരന്മാർക്കും സ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നില്ല. ജീവിതവുമായി ഇവർക്കൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന പ്ലേറ്റോയുടെ അനുയായികൾ ഇന്നും നമ്മുടെയിടയിലുണ്ട്. ഇതിനോടൊരിക്കലും യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സത്ത ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേദങ്ങൾ തൊട്ടിങ്ങോളമുള്ള കൃതികളെ തള്ളിപ്പറയുന്നതെങ്ങനെ? ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും അധർമ്മത്തിനും അനീതിയ്ക്കും എതിരെ പൊരുതിയ, ദുഷിച്ച വ്യവസ്ഥിതികൾക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തിയ സാഹിത്യകാരന്മാരെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിയാൽ ചരിത്രമെങ്ങനെ പൂർണ്ണമാകും?

എന്നും വർത്തമാനകാലത്തെ അനീതികൾക്കെതിരെ കലഹിച്ചവരാണ് സാഹിത്യകാരന്മാർ. സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുള്ള എത്രയോ സാഹിത്യകാരന്മാരെ നമുക്കറിയാം. ഇങ്ങനെ ഏതൊക്കെ രീതിയിൽ നോക്കിയാലും സാഹിത്യപഠനത്തിന്റെ ആവശ്യകത നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പഠനത്തിൽ നിന്നും സാഹിത്യത്തെ ഒഴിച്ചു നിർത്തുക ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല.

1983-ൽ ഉപരാഷ്ട്രപതിയായിരുന്ന ശ്രീ. ആർ. വെങ്കിട്ടരാമൻ രാജ്യരക്ഷാമന്ത്രി ആയിരുന്ന വി.കെ. കൃഷ്ണമേനോനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു 'സൈനിക വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള രേഖകളും പ്രമാണങ്ങളുമൊക്കെ അദ്ദേഹം അതീവ ജാഗ്രതയോടെ പഠിച്ചിരുന്നു. ആഴത്തിലുള്ള അറിവിൽ വിദഗ്ദ്ധരെ പോലും വിസ്മയിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. സായുധസേനയിലും നാടിന്റെ പടക്കോപ്പുല്പാദനത്തിന്റെ അടിത്തറ ഉറപ്പിക്കുന്നതിലും അത്യന്തം തത്പരനായ ഒരു രാജ്യരക്ഷാ മന്ത്രിയെ ആദ്യമായി നമുക്ക് ലഭിച്ചു.'

വി.കെ. മാധവൻകുട്ടി

- വി.കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ

(ജീവചരിത്രം)

കഥ

ഒരു ജോക്കർകാർഡിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക്

നെവിൻ ടോംസ്
3924, XI B, നെഹ്റു ഹൗസ്

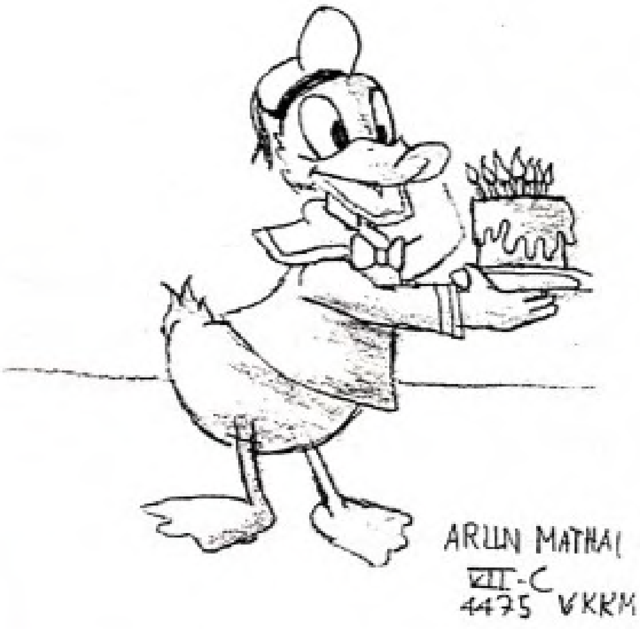

ലഞ്ച് കഴിഞ്ഞുള്ള ഒരൊഴിവു വേള. പ്ലാസ്റ്ററിട്ട വലത്തെ കൈയും തൂക്കി രമേഷ് 'വിക്രാന്ത്' വിങ്ങിലേക്ക് കയറി വന്നു. വിശ്രമിക്കാൻ കിടന്നിരുന്ന ഞാൻ അവനെ കണ്ട് മനസ്സാൽ സഹതപിച്ചു.

തലേന്നു നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ഹൈലൈറ്റ്സ് എന്റെ മനസ്സിൽ മിന്നി മറഞ്ഞു:

ലഞ്ച് വേളയാണ്. മെസ്സിൽ കുട്ടികളുടെ ബഹളം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാം. വി.കെ.കെ. ഹൗസ് ടേബിളിൽ ഞാൻ കഴിക്കുന്നതിനിടെ വലിയ ആവേശത്തിൽ വിവേകിന് സിനിമാക്കഥ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയാണ്. വില്ലൻ നായകനെതിരെ പാര പണിയുന്ന ഒരു രംഗം.

പാര – ഏതൊരു സബ്ജൂനിയറിന്റെയും പേടിസ്വപ്നം! ഈ പദത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പെട്ടെന്നൊന്നും ആരുടെയും നാവിലെത്തില്ല! ഞാൻ അവിടെ പതറി. "വില്ലൻ ഡിസൈഡഡ് റ്റു പുട്ട് പാര റ്റു പൃഥ്വിരാജ്."

ആകാശവാണി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കാൾ വേഗത്തിൽ റേഡിയോ സന്ദേശങ്ങൾ മേശയ്ക്കപ്പുറത്തേക്കു പാഞ്ഞു. എതിർ ദിശയിൽ നിന്ന് എനിക്കു നേരെ ഒരു ജോക്കർ കാർഡും!

ഞാനതു മറിച്ചു നോക്കി. രണ്ടേ മുപ്പതിനാണ് എന്റെ അന്ത്യവിധി. ഇപ്പോൾ സമയം രണ്ടേ പത്ത്! മരണവെപ്രാളത്തിൽ ചുറ്റുപാടും നോക്കിയ ഞാൻ മേശയ്ക്ക

പ്പുറത്തു നിന്നും രമേശിന്റെ ചിരി കണ്ടു – ജീവൻ തിരികെ ലഭിച്ചതിന്റെ ആഹ്ലാദവും ദൈവസ്തുതികളും!

മൂന്നേകാലോടെ കൈയും കാലും കഴച്ച് ഞാൻ വിമോചിതനായി. പക്ഷേ, വേദനയ്ക്കപ്പുറം ഞാൻ മറ്റൊരു വികാരത്തെ മനസ്സിൽ താലോലിച്ചു – പതിനൊന്നാം മണിക്കൂറിൽ എന്റെ മരണമണി മുഴക്കിയ രമേഷിനോടുള്ള പക.

കളരി പരമ്പര ദൈവങ്ങളെ സാക്ഷിയാക്കി ഞാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു – ഈ ജോക്കർ കാർഡ് രമേഷിനു തന്നെ!

പരേഡിനുള്ള വിസിൽ മുഴങ്ങി. വി.കെ.കെ. ഹൗസിന്റെ സ്ക്വാഡ് തീവണ്ടിയെപ്പോലെ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അതിനിടെ എന്റെ കണ്ണുകൾ രമേഷിനെ പരതി കണ്ടുപിടിച്ചു. അവൻ രാജനോടൊപ്പം സ്ക്വാഡിനു പിറകേ നടക്കുകയാണ്.

അവർ സിക്ക് റിപ്പോർട്ട് ബുക്കിൽ ഒരു കടലാസ് വച്ചു വായിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പതിയെ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു നടന്നു.

''ഇന്ത്യ-ഇംഗ്ലണ്ട് രണ്ടാം ടെസ്റ്റ് സെപ്റ്റംബർ സെവൻതിന്!" ആ മൊഴിമുത്തുകൾ പൊഴിഞ്ഞതും ഞാൻ ചാടി വീണു. "ങാ! ടേക്ക് ദിസ്!" അവൻ അത്ഭുതം നടിച്ചു: "വാട്ട്?" അതു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

തുടർന്നുണ്ടായ വാദത്തിൽ അവനാ വാചകം മാറ്റിപ്പറഞ്ഞു. രണ്ടാം ടെസ്റ്റ് എന്നല്ല, ലണ്ടൻ ടെസ്റ്റ് എന്നായിരുന്നത്രേ അവൻ പറഞ്ഞത്! ഞാൻ വിടുമോ? കാര്യങ്ങൾ വഴക്കിന്റെ വക്കത്തെത്തിയപ്പോൾ, സാക്ഷിയായ രാജൻ അവനോടൊപ്പം ചേർന്നു. അതോടെ എനിക്കു പിന്മാറേണ്ടി വന്നു.

കള്ളന്മാർ! രണ്ടിനെയും ഞാൻ ശരിയാക്കും! വീണ്ടുമൊരു അവസരത്തിന് തക്കം പാർത്ത് ഞാനിരുന്നു.

പിന്നെ ഞാനവനെ കണ്ടത് ഫുട്ബോൾ കോർട്ടിൽ വച്ചാണ്. എന്നെ കണ്ടപാടെ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ജാഗ്രത മിന്നി.

കളി തുടങ്ങി. രമേഷ് ഗോളിയാണ്. അവനടുത്തു തന്നെ ഡിഫന്ററായി ഞാനും നിലയുറപ്പിച്ചു. "അടിയെടാ!", "ഇവിടെ ത്താടാ പാസ്!" തുടങ്ങി വിളികളുയർന്നെങ്കിലും ഞാൻ അവർക്കൊന്നും എന്റെ നിധി കൊടുത്തില്ല. രമേഷ് അതു ശ്രദ്ധിച്ച് മൂകനായി നിന്നു.

കളി മുറുകി. അജയ് പന്ത് പാസ് ചെയ്ത് സുനിലിനു നൽകി. സുനിൽ ഗോൾ പോസ്റ്റ് ലക്ഷ്യമാക്കി അതാഞ്ഞടിച്ചു. രമേഷ് എത്തിവലിഞ്ഞു ചാടി – പക്ഷേ കിട്ടിയില്ല!

"ഗോൾ!!!" സുനിൽ ആർത്തു വിളിച്ചു. പക്ഷേ, ഞാൻ കേട്ടത് മറ്റൊന്നായിരുന്നു – നിലത്തുവീണ രമേഷിന്റെ ദീനരോദനം! "അമ്മേ......"

മറ്റാരെങ്കിലും അതു കേട്ടോ ആവോ! കേട്ടിട്ടുണ്ടാവണേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് മുറിവേറ്റ അവന്റെ അരികിലേക്ക് ഞാൻ ഓടിച്ചെന്നു.

മണ്ണിൽ നിന്നും അവനെ ഞാൻ വലിച്ചു താങ്ങിയെടുത്തു. എന്നിട്ട്......

എന്നിട്ട്, നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ ഞാൻ അവനു നേരെ എന്റെ ജോക്കർ കാർഡ് നീട്ടി......

കഥ

പവർകട്ട്

മനു ജോർജ്ജ്
3937, XI B, ശിവാജി ഹൗസ്

ഞാൻ പതിവുപോലെ വെക്കേഷന് വീട്ടിലെത്തി. അന്നൊക്കെ കറന്റ് കട്ട് ഒരു 'ദിനചര്യ' തന്നെയായിരുന്നു. ഈ കറന്റ് കട്ട് സമയത്താണ് ചേച്ചി, ചേച്ചിയുടെ കോളേജ് 'വെടികൾ' എന്നോട് പറയുന്നത്. അച്ഛൻ കുറച്ച് നേരം നടക്കാനിറങ്ങും. അതിനു ശേഷം അമ്മയും അച്ഛനും ഓരോ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യും. ഈ സംഭവം നടക്കുന്ന ആ ദിവസം 8.00–8.30 വരെയാണ് പവർകട്ട് സമയം. അന്ന് രാത്രി 7.45 ആയി. ഞാൻ ചേച്ചിയുടെ പഠിക്കുന്ന മുറിയിലെത്തി. ചേച്ചി എന്തോ ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അച്ഛനും അമ്മയും വരാന്തയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 7.59 ആയി. കറന്റിപ്പോൾ പോകും എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അമ്മ തിരിയും തീപ്പെട്ടിയും എടുത്തു വെച്ചു. 8.05. കറന്റ് പോയില്ല. എല്ലാവരും അക്ഷമരായി. 8.10...... 8.15 കഴിഞ്ഞു. കറന്റ് പോയില്ല. ഒടുവിൽ അച്ഛന് ദേഷ്യം കയറി. മെയിൻ സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്തു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ പതിവു കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകി.

"സ്വർഗ്ഗം ശപിച്ചവർക്കുള്ളതോ ഭൂമി? - യീ
മർത്ത്യന്നു ഭൂമിയിലെ വാസമൊരു ശാപമോ?
സുസ്ഥിര സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ ജന്മങ്ങളിൽ
പുഷ്പിച്ചു ദുഃഖമധുരക്കനികൾ വിളയുന്ന
മറ്റൊരിടമുണ്ടോ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിൽ?
പൃഥ്വിയിതുദാര രമണീയം!"

ഒ.എൻ.വി. - 'ഉജ്ജയിനി'

അവൾ പ്രണയിനി..... കവിത

അനൂപ് എസ്. ശിവൻ
4384, X C

ഏകാന്തവും ലോലവുമായ
വീണാനാദം പോലെ
പ്രേമത്തിൻ അനന്തതയിലേ-
ക്കോടിയണയാനെത്ര മോഹിച്ചു!!
രാഗവിസ്താരമില്ലാതെയൊരു
ഗന്ധർവ്വ ഗീതമായിരുന്നു അത്.
അവളുടെ പ്രണയത്തിൻ കാട്ടു-
ചോലയെ മോഹിച്ചതോ, ഋതുക്കൾ മാത്രം.
അവളുടെ സ്വപ്നത്തിലെ സൂര്യൻ പ്രണയിച്ചതോ
സൂര്യകാന്തിയെ

മാമരങ്ങൾ പ്രണയിച്ചതോ
മഞ്ഞുകാല നിമിഷത്തേയും.
കാനനത്തിൻ നിഗൂഢ വാത്സല്യവും
മൂകസംഗീതവും കളങ്കമില്ലാത്ത
രമണന്റെ ചന്ദ്രികയായി......
പ്രണയം പകിട്ട യാമത്തിൻ കാമുകിയാണവൾ
കൃഷ്ണന്റെ രാധയെപ്പോലെ
ലാഭനഷ്ടങ്ങളുടെ വിലപേശലില്ലാതെ
മുരളീരവത്തിലലിഞ്ഞ് പ്രണയം നുണഞ്ഞവൾ.
നവാനുരാഗം സ്ഫടികവളകൾക്കു
തുല്യമായി കരുതാതെ
പ്രണയിയെ പ്രണയിക്കാത്തവൾ.
രാപ്പാടിയും മഴവില്ലുമൊക്കെ
അവളിലെ പ്രേമസങ്കൽപ്പത്തെ
ദുരന്തത്തിലോ സാഫല്യത്തിലോ
ചേർത്തുവച്ചു.
എങ്കിലും അവൾ പ്രണയിനി......
കണക്കെടുപ്പുകളില്ലാതെ
അവൾ പ്രണയിനി മാത്രം.

കഥ

ശിവലിംഗപുരം

ജിനു. പി.എം.
4250, XII C

നേരം ഉച്ചയോടടുക്കുന്നു.....

മണിക്കൂറുകളുള്ള യാത്ര നന്നേ മടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇനിയും നാലു മണിക്കൂർ കൂടി യാത്രയുണ്ട്.

മനസ്സ് വല്ലാതെ ധൃതി കൂട്ടുന്നു.

ആദ്യമായി ലഭിച്ച അപ്പോയ്മെന്റ് ഓർഡർ. ശിവലിംഗപുരത്തെ ഓഫീസിലാണ് പോസ്റ്റിംഗ്. ഓർഡർ കിട്ടിയപ്പോൾ മുതൽ അവിടെയെത്താൻ മനസ്സ് വെമ്പുകയായിരുന്നു. ആദ്യമായി ലഭിച്ച ജോലിയുടെ ത്രില്ല് മാത്രമായിരുന്നില്ല. എത്രയോ നാളായി കൊതിക്കുന്ന സ്വപ്നഭൂമി.....! പലപ്പോഴും അവസരം കൈവന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടോ അവിടേയ്ക്ക് പോകാതിരുന്നു.

ശിവലിംഗപുരത്തെ കുറിച്ച് ആദ്യമായി തന്നോട് പറഞ്ഞത് കോളേജിലെ റൂംമേറ്റായിരുന്ന ശരത്താണ്. ബാങ്ക് ഓഫീസറായ അങ്കിളിന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ ഒരു അവധിക്കാലം ചെലവഴിച്ച കഥ അവൻ വിശദമായി പറയുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൻ ശിവലിംഗപുരത്തെ കുറിച്ച് പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ മനസ്സ് തുടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപോലെ. പിന്നെ പലപ്പോഴും പകൽ നേരങ്ങളിൽ അവന്റെ വാക്കുകൾ വരഞ്ഞിട്ട പാതയിലൂടെയും രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ അവ്യക്ത സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെയും ശിവലിംഗപുരത്ത് ഞാൻ എത്താറുണ്ടായിരുന്നു.

വെളിയിൽ ചൂടിന്റെ കാഠിന്യം കൂടി വരുന്നു. കാറിന്റെ വിൻഡോ കേറ്റിയിട്ട് ഏ.സി. ഓൺ ചെയ്യാൻ ഡ്രൈവറോട് പറഞ്ഞു. എ.സി.യുടെ നനുത്ത തണുപ്പിൽ തല ചായ്ച്ച് കണ്ണുകൾ അടച്ചു.....

സ്ഥലമെത്തിയിരുന്നു......... തന്റെ അവ്യക്ത സ്വപ്നങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇരുളിന്റെ മുഖപടമണിഞ്ഞ ആകാശം..... കുറച്ചകലെ കളകളം പാടിക്കൊണ്ട് രേണുപ്പുഴ ഒഴുകുന്നു. പടർന്നു പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ..... ചന്ദനത്തിന്റെ മണമുള്ള കാറ്റ് അവിടെ ഒഴുകി നടക്കുന്നു.

ചേതോഹരമായ അന്തരീക്ഷം. തന്റെ പ്രതീക്ഷകൾക്കുമപ്പുറം ശിവലിംഗപുരം മനോഹരവും നിഗൂഢവുമാണെന്ന് തോന്നി. വൃക്ഷപ്പടർപ്പുകൾക്കിടയിലൂടെയാണ് പഴമയുടെ പ്രൗഢി വിളിച്ചോതുന്ന മാടമ്പി മന ആദ്യം കണ്ടത്.

അതിനടുത്തുള്ള വള്ളിപ്പടർപ്പുകൾക്കി ടയിലൂടെയാണ് ഇരുളടഞ്ഞ കാവ് കണ്ടത്. യക്ഷിക്കഥകളുറങ്ങുന്ന ആ ഇരുളിന് പഴമ യുടെ ഈർപ്പമുള്ള ഗന്ധമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

കാവിനടുത്തുള്ള മനയുടെ അടുത്തു കൂടിയാണ് ചെറിയ വീട്ടിലേക്ക് – ബ്രോക്കർ തനിക്കായി ഏർപ്പെടുത്തിയ ചെറിയ വീട്ടി ലേക്ക് – പോകേണ്ടത്.

തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ മനയിൽ നിന്നൊ രാൾ ഇറങ്ങിവന്നു. കറുത്ത് കുറുകിയ മനു ഷ്യൻ. നെറ്റിയിൽ ചന്ദനവും കുങ്കുമവും ചേർന്ന പൊട്ട്. കണ്ണുകളിൽ വിനയവും നിഷ്കളങ്കതയും മാത്രം. ചുമലിലിട്ടിരുന്ന ചുവന്ന കള്ളികളുള്ള തോർത്ത് കൈയിലെ ടുത്ത് തൊഴുതുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നാൻ താനെ മുരുകൻ. ബ്രോക്കർ വേലുച്ചാമി എല്ലാമെ ശൊല്ലിയിരുക്ക്...."

ബ്രോക്കർ വേലുച്ചാമിയോട് പറഞ്ഞ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്ന പാചകക്കാരൻ മുരുകൻ. തമിഴു മാത്രമേ സംസാരിക്കാന റിയൂ. താക്കോലുമായി തന്റെ മുന്നിൽ നടന്ന മുരുകൻ വാതോരാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടി രുന്നു. മാടമ്പിമനയെപ്പറ്റിയും അതിനെക്കു റിച്ചുള്ള കഥകളുമാണ് അയാൾ പ്രധാന മായും പറഞ്ഞത്. ഒരു മാടമ്പിയുടെ പ്രണ യവും അതേത്തുടർന്നുള്ള സംഘർഷങ്ങളും ഒടുവിൽ കൊലപാതകത്തിൽ അവസാനിച്ച തുമായ ദുരന്തകഥ, അവിടെ തങ്ങിനിന്ന ചന്ദന മണത്തിനോടൊപ്പം താൻ ആസ്വദിച്ചു.

ചില വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രികളിൽ പൂമണവും പാദസ്വരക്കിലുക്കവുമായി വരാ റുള്ള പഴയ ദുരന്ത നായികയുടെ രംഗപ്രവേ ശന വേളയിൽ മാടമ്പിമനയിൽ നിന്ന് മരണ പ്പെട്ട നായകന്റെ പുല്ലാങ്കുഴൽ വായനയും ഉണരുമത്രേ.....

ഈ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും യക്ഷികൾക്ക് എന്തോ വശ്യതയുണ്ടെ ന്നോർത്ത് ഒരു പുല്ലാങ്കുഴൽ വായനയ്ക്ക് ചെവിയോർത്തുകൊണ്ട് ഞാൻ മാടമ്പിമനയി ലേയ്ക്ക് നോക്കി.

* * * *

എന്തോ ശബ്ദം കേട്ട് ഞെട്ടിയു ണർന്നു. പുല്ലാങ്കുഴൽ നാദമല്ല. ഇത് കാറിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത ഹോണാണ്. ഡ്രൈവർ കാർ ഒരു വീടിന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. നേരം സന്ധ്യയായിരുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ഹോണടി എന്നെ മയക്ക ത്തിൽ നിന്നും പൂർണമായും മോചിതനാക്കി. കാറിന്റെ വിൻഡോ ഗ്ലാസ് പതിയെ താഴ്ത്തി പുറത്തേക്കു നോക്കി. പഴമയുടെ ഇരുൾ വീണ കൊച്ചുവീടിനു മുന്നിലാണ് കാർ നിർത്തിയിരിക്കുന്നത്. ശിവലിംഗപുരത്തെ ക്കുറിച്ച് താൻ കണ്ട സ്വപ്നം ഡ്രൈവറോട് വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു. "വീടെത്തി സാർ. ശിവലിംഗപുരത്ത് ബ്രോക്കർ സാറിനായി എടുത്തിരിക്കുന്ന വീടിതാണ്." സ്വപ്ന ത്തിനും മയക്കത്തിനുമിടയ്ക്ക് ചാഞ്ചാടി നിന്ന മനസ്സിലേയ്ക്ക് നേരിയ വിറയൽ പടർന്നതുപോലെ. ഡോർ തുറന്ന് ശിവലിം ഗപുരത്തെ മണ്ണിൽ ആദ്യമായി കാൽ വച്ച പ്പോൾ ഒരു കോരിത്തരിപ്പ് പെരുവിരലിലൂടെ ശരീരമാകെ വ്യാപിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു.

ചുറ്റും കണ്ണോടിച്ച് നോക്കിയപ്പോൾ സ്തബ്ധനായി നിന്നുപോയി. മറുവശത്ത് താൻ ഇത്തിരി മുമ്പ് സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട അതേ മന. അതിനരുകിലുള്ള കാവ്! തന്റെ മുന്നിലുള്ള ചെറിയ വീട്. തരിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ വീശിവന്ന കാറ്റിന് ചന്ദനത്തിന്റെ സുഗന്ധം!

തലയ്ക്കകത്ത് എന്തോ മൂളുന്നത് പോലെ തോന്നി. സ്ഥലകാലബോധം നശിച്ചുപോകുന്നതുപോലെ. ചുറ്റുമുള്ളതെല്ലാം കറങ്ങുന്ന പോലെ.

മനസ്സ് വിഭ്രാന്തിയുടെ പാരാവാരത്തിൽ കിടന്ന് കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ചിന്താശക്തി തിരിച്ചുകിട്ടി. ചന്ദനത്തിന്റെ ഗന്ധം വീണ്ടും ഭയമായി മനസ്സിനെ ചൂഴ്ന്നുനിന്നു.

ദൂരെ കടവാവലുകൾ ചിറകടിച്ച് പറന്നു കളിക്കുന്നു. കരിമ്പനകൾ കാറ്റിൽ താളം തല്ലുന്നു. കരിമ്പൂച്ചകൾ കൂട്ടത്തോടെ മനസ്സിന്റെ പാതയിൽ മറികടന്നോടുന്നു. തന്റെ മുന്നിലുള്ള പ്രകൃതി തന്നെ പ്രച്ഛന്ന വേഷക്കാരിയാണെന്ന് തോന്നി. "സ്വപ്നം ചിലർക്ക് ചില കാലമൊക്കും" എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ.....?

സ്മൃതി വിഭ്രമത്തിന്റെ നിലയില്ലാക്കയത്തിൽ മുങ്ങിത്താണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതാ മനയിൽ നിന്ന് അയാൾ നടന്നു വരുന്നു....

– സ്വപ്നത്തിൽ മാത്രം തനിക്ക് പരിചയമുള്ള മുരുകൻ!

"ആളുകൾ ആക്രോശിക്കുന്നത് അവർ ക്ഷുഭിതരാകുമ്പോഴാണ്. അവർ ക്ഷുഭിതരാകുന്നുവെന്നു വച്ചാൽ അവരുടെ മനസ്സിൽ വിഷമമുണ്ടെന്നർത്ഥം. അതു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?"

"അസംബന്ധം!" എന്നു പറഞ്ഞെങ്കിലും ലൂദ്മീള ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ക്ഷോഭിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ എന്തും പറയും. അമ്മ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട് "നിന്നെ എന്റെ കൺമുന്നിൽ കണ്ടുപോകരുത്." എന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അപ്പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഞാൻ അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നത് അമ്മയ്ക്കിഷ്ടമാണെന്ന് വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?"

ഡി. അലേക്സിൻ — 'വൈകി ജനിച്ച കുഞ്ഞനുജൻ'

ലേഖനം

വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം

അരുൺകുമാർ. ജി
3810, XII A

വിദ്യാഭ്യാസമെന്തെന്നും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളെന്തെന്നും മഹദ്-വ്യക്തികൾ നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. മഹാകവി ടാഗോറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 'വിദ്യാഭ്യാസം കേവലം പുസ്തക പഠനമല്ല, അത് ഓരോ വ്യക്തിയിലും അന്തർലീനമായ ഉത്തമാംശങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന ശക്തിയാണ്.' മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ചിന്താഗതി ഇപ്രകാരമാണ്. 'യഥാർത്ഥ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു വ്യക്തിയുടെ കായികവും മാനസികവും ആത്മീയവുമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സർവ്വതോന്മുഖമായ വളർച്ചയാണ്.' 'മനുഷ്യനിൽ സ്വതേയുള്ള പൂർണ്ണതയുടെ പ്രകാശനമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ'മെന്ന് സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളേയും വികസിപ്പിക്കുകയെന്നത് മനുഷ്യന്റെ കടമയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ട് മനസ്സിലെ മാലിന്യം ദൂരീകരിച്ച് ശത്രുമിത്രഭേദമന്യേ ഏതൊരാൾക്കും ഉപകാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിത്തീരുവാൻ ഓരോ വ്യക്തിയും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉപജീവനം നേടാനുള്ള യോഗ്യതയായോ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമായോ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കണക്കാക്കുന്നവരുണ്ട്. ഈ ചിന്താഗതി പൂർണ്ണമായും ശരിയല്ല. പണസമ്പാദനവും അഭീഷ്ടസിദ്ധിയുമല്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ധാർമ്മികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ വളർച്ച സാധിക്കുകയെന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മതവും ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളാണ്.

എല്ലാ പോരായ്മകൾക്കുമുള്ള സിദ്ധൗഷധമായിട്ട് സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സത്യാന്വേഷണത്തിനും യുക്തിസഹമായ വിചിന്തനത്തിനുമുള്ള കഴിവ് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നു. പുരോഗതിക്ക് വിഘാതമായി നിൽക്കുന്ന അജ്ഞതയേയും അന്ധവിശ്വാസത്തേയും അതു നശിപ്പിക്കുന്നു.

സംസ്ക്കാര സമ്പന്നരാകാൻ വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഇന്ന് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും

അനാചാരങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ച് കഴിയുന്ന തിന്റെ കാരണം ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ല എന്നതാണ്. ഒരുവന് വിദ്യ ലഭിക്കുന്നത് നാല് തലങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.

"ആചാര്യാൽ പരമാദതേ
പാദം ശിക്ഷ്യഃ സ്വമേധയാ
പാദം സബ്രഹ്മചാരിഭ്യാം
പാദം കാലക്രമേണതു"

(നാലിലൊന്നു വിദ്യയേ ഗുരുമുഖത്തു നിന്നു ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. നാലിലൊന്ന് ലഭിക്കുന്നത് സ്വന്തം പരിശ്രമത്തിൽ നിന്ന് നാലിലൊന്ന് ലഭിക്കുന്നത് കൂട്ടുകാരിൽ നിന്നത്രേ. ശേഷിക്കുന്ന നാലിലൊന്ന് വിദ്യ, കാലമാണ് പകർന്നു തരുന്നത്). നമ്മെ സംസ്ക്കാര സമ്പന്നരും മൂല്യബോധമുള്ളവരുമാക്കി തീർക്കുന്ന വിദ്യയെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തായി വേണം വിലമതിക്കുവാൻ. വിദ്യയുടെ മഹത്വം ഇപ്രകാരം പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

"ന ചോരഹാര്യം ന ചരാജഹാര്യം
ന ഭ്രാതൃഭാജ്യം ന കരോതിഭാരം
വ്യയേകൃത വർധതയേവ നിത്യം
വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം."

(കള്ളന്മാർ അപഹരിക്കാത്തതും രാജാവിനാൽ പോലും എടുക്കാൻ കഴിയാത്തതും സഹോദരന്മാർക്ക് വീതം ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതും നികുതിഭാരമില്ലാത്തതും ചെലവഴിക്കുന്തോറും വർദ്ധിക്കുന്നതുമായ വിദ്യാധനമാണ് സർവ്വ ധനങ്ങളിലും വച്ച് പ്രധാനപ്പെട്ടത്)

ഭർതൃഹരിയുടെ നീതശതകത്തിൽ വിദ്യയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

"വിദ്യാനാമ നരസ്യരൂപമധികം
പ്രച്ഛന്ന ഗുപ്തം ധനം
വിദ്യാ ഭോഗകരി യശഃ സുഖകരി
വിദ്യാ ബന്ധുജനോ വിദേശ ഗമനേ
വിദ്യാ പരദേവതാ
വിദ്യാ രാജസംപൂജ്യതേ നഷധനം
വിദ്യാ വിഹീനം പശുഃ"

(വിദ്യയാണ് മനുഷ്യന് കൂടുതൽ സൗന്ദര്യം നൽകുന്നത്. അത് അന്യരുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയമാകാതെ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ധനമാണ്. സുഖമനുഭവിപ്പാനും യശസ്സുണ്ടാക്കാനും അത് ഹേതുവാണ്. അത് വിദേശ സഞ്ചാരത്തിൽ ബന്ധുവായിത്തീരുന്നു. വിദ്യ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഗുരുവാണ്. അത് രാജപ്രീതിക്ക് കാരണമാവും. വിദ്യയില്ലാത്തവൻ മൃഗവും)

ശ്രീനാരായണഗുരു ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ വിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധരാകുവാനാണ് വരും തലമുറ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം വേണ്ടത്ര പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തവർ ഭാവിയിൽ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരും. അറിവും സംസ്ക്കാരവും ജീവിതവിജയത്തിന് ആവശ്യമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ കാലഘട്ടം ഇത് രണ്ടും നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അത് പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയാൽ ജീവിതവിജയം സുനിശ്ചിതം.

ഹാസ്യഭാവന

നമുക്ക് അറിയാവുന്ന ഒരു അജ്ഞാതന്റെ സൗന്ദര്യ രഹസ്യം

അഭിഷേക് ജോസ്
4088, X

ഈ കഥയുടെ ആദ്യ ചില വരികളിൽ തന്നെ ഈ കഥാപാത്രത്തെ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായേക്കാം. മനസ്സിലായാൽ ആരോടും പറയരുത്. കാരണം എനിക്ക് കുറേക്കാലം കൂടി ജീവിച്ചിരിക്കണം എന്നുണ്ട്. ഞാൻ കഥയിലേക്കു കടക്കട്ടെ!

പല ജെല്ലുകളും ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ നൂഡിൽസ് പോലുള്ള തലമുടി നിവർത്താൻ യത്നിച്ച് പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ മുഖം കാണാത്ത ക്രീമുകളില്ല. ഫെയർനെസ്സ് ക്രീമുകളുടെ പരസ്യങ്ങൾക്കു നേരെ പല്ലിളിച്ചുകൊണ്ട് ആ എരുമവർണ്ണം കൂടുതൽ കാളിമയാർന്നു. എത്ര മൂർച്ചയുള്ള ബ്ലേഡ് വെച്ച് ഷേവ് ചെയ്താലും ആ വെട്ടുള്ള താടിയിൽ കുറ്റിരോമം കാണാം. മൊത്തത്തിൽ ഒരു കാട്ടുപോത്തിന്റെ രൂപം.

ടീച്ചേഴ്സിന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയായ ഈ മഹാൻ തല്ലുകൊള്ളാത്ത ദിവസമില്ല. പാവം ഒരു ദിവസം ക്ലാസിൽ നടന്ന തൃശൂർ പൂരത്തിനിടയിൽ അവന്റെ അണപ്പല്ലും തെറിച്ചു. ബാക്ക് ബെഞ്ചിൽ വാ തുറന്നുറങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകും. മുഖത്ത് എത്ര ക്രീമുകൾ തേച്ചു വെളുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഏതു ടൂത്ത് പേസ്റ്റിട്ടു തേച്ചാലും ആ സ്വർണ്ണപ്പല്ലുകളുടെ മഞ്ഞനിറം മാറില്ല. ഒരു നല്ല ബാസ്ക്കറ്റ് ബോൾ കളിക്കാരനായ ഇദ്ദേഹം കളിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു പുലിയായി മാറും. (മാന്തും പിച്ചും കടിക്കും). ആർക്കൊക്കെ പ്ലേറ്റു കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും ഈ കക്ഷിക്ക് മിനിമം 3 പ്ലേറ്റെങ്കിലും വേണം. എന്നുവച്ച് ഈ കക്ഷി ആർത്തിക്കാരനാണെന്ന് ആരും കരുതരുതേ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം ഇത്രയും ആവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാണങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്.

കണക്ക് സാമ്പിൾ പേപ്പർ കാണുമ്പഴേ തല കറങ്ങുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിന് എൻ.ഡി.എ–യിൽ കിട്ടണമെന്നാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളുടെയും ആഗ്രഹം ഭാവിയിൽ ഒരു സൂപ്പർ സുന്ദരനായി രജനീകാന്തിനെപ്പോലെ വെള്ളിത്തിരയിൽ ശോഭിക്കണമെന്നാണ്. നമുക്ക് അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

കവിതകൾ

തളർന്ന പൂവ്

രഞ്ജു ആർ.പി.
4462, VII B

ഒരു താഴ്‌വരയിൽ ഒറ്റയ്ക്കു ഞാൻ
വരണ്ടു വാടി തളർന്നു നിൽക്കുന്നു
അല്ലൽ പൂണ്ടിങ്ങനെ കേഴുന്നിതാ
എങ്ങും വിണ്ടുണങ്ങിയ ചെളിപ്പാടുകൾ മാത്രം.

നീരുറവകൾ തേടിയോടിയെൻ വേരുകൾ തളരുന്നു
തോടും പാടവും വരണ്ടുവറ്റി
ഒരു താഴ്‌വരയിൽ ഒറ്റയ്ക്കു ഞാൻ
വരണ്ടു വാടി തളർന്നു നിൽക്കുന്നു
ഒരു കുളിർതേടി ദാഹനീർ തേടി
ഒരു പെരുമഴസ്വപ്നം കണ്ട് കണ്ടങ്ങനെ......

തത്തമ്മക്കിളി

പ്രിൻസ് പി. നാരായണൻ
4221, VIII C

പുഴയുടെ ഓരത്ത് പുളിമരക്കൊമ്പത്ത്
പൊന്നൂഞ്ഞാലാടുന്ന തത്തമ്മേ
അത്തിപ്പഴം വേണോ നെൽകതിർ വേണോ
പച്ചക്കദളിപ്പഴം വേണോ

കിളിവാലൻ വെറ്റില തിന്നിട്ടോ നിൻ
ചുണ്ടു ചുമന്നതെൻ തത്തമ്മേ?
പച്ച പട്ടുടുപ്പാരു തന്നു? എന്റെ
അത്തറിൻ മണമുള്ള തത്തമ്മെ?

ഏഴാം കടലിനുമപ്പുറത്ത്
മരതക ദ്വീപിൽ നിന്ന്
കിന്നരി തലപ്പാവ് ചൂടി നിൻ
മണവാളനെത്തുമൊരുനാളിൽ
ചെന്തൊണ്ടിച്ചോപ്പുള്ളോരീച്ചുണ്ടി-
ലൊരു മണിമുത്തം തരാനായ്.

ചിന്തനം

അവൻ വീണ്ടും വരുന്നു

സന്ധ്യ. ആർ
അസി. മാസ്റ്റർ, മലയാളം

അന്നൊരു അസംബ്ലി ദിവസം.

രാവിലത്തെ തിരക്കിന്റെ ഉത്സവമേളം കൊഴുത്തു നില്ക്കുന്ന സമയം. അടുപ്പിൽ പ്രഷർകുക്കർ ചീറ്റുന്നു. പാത്രത്തിൽ തിളച്ചു ചാടാൻ തയ്യാറെടുത്തു നില്ക്കുന്ന പാൽ. ഞാനിതാ എത്തിപ്പോയി എന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ട് പൈപ്പ് ചൂളം വിളിക്കുന്നു. പിടിച്ചു നിറുത്താനാവാതെ പിടഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന സമയം. കറിക്കത്തിക്കു മുന്നിൽ താളത്തിൽ നുറുങ്ങി വീഴുന്ന ബീൻസ് കഷണങ്ങളേയും ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഫോൺബെൽ.

ഉള്ളിലെ അക്ഷമയടക്കിക്കൊണ്ട് 'ഹലോ' പറയുമ്പോൾ മറുവശത്ത് നിന്ന് ചിരപരിചിതമായ ശബ്ദം "മിസ്സ് തിരക്കിലായിരിക്കുമല്ലോ?" ശബ്ദത്തിന്റെ തിരിച്ചറിയലിൽ അരിച്ചുകയറിയ അരിശം ഒഴുകിപ്പോയി. "ഓ... സുധിൻബാബു." (സാങ്കല്പിക നാമം) തിരിച്ചറിയലിന്റെ വിജയം പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"മിസ്സ്, അന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്ന ഫോട്ടോകൾ എടുത്തുവയ്ക്കണേ. ഞാനിന്ന് വീണ്ടും അങ്ങോട്ട് വരുന്നുണ്ട്." വാക്കുകളിൽ മിതത്വത്തിന്റെ മര്യാദ പാലിച്ച് അവൻ ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

അവനിപ്പോൾ വെക്കേഷനാണ്. എൻ.ഡി.എ.യിലെ ഒരു നൂറുകൂട്ട വിശേഷങ്ങളും വിളമ്പിക്കൊണ്ട് അവൻ കഴിഞ്ഞയാഴ്ച വന്നിരുന്നല്ലോ എന്നോർത്തു. പിന്നീടുള്ള തിരക്കിന്റെ കലാശക്കൊട്ടലിൽ സുധിൻബാബുവും ഫോട്ടോകളും ഒഴുകിപ്പോയി..

ഒരു ഫ്രീ പിരീഡിന്റെ ഇത്തിരി മധുരം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുസൃതി നിറഞ്ഞ ചിരിയുമായി സുധിൻബാബു മുന്നിൽ. "ഇവനെന്താ വീണ്ടും ഇവിടെ എന്ന് മിസ്സ് ഓർക്കുകയാവും" എന്ന മുഖവുരയുമായി അവൻ വാചാലനായി. "വീട്ടിലിരുന്നിട്ട് വല്ലാത്ത മുഷിവ്. വല്ലപ്പോഴും കൂടി നാട്ടിൽ വരുമ്പോൾ എപ്പഴും എപ്പഴും സ്കൂളിൽ പോകണമെന്ന് പറയാൻ പറ്റോ? കഴിഞ്ഞയാഴ്ച വന്നപ്പോ ക്വോഷൻമണി അയച്ചുതരാമെന്ന് രജിസ്ട്രാർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ വേണ്ടാന്ന് പറഞ്ഞു. ആ കാരണം പറഞ്ഞ് വീണ്ടും വരാല്ലോ. സത്യം പറഞ്ഞാൽ കുറേ

നാളും കൂടി ഇവിടെ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലെന്ന് കൊതിച്ചു പോകാം." അവന്റെ വാക്കുകളിൽ സ്കൂളിനോടുള്ള ആത്മബന്ധത്തിന്റെ ആഴം തൊട്ടറിയുന്നത് ആദ്യമായല്ല. "വീടെവിടെയാണെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം നാവിൽ വരുന്ന ഉത്തരം കഴക്കൂട്ടം എന്നാണ്. പിന്നെ ബോധപൂർവ്വം തിരുത്തും." എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞിരുന്നത് ഞാനോർത്തു.

ഇങ്ങനെ ഒരു സുധിൻബാബു കഴക്കൂട്ടം സൈനിക സ്കൂളിലെ ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമല്ല. ജീവിതത്തിലെ ഒഴിയാത്തിരക്കുകൾ മാറ്റിവച്ച് അമ്മയുടെ മടിത്തട്ടിലേക്കെന്നപോലെ സ്കൂളിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്ന സുധിൻബാബുമാർ എത്രയാണ്!

ഒരു രാത്രി – നേരം 9.30 കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവണം. വാതിൽക്കൽ കോളിംഗ്ബെൽ ശബ്ദിക്കന്നതുകേട്ട് നോക്കുമ്പോൾ കായംകുളത്തുകാരൻ അഷ്റഫ് അലി. (മെഡിസിന് ഫൈനൽ ഇയർ വിദ്യാർത്ഥി) കൂടെ അവന്റെ ഉമ്മയുമുണ്ട്.

"താനെങ്ങനെ ഇവിടെ ഈ രാത്രിയിൽ...?" മനസ്സിൽ കയറിവന്ന അപകട ചിന്തകൾ മറച്ച് ചോദിച്ചു.

"ഇന്ന് അനിയത്തിയെ ഹോസ്റ്റലിൽ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു. അവിടത്തെ ഫോർമാലിറ്റികളൊക്കെ കഴിഞ്ഞപ്പോ രാത്രിയായി. പിന്നെ കഴക്കൂട്ടം വഴി കടന്നുപോകുമ്പോൾ സ്കൂളിൽ കയറാതെ പോകുന്നതെങ്ങനെ?"

ഇവിടത്തെ പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കഴക്കൂട്ടം വഴി കാറോടിച്ചു പോകുമ്പോൾ സ്കൂളിൽ കയറാതിരിക്കാനാവില്ല. കാറോടിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, ഹെലികോപ്ടർ പറപ്പിച്ച് ഇതുവഴി കടന്നുപോകുമ്പോഴായിരിക്കും ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ തിരുനടയിൽ ഒന്നു തൊട്ടു വണങ്ങാൻ മോഹം തോന്നുക! ഒരിക്കൽ ഒരു പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥി യുദ്ധ വിമാനം പറപ്പിച്ച് കടന്ന് പോകുമ്പോൾ സ്കൂളിനെ അടുത്തുകാണാൻ മോഹം കാട്ടിയ സംഭവം ആർക്കും പെട്ടെന്ന് മറക്കാനാവില്ല.

ജീവിതത്തിൽ നേട്ടങ്ങളുടെ പടവുകൾ ചാടിക്കടന്ന് ഔന്നിത്യങ്ങൾ കീഴടക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ നടന്നുവന്ന പാതയെ മനഃപൂർവ്വം വിസ്മൃതിയിലേക്ക് മുക്കിക്കളയുന്നതാണ് ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ ശീലം.

എന്നാൽ ഇവിടെ, രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിരോധ വകുപ്പിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന തിരക്കേറിയ ഓഫീസർമാർ വരെ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വവിദ്യാലയം സന്ദർശിക്കാൻ സമയം മാറ്റിവയ്ക്കുന്നു.

പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടന ഇത്രയേറെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥാപനമുണ്ടാകുമോയെന്ന് സംശയമാണ്. വർഷത്തിലൊരു ദിവസം അവർ സ്കൂളിൽ ഒത്തുചേരുന്നു. കുടുംബസഹിതം എത്തി ദിവസം മുഴുവൻ അവർ സ്കൂളിൽ ചെലവഴിക്കുന്നു.

ഏറെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം തിരിച്ചെത്തി താൻ നടന്ന വഴികളിലൂടെ കല്ലിനോടും മരത്തിനോടും വരെ കുശലമന്വേഷിക്കുന്നവരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ കൗമാരവും യൗവന കുസൃതികളും ചെലവഴിച്ച ഇട

നാഴികളിലും ക്ലാസ്സ് മുറികളിലും മെസ്സിലും കളിസ്ഥലങ്ങളിലും വഴിത്താരകളിലും ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കി ഒരപൂർവ്വാഹ്ലാദലഹരിയിൽ മുഴുകുന്നവരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പണ്ട് താൻ താമസിച്ചിരുന്ന ഡോർമെട്രികളിൽ "ഇതായിരുന്നു എന്റെ ബെഡ്, ഇതായിരുന്നു എന്റെ കബോഡ്, ഇതെന്റെ...., ഇവിടെയായിരുന്നു ഞാൻ...." – ഇങ്ങനെ പൂർവ്വകാലസ്മൃതികളിൽ മുഴുകി വല്ലാത്ത ഒരാവേശത്തോടെ പാഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

തറവാട്ടിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞുപോയ മൂത്ത സഹോദരന്മാരെ പോലെ അവർ തിരിച്ചെത്തി സ്കൂളിന്റെ പുരോഗമന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി സ്വന്തം സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്ന് കനത്ത സംഭാവന നൽകുന്നു.

ബന്ധങ്ങളെ ഉപയോഗത്തിന്റെ കണ്ണിലൂടെ മാത്രം നോക്കിക്കാണുന്ന പുത്തൻ സംസ്ക്കാരത്തിന് ഒരക്ഷരത്തെറ്റാണ് ആരെയും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന ഈ ആത്മബന്ധം. ആധുനിക ലോകത്ത് ബന്ധങ്ങളുടെ ചങ്ങല അയഞ്ഞുപോകുന്നുവെന്നും നേട്ടങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കാനായുള്ള പടയോട്ടത്തിൽ പുതിയ തലമുറയെ ഭരിക്കുന്നത് സ്വാർത്ഥത മാത്രമാണെന്നും നാം പരിതപിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ...

ഇതാ, ഇങ്ങനെ ഒരു വിദ്യാലയം....

എന്നോ പിരിഞ്ഞുപോയിട്ടും അടങ്ങാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ ഉൾവിളി കേട്ട് തിരിച്ചെത്തുന്ന പുത്രന്മാരെ കണ്ട് പുളകിതമാകുന്ന മാതൃഹൃദയവുമായി...

ആത്മാവിന് തീ പിടിച്ച പോലെയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ ആൻഡ്രൂസ് സേവ്യറിന്. ഈ അധർമ്മത്തിനെതിരെ ആരും മിണ്ടാത്തതെന്ത്? ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ആർക്കും ഒന്നും പറയാനില്ലേ? ഓരോ ദിവസവും ആദ്യത്തെ സൂര്യരശ്മി വീഴുന്നത് ഏതെങ്കിലും ശവത്തിന്റെ മേലാണ്. കൊലപാതകങ്ങൾ ഒടുവിൽ വർത്തമാനപത്രത്തിലെ കഥകളായിത്തീരുന്നു. പണവും അധികാരവുമുള്ളവർക്ക് എന്തും ചെയ്യാം. ആരും അവരുടെ മേൽ വിരൽ ചൂണ്ടുകയില്ല. എത്രനാൾ തുടരുമിതിങ്ങനെ?

പെരുമ്പടവം ശ്രീധരൻ – 'അരൂപിയുടെ മൂന്നാം പ്രാവ്'

യുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതികൾ

ലേഖനം

പ്രേം സാഗർ
4516, VI B

യുദ്ധം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ എന്തോ ഒരു മഹാവിപത്തു സംഭവിക്കാൻ പോവുകയാണെന്നാണല്ലോ നമുക്ക് തോന്നുന്നത്. അത്രയ്ക്കും ഭീകരമായ ഒന്നു തന്നെയാണ് യുദ്ധം.

നമുക്കറിയാം, നാം വായിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളിൽ പല രാജാക്കന്മാരും യുദ്ധക്കൊതി മൂത്ത് യുദ്ധത്തിനിറങ്ങുന്നത്. തന്റെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിച്ച് രാജ്യവും സമ്പത്തും വിപുലമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യമേ അയാൾക്കുള്ളു. അന്തഃപുരത്തിലെ മണിമാളികയിൽ ഇരുന്ന് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സ്വപ്നം കാണുമ്പോഴും തന്റെ ജനങ്ങളോ സൈനികരോ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് അവർ ഓർക്കാറേ ഇല്ല. ഇതുതന്നെയാണ് ഇന്നും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

സദ്ദാം ഹുസൈനെ പിടിക്കാനെന്ന പേരിൽ ഇറാക്കിലെ ജനങ്ങളെയും അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെയും നിഷ്കരുണം നശിപ്പിച്ച ബുഷിനെ നമുക്കു മറക്കാനാവുമോ? ഒസാമ ബിൻലാദനെ പിടിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാൻ മടികാണിക്കാത്ത ബുഷ് നമുക്കെന്നും പേടിസ്വപ്നം തന്നെയാണ്.

ഒരു യുദ്ധം അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്തിൽ മുക്കാൽ ഭാഗവും യുദ്ധച്ചെലവുകൾക്കായി ഭരണാധികാരികൾ തീർത്തിട്ടുണ്ടാവും. ഇന്ന് എത്രയോ കോടികൾ തന്നെ വേണ്ടിവരും! എന്നിട്ടോ? ആർക്കെന്തു നേടാനാണ്?

യുദ്ധരംഗത്തിറങ്ങുന്ന സൈനികരിൽ പലരും മരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ കുറേപേർ അംഗഭംഗം സംഭവിച്ചവരും മറ്റുമായി മാറുന്നു. രാജ്യത്തെമ്പാടും കൃഷികളും വ്യവസായവും നശിക്കുന്നു. അവശ്യവസ്തുക്കൾക്കുപോലും കടുത്ത ക്ഷാമം നേരിടുന്നു. പട്ടിണിയും ദുരിതവും കൊണ്ട് സാധാരണക്കാരായ ആയിരങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നു.

അമേരിക്ക ജപ്പാനിൽ പ്രയോഗിച്ചതുപോലെയുള്ള അണുബോംബുകളെയാണ് ഇന്ന് ലോകം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുന്നത്. ഒരു ദേശത്തെ മനുഷ്യർ മുഴുവൻ മഹാരോഗത്തിനടിമകളാവുന്നു. അവിടുത്തെ ജന്തുക്കളെയും സസ്യങ്ങളെയും ഒന്നോടെ അത് നശിപ്പിക്കുന്നു. കഴിക്കുന്ന ആഹാരവും കുടിക്കുന്ന വെള്ളവും ശ്വസിക്കുന്ന വായുവും വിഷമയമായിരിക്കും. വസൂരി, പ്ലേഗ്, ആന്ത്രാക്സ്, എലിപ്പനി തുടങ്ങിയ സാംക്രമിക രോഗങ്ങൾ പരത്തുന്നവയാണ് ജൈവായുധങ്ങളെങ്കിൽ രാസായുധങ്ങളിൽ മാരകമായ വിഷാംശങ്ങളാണുള്ളത്. "ഇനിയൊരു യുദ്ധം വേണ്ടേ! വേണ്ട!!" എന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി നാമെല്ലാം മുന്നോട്ടു പോകേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

കവിത

സ്നേഹത്തിന്റെ സുഗന്ധം

വൈശാഖ് എം. രാജ്
4460, VII B

മഞ്ഞു മൂടിയ താഴ്‌വരയിൽ
ഒരു ധനുമാസ രാവിൽ
ചിറകൊടിഞ്ഞൊരു പൂങ്കുരുവി
കുളിരാൽ അഭയം ചോദിച്ചു
"ചന്ദനമരമേ, ചന്ദനമരമേ
സുഗന്ധത്തിൻ മരമേ....
എൻ വിറയൽ മാറ്റാൻ
നിൻ ചില്ലകൾക്കിടയി-
ലൊരിത്തിരിയിടം തരാമോ?"

ചില്ലകൾ താണിറങ്ങി... ഇലകളാൽ
കോരിയെടുത്തു ചെല്ലക്കിളിയെ
മാമരത്തിൻ ചൂടിലൊതുങ്ങി
ചെല്ലപുങ്കിളി മന്ത്രിക്കുന്നു
"ചന്ദനമണമല്ലിത്
സ്നേഹസുഗന്ധമല്ലേ?"

ചില മൊബൈൽ പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ

പ്രേം കിരൺ പി.ജെ.
4433, VII B, വി.കെ.കെ. ഹൗസ്

- ഒരുമയുണ്ടെങ്കിൽ മൊബൈലിലും കിടക്കാം.
- പ്രീ പെയ്ഡ് ഇരിക്കുമ്പോൾ പോസ്റ്റ് പെയ്ഡ് ആടണ്ട.
- അന്യന്റെ മൊബൈൽ ആഗ്രഹിക്കരുത്.
- സാംസങ് കുളിച്ചാൽ നോക്കിയ ആകില്ല.
- മൊബൈൽ വെറുതെ കിട്ടിയാൽ ഐ.എസ്.ഡിയും വിളിക്കും.
- അറിയാത്ത പിള്ള ബിൽ വരുമ്പോൾ അറിയും.
- പുത്തനച്ചി സിംകാർഡും തൂക്കും.
- നിന്റെ മൊബൈലിനെപ്പോലെ അയൽക്കാരന്റെ മൊബൈലിനെയും സ്നേഹിക്കണം.
- അൽപൻ മൊബൈൽ കിട്ടിയാൽ അർധരാത്രിയിലും ഫോൺ വിളിക്കും.
- കണക്ഷൻ ഏതായാലും മൊബൈൽ നന്നായാൽ മതി.

ലേഖനം

മാറുന്ന മലയാളി

ആൽഫ്രഡ് ജോർസൺ
4099, X B

'മുലപ്പാൽ അമൃതാണ്' എന്ന് ചൊല്ലി നടന്ന മലയാളി ഇന്ന് അത് വിഷമാണ് എന്ന് പറയുന്നു. മലയാളിയുടെ മാറുന്ന മുഖത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിച്ഛായ മാത്രമാണിത്. ആധുനികതയുടെ നടുവിൽ മലയാളി സ്വന്തം തനിമയും നൈർമല്യവും മറക്കുന്നു. പരമ്പരാഗത ആഘോഷങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ഇന്ന് ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. പേരിന് മാത്രം ഒരു മലയാളി. അതാണ് ഇന്നത്തെ കേരളീയൻ.

മാതൃഭാഷയെ നെഞ്ചിലേറ്റി ലാളിച്ച കേരളീയർ ഇന്ന് മലയാള ഭാഷയേക്കാൾ ഇംഗ്ലീഷിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സമൂഹമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മക്കൾക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനായി ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ അയയ്ക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇന്നൊരു പതിവ് കാഴ്ചയാണ്. സ്വന്തം സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മറന്ന് കൂലിവേല ചെയ്യുന്നവൻ പോലും മക്കളെ ഇംഗ്ലീഷുകാരാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അമ്മിഞ്ഞപ്പാലുപോലെ അമൃതെന്ന് വള്ളത്തോൾ പാടിപ്പുകഴ്ത്തിയ മലയാളത്തെ ഇന്നത്തെ സമൂഹം അവഗണിക്കന്നു. യുവതലമുറ മലയാളം സംസാരിക്കുന്നത് ലജ്ജാവഹമായി കരുതുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് മലയാളി തന്നെ പോറ്റി വളർത്തിയ കേരളത്തെ മറക്കുന്നത്?

ഓണാഘോഷം സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. ഇന്ന് ഓണാഘോഷം ഫാഷനായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. കൃത്രിമത്വത്തിന്റേയും കച്ചവടങ്ങളുടേയും നടുവിൽ ഉഴറുകയാണ് ഓണം. അത്തവും ഓണസദ്യയും പുലിക്കളിയും, എല്ലാം ഇന്ന് പാടേ മാറിയിരിക്കുന്നു. പുലിക്കളി, കൈകൊട്ടിക്കളി ഇവ എന്താണെന്ന് ചോദിക്കുന്ന ഒരു തലമുറയാണ് ഇന്നുള്ളത്. കേരളം ഒരു കൊച്ചുസംസ്ഥാനമെങ്കിലും ലോകമാകെ പടർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ബൃഹത് ശാഖയാണ്. എവിടെയായിരുന്നാലും മലയാളിയായിരിക്കണം. സ്വന്തം നാട്ടുനടപ്പുകളെയും ആചാരങ്ങളെയും മറന്നുള്ള ഒരു ആഘോഷവും മലയാളിക്കു വേണ്ട. ജീവിതത്തിരക്കിനിടയിൽ ആചാരങ്ങളേയും ആഘോഷങ്ങളേയും ചവറ്റുകുട്ടയിൽ എന്നപോലെ വലിച്ചെറിയാൻ മലയാളിക്ക് ഇന്ന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ ജോലിചെയ്യുന്നത് ലജ്ജാവഹമാണ് എന്നൊരു സ്ഥിതിവിശേഷ

മാണ് പുതിയ തലമുറയിൽ ഉയർന്നു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വൻ ശമ്പളത്തിൽ സ്വന്തം നാട്ടിൽ ജോലിചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ അന്തസ്സ് വിദേശത്ത് കുപ്പത്തൊട്ടി കഴുകുന്ന ജോലിചെയ്യുന്നതിൽ മലയാളി കാണുന്നു. വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്നവന് സമൂഹം ബഹുമാനവും ആദരവും നൽകുന്നു. മാറുന്ന മലയാളസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് ഇത്.

കേരളത്തിന്റെ തനതായ കലാരൂപമായ കഥകളി കാണാത്ത മലയാളികൾ കേരളത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതുപോലെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കലാരൂപങ്ങളായ കോൽക്കളി, തിരുവാതിര, മോഹിനിയാട്ടം, ഇവയെല്ലാം യുവജനോത്സവ വേദികളിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. മലയാളി വില കൽപിക്കാത്ത ഈ കലാരൂപങ്ങൾക്ക് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട് എന്നത് ഏറെ ദയനീയമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഇവയ്ക്കുപകരം സിനിമാറ്റിക് ഡാൻസും മറ്റും ഇന്ന് സ്റ്റേജുകൾക്ക് നിറം പകരുന്നു. മലയാളി മങ്കമാർ സെറ്റ് സാരിയും ബ്ലൗസും ഉടുത്ത് തിരുവാതിര കളിക്കുന്നത് തിരുവോണ ദിനത്തിന് പകിട്ടേകിയിരുന്ന ആ കാലം ഇന്ന് മാറിയിരിക്കുന്നു. പകരം ടി.വി. യുടെയും കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെയും മുമ്പിൽ സമയം ചെലവഴിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് ഇന്നുള്ളത്.

പപ്പടവും പായസവും പ്രഥമനും പുളിശ്ശേരിയും മറ്റെല്ലാ വിഭവങ്ങളും ചേർന്ന സദ്യകൾ ഇന്ന് കൃത്രിമമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. വാഴയിലയിൽ ഊണിട്ട്, ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഓണസദ്യ കഴിക്കുന്ന ആ പഴയകാല ഓണച്ചിത്രം കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു. എന്നാൽ കൃത്രിമത്വങ്ങളുടേയും ആധുനികത്വത്തിന്റേയും മുമ്പിൽ ആ പഴയ ഒരുമ ഇന്ന് അലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതായിരിക്കുകയാണ്.

പച്ചപ്പ് നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന കേരള പ്രകൃതി, ചുറ്റും സംരക്ഷണമായി നിൽക്കുന്ന സഹ്യനിരകൾ ഇവ മാത്രമാണ് കേരളത്തിൽ ഇന്ന് അവശേഷിക്കുന്നത്. യന്ത്രവൽകൃത സംസ്ക്കാരത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയ ആ പഴയ കേരളത്തെ നമുക്ക് പുനരുദ്ധരിക്കാം. ആ നന്മയും നൈർമല്യവും തിരികെ കൊണ്ടുവരാം.

"ലോകത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ലോകത്ത് ജീവിച്ചുപോകുക വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഏകാന്തതയിൽ അവനവന്റെ മനസ്സനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയെന്നതും എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ മഹാനായ മനുഷ്യൻ ആൾക്കൂട്ടത്തിനു നടുവിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഏകാന്തത മനോഹരമായി അനുഭവിക്കുകയാണ്." – എമേർസൺ

ഞാനൊരു സംഭവമാ....

മനീഷ്. എം
4262, IX B

സമയം കൃത്യം വൈകുന്നേരം 6.45. ഞാൻ അമേരിക്കയിലെ വലിയൊരു കെട്ടിടമായ പെന്റഗണിന്റെ മുകളിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. താഴെ പൊട്ടുപോലെ പായുന്ന വണ്ടികൾ. ഞാൻ അവ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. താഴെ വീണാൽ ഒരു പോളിത്തീൻ കവറിൽ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ.

പെട്ടെന്ന്......! പുറകിൽ ആരോ പമ്മി നടക്കുന്ന ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ അവിടെയിരുന്നു ഷൂലൈസ് കെട്ടുന്നു. ഞാൻ അതു കാര്യമാക്കിയില്ല. ഞാൻ വീണ്ടും താഴേക്ക് നോക്കി നിന്നു. പുറകിലൊരു ശബ്ദം കേട്ട് വീണ്ടും തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയപ്പോൾ അയാൾ എന്റെ നേരെ തോക്കുമായി പാഞ്ഞ് വരുന്നു. പേടിച്ച് ഒന്ന് പിന്നോക്കം മാറിയതും കാൽ വഴുതി താഴേക്ക് വീഴാൻ തുടങ്ങി. രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു വഴിയുമില്ല. ഞാൻ സകല അമേരിക്കൻ ദൈവങ്ങളേയും മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച് കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ആരോ എന്നെ പിടിച്ചു കൊണ്ട് പറന്നുപോകുന്നു. കണ്ണ് തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ എനിക്ക് എന്നെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കഥകളിൽ മാത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ള സ്പൈഡർമാന്റെ കയ്യിലായിരുന്നു ഞാൻ. ഞാൻ സ്പൈഡർ മാന് നന്ദി പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഞാനും സ്പൈഡർമാനും കൂടി എന്നെക്കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ച ആളെത്തേടി പെന്റഗണിന്റെ മുകളിലെത്തി. അയാൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അയാളെ സമീപിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ആരും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അയാൾ സ്പൈ ഡർമാന് നേരെ നിറയൊഴിച്ചു. സ്പൈഡർ മാൻ വെടി കൊണ്ട് ബോധശൂന്യനായി അവിടെ വീണു.

അവസരം പാഴാക്കാതെ അയാൾ എന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ അങ്കലാപ്പിലായി. പെട്ടെന്ന് കരാട്ടെസാർ പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ എനിക്ക് ഓർമ്മ വന്നു. അയാൾ അടുത്തെത്തിയതും ഞാനെന്റെ വലതുകാൽ കൊണ്ട് അയാളുടെ തോക്ക് തട്ടിക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അയാളുടെ വയറിൽ ഒരു ഇടികൊടുത്തു. പിന്നെ ഓടിപ്പോയി തോക്കെടുത്ത് അയാളുടെ നേരെ ചൂണ്ടി. അപ്പോൾ പോലീസും വന്നു. അപ്പോഴേക്കും സ്പൈഡർമാന്

Activate Windows
...ngs to activate Wi

ബോധം വന്നു. പോലീസ് ഓഫീസർ കള്ളനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം എന്നെ സമീപിച്ചു പറഞ്ഞു. "താങ്കൾ ഇപ്പോൾ പിടിച്ചത് ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര ഭീകരനെയാണ്. അതിന് താങ്കൾക്ക് സമ്മാനമായി അമ്പതിനായിരം ഡോളർ അമേരിക്കൻ സർക്കാർ തരും." ഇതുകേട്ട് ഞാൻ തുള്ളിച്ചാടി. വീണ്ടും ഏതോ ഉയർന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽ നിന്ന് കാൽ വഴുതി ഞാൻ താഴെ വീണു. വീഴ്ചയുടെ ആഘാതത്തിൽ ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. മരിച്ചിട്ടില്ല. ക്ലോക്കിൽ സമയം കൃത്യം രാത്രി 2.30. ആ സുന്ദര സ്വപ്നം കൈവിട്ട് പോയതോർത്ത് എനിക്ക് വിഷമം തോന്നി. എന്നാലും ഞാൻ എന്നോട് തന്നെ പറഞ്ഞു "മനീഷേ നീ ഒരു സംഭവം തന്നെ."

"യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് പട്ടാളത്തറവാട് വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങിയ സുജാൻസിംഗ് ടാക്സിയോടിച്ചു തുടങ്ങിയത് കൽക്കത്തയിലായിരുന്നു. തന്റെ പടനായകനായ സുഭാഷ്ചന്ദ്രബോസിന് പ്രിയങ്കരമായിരുന്നുവല്ലോ ആ നഗരം. ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തിയേഴ്. വർഗ്ഗീയ കലാപം കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുന്നു. പാതകളിൽ ശവങ്ങൾ, കബന്ധങ്ങൾ, പരുക്കേറ്റു പിടയുന്നവർ, വെള്ളത്തിനു വേണ്ടി നിലവിളിക്കുന്നവർ.... തങ്ങളുടെ സൗമ്യദൗത്യം മറന്ന് കണ്ണുകൾ കൊത്തിപ്പറിക്കാൻ കൂപ്പുകുത്തിയ ബലികാക്കകൾ. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരസ്പര്യം തകർത്ത് രൗദ്രമൂർത്തികളായി ശവം തിന്നാനിറങ്ങിയ തെരുവുനായ്ക്കൾ. ഈ പാതയിലൂടെ ചോരവാർത്തന്നു പോകുന്ന മനുഷ്യരേയും കൊണ്ട് അവരുടെ മതമേതെന്നറിയാൻ മെനക്കെടാതെ സുജാൻസിംഗിന്റെ വണ്ടി ആശുപത്രികളിലേക്ക് പറന്നു."

– 'അഭയാർത്ഥികൾ'

ഒ.വി. വിജയൻ

കവിത

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സത്യം

രാഗേഷ്. ആർ
4317, VIII A

കണ്ണിന് വെട്ടം തന്നതാര്?
കാഴ്ചകൾ കാണിക്കും സൂര്യനല്ലേ?
സൂര്യനില്ലെങ്കിലീ പ്രപഞ്ചമില്ല
സസ്യജാലങ്ങൾക്കൊന്നുമേ ജീവനില്ല.
മന്ത്രമില്ലാത്തൊരു കർമ്മമില്ല
താതനില്ലാത്തൊരു പൈതലില്ല
അമ്മയില്ലാതൊരു ജന്മമില്ല.

വിദ്യയാണെന്നുമേ ജീവശക്തി
ഗുരുക്കന്മാരില്ലാതെ വിദ്യയില്ല
ജ്ഞാനമുണ്ടെങ്കിലേ ലോകമുള്ളു
നല്ലവനായുള്ള മാനവനില്ലെങ്കിൽ
ദൈവവും യേശുവും അള്ളാഹുമില്ല

ചന്ദ്രനെന്നൊരു ഗോളമില്ലെങ്കിൽ
രാത്രിയിൽ നക്ഷത്രപ്രഭയാരുകാണും?
വെളിച്ചമേതും നമുക്കില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ
നമ്മളെല്ലാവരും അന്ധരല്ലേ?

ലേഖനം

തൊഴിലിന്റെ മാഹാത്മ്യം

ഡെന്നി ജോസ്
4186, XII A

സമൂഹത്തിൽ നമ്മൾ പലതരം മനുഷ്യരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നുണ്ട്. പാൽ കൊണ്ടുവരുന്ന പാൽക്കാരൻ, പത്രം കൊണ്ടുവരുന്ന പത്രക്കാരൻ, അധ്യാപകർ, പല സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ബസ് കണ്ടക്ടർമാർ തുടങ്ങി ഉപജീവനത്തിനായി പല തൊഴിലുകൾ ചെയ്യുന്നവർ. ഇവരിൽ എല്ലാവരുടേയും പ്രതിഫലം ഒന്നല്ല. ചിലർക്ക് വലിയ തുകയും ചിലർക്ക് ചെറിയ തുകയുമാണ് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നത് അത് അവരവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കും. പക്ഷെ ഒരു ബാർബറിന്റെ ജോലി ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി ജോലിയേക്കാൾ താഴ്ന്നതാണെന്ന് ആർക്കും ആരോപിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ബാർബറിൽ നിന്ന് സേവനം ലഭിക്കുന്നവർ സമ്പൂർണ്ണ തൃപ്തരാണെങ്കിൽ ബാർബർ ഉന്നതൻ തന്നെ. അതിനാൽ ഒരാളുടെ നിലവാരം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത് ഒരിക്കലും അയാളുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളിലല്ല. മറിച്ച് അയാൾ അയാളുടെ തൊഴിലിനോടോ സ്ഥാനത്തോടോ കാണിക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥതയും വിശ്വസ്തതയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. നമ്മുടെ മഹാത്മാഗാന്ധി, മദർ തെരേസ, അബ്രഹാം ലിംഗൺ, മാർട്ടിൻ ലൂതർ കിംഗ്, സുന്ദർലാൽ ബഹുഗുണാ, ബാബ അമ്തേ തുടങ്ങിയവർ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളിലൂടെ ഈ തത്വം തെളിയിച്ചവരാണ്. "നിന്റെ ഹൃദയം സ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞ്, നീ തർക്കം ഉണ്ടാക്കിയ നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അവനെ ആശ്ലേഷിക്കുക." എന്നു പറഞ്ഞ ശ്രീ സ്വാമി ചിന്മയാനന്ദയുടെ വാക്കുകൾ അതുപോലെ അനുസരിച്ചവരാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ.

ചുമട്ടു തൊഴിലിന്റെ മേന്മ തന്റെ പണ്ഡിതന്മാരായ സഹപ്രവർത്തകർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്ത ആളാണ് നമ്മുടെ മഹാത്മജി. ഒരു സമൂഹം മുഴുവനും കുഷ്ഠരോഗികളെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞപ്പോഴും അവർക്കു വേണ്ടി ജീവിച്ചയാളാണ് ബാബ അമ്തേ. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വൃക്ഷസംരക്ഷണത്തിനും വനസംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി ജീവിതം ത്യജിച്ച ഒരാളാണ് ശ്രീ. സുന്ദർലാൽ ബഹുഗുണാ. അങ്ങേ അറ്റത്തെ ആത്മാർത്ഥതയും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടി തങ്ങൾക്ക് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ജോലികൾ ചെയ്യാൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ചിലവഴിച്ച ഇവർ ഇപ്പോഴും മനുഷ്യമനസ്സുകളെ അടക്കി വാഴുന്നു.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്ക് അതിന്റെ എല്ലാ പൗരന്മാരുടെയും നിസ്വാർത്ഥ സേവനം അത്യാവശ്യമാണ്. അമേരിക്ക ഇത്ര ശക്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രമാകാനുള്ള കാരണവും ഇതുതന്നെ. അവിടെയുള്ള ഓരോ പൗരനും തന്റെ ജോലി കൃത്യനിഷ്ഠയോടെ നിറവേറ്റുന്നു.

ഒരിക്കൽ പാടങ്ങളിൽ നിന്നും തവളകളെ കയറ്റുമതി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി കീടങ്ങളുടെ എണ്ണം പെരുകി. തവളകളുടെ തൊഴിലിന്റെ വില അപ്പോഴാണ് നാം അറിഞ്ഞത്.

"ഇവിടെയെന്തോർമ്മകളെന്നോ
നെറുകയിലിരുട്ടേന്തിപ്പാറാവു നില്ക്കുമീ
തെരുവു വിളക്കുകൾക്കപ്പുറം
ബധിരമാം ബോധത്തിനപ്പുറം
ഓർമ്മകളൊന്നുമില്ലെന്നോ ഒന്നുമില്ലെന്നോ?
പല നിറം കാച്ചിയ വളകളണിഞ്ഞുമഴിച്ചും,
പല മുഖം കൊണ്ടു നാം തമ്മിലെതിരേറ്റും
നൊന്തും പരസ്പരം നോവിച്ചും, മൂപതി
റ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടൊരീയറിയാത്ത വഴികളിൽ
എത്ര കൊഴുത്ത ചവർപ്പു കുടിച്ചുവറ്റിച്ചു നാം
ഇത്തിരി ശാന്തിതൻ ശർക്കര നുണയുവാൻ"

കക്കാട് — 'സഫലമീ യാത്ര'

കവിത

'അമ്മ'

ഗിരീഷ്. എസ്
3752, XII B

ഓരോ മനസ്സിലും വാണിടുന്ന
പ്രത്യക്ഷദൈവമാണമ്മ
നന്മതൻ പൂവുകൾ അനന്തമായ് പൊഴിയുന്ന
സത്യത്തിൻ മൂർത്തിയാണമ്മ
തിന്മതൻ തമസ്സിൽ അനശ്വരം തെളിയുന്ന
ഒരു നവജ്യോതിയാണമ്മ
ആയിരം സുകൃതങ്ങളൊന്നിച്ചു ചേരുന്ന
സൽക്കർമ്മ ഭാവമാണമ്മ
ദുഃഖത്തിൻ നീലത്തടാകത്തിൽ വിരിയുന്ന
ആനന്ദപുഷ്പമാണമ്മ
മുറിവേറ്റ ചിത്തത്തിലേക്കൊഴുകുന്നൊരു
പുണ്യമാം ഗംഗയാണമ്മ
അതിഘോരപാപത്തിൻ രക്ഷകയായ് വരും
ത്യാഗസ്വരൂപിണി അമ്മ
മായാത്ത മറയാത്ത ഓർമ്മകളിൽ
ഒരു ജന്മയാഥാർത്ഥ്യമാണമ്മ.

The New Entrants

The School South Zone Team

Veluthampi House - Cock House (Junior)

Tagore House - Cock House (Sub Junior)

जय जवान, जय सैनिक!

अवलोक कुमार मिश्रा, 3949, XI A

बचपन से सैनिक हैं हम
हम सब की चाहत है।
ज्ञान, अनुशासन और सहयोग
का पैगाम हमें फैलाना है।

ये जात-पांत ये रीत-रिवाज़
हमने बनी है बनाई है।
हिंदू, मुस्लिम, सिख्ख, ईसाई,
हम सब भाई-भाई हैं।

हम आज ये मिलके कहते हैं।
हम आज ये मिलके गाते हैं।
उत्तर, दक्षिण, पूर्व पश्चिम,
भिन्न होकर भी एक है।

माँ के पाँव के पायल सा,
मशहूर वीर अभिमानी है।
हम हरे-भरे साक्षर केरल से,
आए हैं हम सैनिक स्कूल,
आ निकले हम वीर जवान।

जय हिंद!

नागरिक के कर्तव्य और अधिकार

विनीत पी. सिंह, 3940, XI A

प्रत्येक राष्ट्र में रहनेवाले नागरिक के कुछ-न-कुछ कर्तव्य और अधिकार अवश्य होते हैं। कर्तव्यों और अधिकारों का बडा ही घनिष्ठ संबन्ध हैं। ये एक - दूसरे पर आश्रित हैं। राज्य की तुला के दो पलड़े हैं - कर्तव्य और अधिकार। प्रत्येक राष्ट्र में कुछ सिद्धांत अवश्य होता है। उसी के अनुसार व्यक्ति को जीना पड़ता है। समाज और राष्ट्र के प्रति व्यक्ति का कुछ कर्तव्य भी होते हैं।

नागरिक शब्द का अर्थ है नगर में बसने वाला या नगर का निवासी। नागरिक का राजनीति से

सम्बन्ध होता है। हर एक नागरिक को शारीरिक स्वतंत्रता का अधिकार प्राप्त होता है। राज्य प्रत्येक व्यक्ति के घर-बार और संपत्ति की डाकुओं से पूर्ण रक्षा करता है। आजीविका केलिए प्रत्येक व्यक्ति को कोई-न-कोई व्यवसाय करना पड़ता है। मानव अपनी रुचि, शक्ति तथा योग्यता के अनुसार ही उद्योग कर सकता है। प्रत्येक नागरिक को उसकी इच्छानुसार व्यापार, व्यवसाय आदि करने की स्वतन्त्रता राज्य की ओर से होती है।

राज्य में प्रत्येक नागरिक को व्यक्तिगत स्वतन्त्रता का अधिकार प्राप्त होता है। सभी व्यक्तियों को समानता का अधिकार प्राप्त है। इसके अलावा नागरिक को कौटुम्बिक अधिकार प्राप्त है। हर एक व्यक्ति इच्छानुसार विवाह कर सकता है और अपने कुटुम्ब का पालन कर सकता है। नागरिक को कुछ राजनीतिक अधिकार प्राप्त होते हैं जैसे कानून के सामने समानता का अधिकार, वोट देने का अधिकार। प्रत्येक नागरिक का कर्तव्य है कि राज्य के नियमों का पालन करें, देश में शांति रखे और देश की रक्षा केलिए ही हर समय उद्यत रहे। प्रत्येक सभ्य नागरिक को सभी धर्मों के प्रति समभाव रखना चाहिए।

नागरिकों के दो प्रकार के अधिकार होते हैं। एक विशेष अधिकार और दूसरा मूल अधिकार। नागरिकों के प्रति सरकार का कुछ कर्तव्य है। सभी नागरिकों के अधिकारों की रक्षा करना सरकार का धर्म है। मानव जिस मन्दिर, मसजिद और गिरजाघर में जाकर ईश्वरोपासना करना चाहे तो वैसा वह कर सकता है। हर नागरिक को धन कमाने तथा अपनी इच्छा के अनुसार व्यय करने का अधिकार है। उसको सरकार से निष्पक्ष न्याय पाने का अधिकार है।

सभी नागरिक को अपने अधिकार का ज्ञान होना चाहिए। लेकिन उन्हें यह ज्ञान भी होना चाहिए कि नागरिकों के अधिकारों की सीमा होती है। नागरिकों के जीवन और संपत्ति की रक्षा केलिए सरकार कानून बनाती है। सरकारी कानून का पालन करना नागरिक का पहला कर्तव्य है। सरकार से बनाया हुआ कानूनों का पालन करना और उसके अनुसार जीना प्रत्येक नागरिक का धर्म है। आज के लोकतांत्रिक शासन प्रणाली में हर नागरिक को राज्य केलिए प्रतिनिधि चुनने एवं चुने जाने का अधिकार है।

इस प्रकार के अधिकार के साथ-साथ नागरिक को कुछ कर्तव्य भी है। सरकारी कर देना नागरिक का कर्तव्य है। देश रक्षा में सहयोग देना नागरिक का कर्तव्य है। अगर सरकार के कामों में किसी तरह की शिकायत है तो उसे उचित ढ़ंग से सरकार के ध्यान में लाकर उसके लिए हल पाने का अधिकार भी नागरिक को प्राप्त है। सार्वजनिक संपत्ति की रक्षा करना नागरिक का परम कर्तव्य है।

रात

डिविन पी. सेव्यर, 4303, VIII C

हम इन्तज़ार करते हैं
रात की चयन केलिए।
जब रात आती है।
तारे चमकते हैं।

जब रात आती है
लोग वापस आते हैं।
आराम करते हैं,
कुछ समय केलिए।

जब रात आती है
लोग खाना पकाते हैं।
खिलाते हैं बच्चों को
और सुलाते हैं उनको।

जब रात आती है,
बच्चे रोने लगते हैं,
टी. वी देखने के लिए
और माँ से झगड़ा करते हैं।

जब रात आती है,
लोग जाते हैं घूमने!
बडी, बडी मारकटो में,
और सोते हैं रात की रात में।

सुंदर कमल

एल्दो पॉल, 4345, VIII C

सूर्योदय का समय पहुँचा। मैं उठ गया। प्रभातकर्मों के बाद मैं स्कूल जाने के लिए तैयार हुआ। मैं समाचारपत्र पढ़ने के बाद स्कूल जाने के लिए घर से बाहर निकला। मैं अब स्कूल जाने के रास्ते में हूँ। मैं इधर-उधर देखकर चलता हूँ। इसपर मैं ने रास्ते के पास वाले तालाब में एक अधखिले कमल को देखा। वह बहुत सुंदर था। मुझे खुशी हुई। मेरे चेहरे में एक हँसी आयी। मैं उस कमल को कुछ समय तक देखता रहा और उसके बाद स्कूल गया। कल और भी मैं ने उस कमल को देखा। चार-पाँच दिन हो गए। इन दिनों में, मैं वह कमल को देखते रहें। एक दिन स्कूल जाते समय मैं कमल को ढूँढ़ने लगा। कमल वहाँ नहीं था। मैं दुखी बना हुआ। मैं वहाँ से चला गया। मुझे, ऐसा दुःख हुआ जैसे एक दोस्त को अचानक नष्ट हुआ। वह मेरे लिए उतना प्यारी बन गया था।

सुनामी - एक अनुभव

जितिन लाल. एम.एस, 4366, VIII C

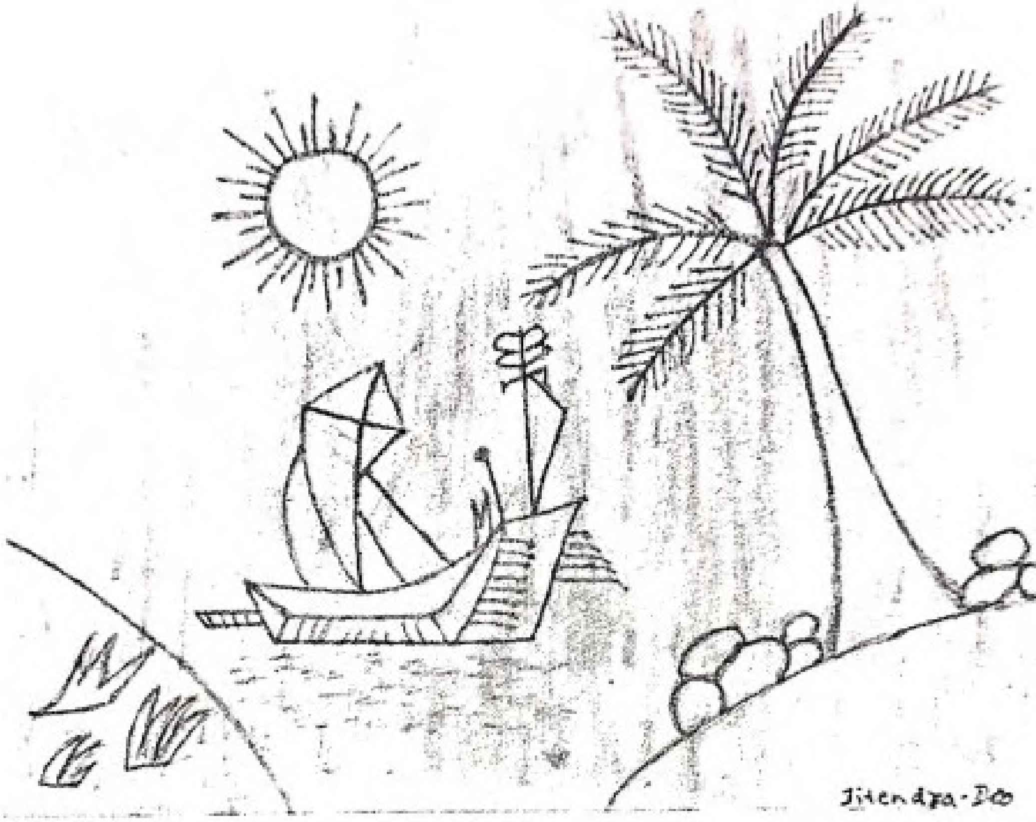

26 दिसंबर 2004 को एक बडा संभव हुआ। जिस संभव मानव का पूरा अंत करनेवाले तक सक्षम था। सैकडों लोग कन्याकुमारी में प्रकृति के सौन्दर्य का आस्वादन कर रहे थे। और वे लेग पूरे शांत मन से वेलांकण्णी में प्रार्थना करते थे। इतनी थोडी देर में इतना बड़ा संभव हुआ कि लोग कुछ करने के पहले ही सुनामी के लहरों ने उन्हें डुबाया। वे क्रिस्मस के बाद बहुत संतोष से खेल रहे थे, नाच रहे थे, लेकिन अफसोस की बात है कि इस दुर्घटना के बारे में किसी को कोई पता नहीं था। विज्ञान ने अनेक क्षेत्रों में मनुष्य को चकित किया है। लेकिन प्रकृति के गुप्त रहस्यों को समझने में मनुष्य कामयाबी नहीं हुए हैं। अगर सुनामी के बारे में कम से कम एक घण्टे से पहले ही चेतावनी दे पाते तो कितने लोग बच पाते। हमारी प्रार्थना है कि हे भगवान! ऐसी दुर्घटना न प्रदान दें।

इंसानियत

नितिन सियो. आर.एल, 4297, VIII C

मंदिर, मसजिद, गिरजाघर
ने बांट लिया भगवान को
धरती बांटी, सागर बांटा,
मत बांटो इंसान को।

अभी रात तो शुरू हुई है,
मंजिल बैठी दूर है,
उजियाला महलों में बंदी,
हर दीपक मज़बूर हैं।

मिलता न सूरज का संदेश
हर घाटी मैदान को
धरती बांटी, सागर बांटा,
मत बांटो इंसान को।

अभी भी हरी-भरी धरती हैं,
ऊपर नील वितान है,
पर न प्यार होता सुना
जलता रेगिस्तान हैं।

अभी प्यार का जल देना हैं,
हर प्यासी चहान को
धरती बांटी, सागर बांटा
मत बांटो इंसान को।

साथ उठे सब तो पहरा हो,
सूरज के हर द्वार पर,
हर उदास आंगन का हक हो,
खिलती हुई बहार पर।

रौद्र न पाएगा फिर
फिर कोई मौसम की मुस्कान को,
धरती बांटी, सागर बांटा,
मत बांटो इंसान को।

भारतीय सेना

पी. अरुण, 4552, IX B

न चाहूँ मान दुनिया में
न चाहूँ स्वर्ग को जाना।
यही वर दो मुझे माता,
रहूँ भारत का दीवाना।

यह है भारतीय सैनिक की चाह। न संकटों से भय, न जान की परवाह। भारतीय सैनिक यानी एक ज्वलंत उत्साह है। भारतीय सेना में सैनिक मौज़-मस्ती के लिए नहीं भाग लेते। वे अपने देश की सुरक्षा एवं गौरव बढ़ाने के लिए सेना में भाग लेते है। सेना में अनेक प्रकार की कठिनाइयाँ होती हैं, जो हर एक सैनिक खुशी से पार करते हैं। कभी पहाड़ों की ऊँचाइयों पर चढ़ना, कभी जंगलों में प्रवेश करना; कभी अंधेरी सुरंगों को पार करना, तो कभी बर्फ़ पर दिनों दिन चलना।

भारतीय सेना में सैनिक के लिए अनुशासन और आज्ञा-पालन अनिवार्य संस्कार है। जवान कभी 'न' नहीं करता अपने उच्च अधिकारी का आदेश उसके लिए सर्वोच्च है। वह जान का खतरा उठाकर भी उसका पालन करता है। अभी कारगिल युद्ध में सैकडों नौजवानों ने अपने सैन्य अधिकारियों के आदेश पर वीरतापूर्ण आक्रमण किए। सामने खड़ी मौत को देखकर भी वे घबराए नहीं। वे दुश्मनों के तोपों और गोलियों, के सामने रुके नहीं। शहीद सैनिकों को भारत पर ऐसा ऋण है जो कभी चुकाया न जा सकता। भारतीय सैनिक किसी तपस्वी से कम नहीं है। वे हर कष्ट खुशी से उठाते हैं। महात्मा कबीर ने हमारी सेना के बारे में ऐसा कहा है;

सूराँ तब ही परखिए, लडै सत्य के हेत।
पुरजा पुरजा हो रहे, तऊ न छडै खेत।
खेत न छड़ै सूखाँ, जुझै दल माहि।
आसा जीवन मरन की, मन में लाणै नहीं।

- ऐसे वीर जवानों को मेरा शत, शत प्रणाम, सैनिक के पवित्र जीवन से मैं प्रभावित हूँ, मैं भारतीय सेना में ज़रूर प्रवेश करूँगा 'जय हिन्द'।

एक अद्भुत पत्र

साजू माथ्यू, 4464, X B

सूचना: पहले आप पत्र को पढ़िए, फिर विराम चिह्न को छोड़कर पढ़िए और इस अंतर का आनंद लीजिए:-

प्रिय मित्र,

1. आपका पत्र मिला, पढ़कर हर्ष हुआ।

- कि आप पहली कक्षा में सर्वप्रथम रहे किन्तु जानकर दुःख हुआ।

2. कि आप सख्त बीमार है। भगवान से यही प्रार्थना है कि आप

- शीघ्र स्वस्थ हो जाए और अगली कक्षा में किसी के अंक आपसे

3. कभी अच्छे न हो। यदि मेरे हृदय में सच्ची भक्ति हो तो अवश्य

- आप अगली परीक्षा में सर्वप्रथम रहेंगे। मुझे आशा ही नहीं विश्वास है

4. कि भगवान मेरी प्रार्थना स्वीकार करेंगे। अगला पत्र यही समाचार लाए कि आपका समय

- चैन में बीता है। अब यही इच्छा है दुनिया देखे कि आपका ये अरमान तो

5. पूरा हो गया है। तभी मेरे दिल को पूर्णतया शांति मिलेगी, यह सुन माँ

- विचलित हो उठेगी कि आपके स्वस्थ होने का समाचार मिलने पर भी उन

6. की खुशी का ठिकाना न रहेगा। ये सुन सुनकर वे अवश्य मिठाई बाँटेगी।

- और ऐसा होना स्वाभाविक ही तो है, वह इस बात को नहीं भूली है।

7. उन्हें भली-भांति याद है कि हम दोनों पढ़ते थे तो

- आप मुझे छोटे-भाई कहते थे, कहने में ही नहीं व्यवहार में भी थे।

8. आपका छोटा भाई या, जिसे आप अत्यंत प्यार करते थे।

- मेरी त्रुटियों से खिल होकर जो आपको ग्लानी हुई थी कि

9. उसका भी अन्त हो गया। यह जानकर अत्यंत खुशी हो रहा है।

आपका प्रिय मित्र

साजू माथ्यू

"एकता ही सबसे बड़ी ताकत है"

मुकुन्द. एन, 4389, VII A

एक बार की बात है - एक लकड़हारा था। उसके चार बेटे थे। वह हमेशा एक दूसरे से लड़ते रहते थे। यह देखकर लकड़हारा खुश नहीं हुआ। उसके पास बहुत बड़ी सम्पत्ति नहीं थी। वह अब बूढ़ा होने लगा। कुछ दिन तक वह बीमार था। अब उसने सोचा कि उसके अंतिम दिनों में अपने बेटों को एकता के बंधन में जोड़ दें। यह सोचकर उसने अपने बेटों को पास बुलाया उसने अपने सबसे छोटे लड़के को पन्द्रह लकडी लाने को बोला, छोटावाला लड़का झट से लकडियाँ ले आया। लकड़हारे ने एक लकडी छाँटकर उस लकड़ी को अपने सबसे बडे लड़के को दिया और बोला इसे तोडो। बड़े लडके ने झट से तोड दिया फिर बाकि सारी लकड़ी एक ही गाँठ में बाँधकर उसने अपने बड़े बेटे को दिया। बड़ा लड़का उन लकड़ियों को तोड़ न पाया। एक-एक करके चारों ने कोशिश की। लेकिन न तोड़ पाये। लकड़हारे फिर बोला, - "एक लकडी को तो तुमने कितनी आसानी से तोड़ दिया लेकिन सबको एक बार में न तोड पाए" इससे तो तुम लोगों को सीख लेनी चाहिए कि "एकता सबसे बड़ी ताकत हैं, उसे कोई नहीं तोड़ सकता"। यह कहते ही लकड़हारे ने दम तोड़ दिया। उसके बाद चारों भाई एक साथ रहने लगे और कभी झगड़ा नहीं करते थे।

* * * * * * *

ज्ञान = एकता सबसे बड़ी ताकत हैं।

कंगारु

अभिमन्यु. के.एस, 4309, VIII A

कंगारु एक विचित्र विदेशी जानवर है। यह ऑस्ट्रेलिया में पाया जाता है। उसके पेट में एक थैली के भीतर उसका बच्चा रहता है। कंगारु तेज़ी से भाग सकता है। उसके भागने का तरीका बडा विचित्र है। ऐसा लगता है मानों वह कूदता हुआ जा रहा हो। उसकी पूँछ भी बहुत लंबी होती है। वह गेहूँ, फल, सब्जियाँ, पत्तियाँ और नरम-नरम घास खाता है। भारत के बडे-बडे चिडियाघरों में कंगारु को हम देख सकते हैं। तिरुवनन्तपुरम के चिडियाघर में कंगारु नहीं है।

जीवन का रहस्य

राहुल. पी.आर, 4292, VIII A

एक दिन एक सुन्दर बगीचे में एक सुन्दर फूल था। यह फूल बगीचे के मध्य में खड़ा था। इस कारण जो यात्रियाँ उस बगीचे से गुज़र जाते थे वे सब इस फूल से आकर्षित होते थे। बहुत सारे मधु मक्कियाँ और तितलियाँ इस फूल से मधु पीने केलिए आये जाये करते थे।

तीन चार दिन तक यह फूल बहुत ही उन्मेष भर कर खड़ा था। लेकिन वह फूल यह नहीं जानता था कि उसका जीवन छोटा है। कुछ दिनों बाद वह फूल गिर गया।

इस छोटी सी कहानी सुनकर आपको कुछ भी नहीं समझ में आया होगा, क्योंकि हम जानते हैं कि यह कहानी एक फूल के जीवन का विशेष कर रहा है। एक साधारण फूल गिर जाने से हम क्यों उदास होते हैं?

लेकिन एक बात हम भूल रहे हैं कि हमारा जीवन भी फूल जैसा है। हम कब कैसे मरेंगे, यह सब हम बता नहीं सकते। भगवान की करुणा से हम अभी जीवित है। हम बता नहीं सकते हैं कि कब सुनामी जैसे भयंकर आ सकते हैं।

हम मृत्यु को रोक नहीं सकते हैं। अगर इस धरती में हमारा जन्म हुआ है तो हमें मरना ही पडेगा। लेकिन हमको भगवान ने जीवन दिया है जो बहुत ही अमूल्य है। मगर हमें जीवन से एक दिन हाथ धोना ही पडेगा। अगर हम अच्छे, परोपकारी और दयालू जैसे बहुत ही गुण ही करकर जियो तो हमारा जीवन उल्लास से भर जाएगा। अगर हम मरने के पहले कुछ अच्छे काम करे तो हमें बहुत सारे लोग याद करेंगे। आज और कल भी हम सब लोगों के दिल में रह सकते हैं। हम गाँधीजी जैसे महान लोगों की तरह प्रसिद्ध हो जाएँगे।

हमारे जीवन में हमें एक बड़ा लक्ष्य होता है। उस लक्ष्य को हम प्राप्त करना ही होगा क्योंकि हमको इस धरती में हमारे पुराने यादों और यादगारों के साथ फिर कभी भी जिया सकता नहीं। कभी भी हम मनुष्य के जैसा जीवित कर सकते हैं। इसलिए हमें अपने जीवन में "अच्छा ही सोचकर अच्छा ही करना चाहिए।"

मस्ती भरी रात

जितेन्द्र देव, 4267, VIII A

एक दिन की रात में खाना खाकर छत पर सोने गया। तभी मुझे एक सपना आया, उस सपने में मेरे पास एक देवांगना आयी। उसने पहले तो मुझसे पूछा कि तुम मेरे साथ स्वर्ग में मस्ती करने चलेगे तो मैंने देवांगना से कहा कि मैं अभी मम्मी से पूछ कर आता हूँ। फिर मैं उस देवांगना के पास आया और बोला कि मम्मी ने मस्ती करने से तो मना किया है।

फिर मैंने पूछा कि क्या तुम उसके बदले में मुझे कुछ दे सकती हो, तो वह देवांगना बोली वैसे ही मैंने उससे हैरीपोटर जैसी एक तिलिस्मी छड़ी माँग ली। फिर कुछ सोचकर देवांगना मुझे वह तिलिस्मी छडी देकर वापस चली गई। फिर मैंने उस छडी से बनाई अपनी सपनों की दुनिया जिसमें मैंने बनाया एक शहर जिसमें थी चोकलेट की नहर। फिर मैंने बनाई ऐसी चीज़ की सब लोग हो गए उसे देखकर सब मोहित हो गये। टॉफियाँ ओर केक से बने हुए घर, च्यूइंगम के बने हुए चिडियों के पर। क्रीम के इसने और कोल्डट्रिंक की नदियाँ पेड़ों पर लगे हुए थे। पेस्ट्री ओर पिज्जा अनोखी है। वहाँ की फिजा, फूल हो क्रीम के और पत्तियाँ हो बिस्कुट की, तोड़-तोड़ कर, चाट-चाट कर, खाऊँ मैं क्रीम उनकी। जमीन बनाई है, गुलाबजामुन और सोनपापड़ी की। इस धरती पर बैठ कर हम खाएं मज़े से डोसा और इडली, चाऊमीन, भल्ला और गोलगप्पे भी है। पर बैगन, करेला और टिंडे का नामोनिशान न हैं। बैठे वहाँ हम एक नाव में जो बनी है। मिश्री चीनी की जड़ें है उसमें बादाम, किशमिश और बरिश में टपके दालमोठ और भुजिया, के बाद में टपकी बड़ी-बड़ी गुजिया। क्रीम का पत्थर, यहाँ गाय देती हैं कुलफी, बाद में मैं पीता हूँ दूध उनका मिल्की-मिल्की। इस पर पेड़ मैंने ऐसे बनाए जिन पेड़ों पर हैं समोसे और पेटीज, खाऊ मैं उन्हें तोड़-तोड़ कर मजे से जब मैं और कुछ बनाने केलिए हुआ। तब तक सुबह हो चुकी थी। मम्मी ने मुझे जगा कर "कहाँ बेटे आठ बज गए है।" फिर होश आने के बाद मैंने अपना सपना मम्मी को बताया तो मम्मी ने कहा, "बेटे, बहुत खूबसूरत सपना था।"

अनोखी घटना

आदर्श. एस.पी, 4289, VIII A

गोपाल..............उसकी माँ ने उसे बुलाया। गोपाल एक अच्छा लडका है। वह अच्छी तरह पढ़ता है। उसका धर तो सड़क के आसपास था। दस साल के उम्र है उसका। उसकी माँ उसे बुला रही थी। लेकिन उसकी कोई आवाज़ नहीं आ रही थी। "यह बच्चा कहाँ गया?" उसकी माँ को चिंता हो गयी। उस समय गोपाल उसके लिये एक पुस्तक खरीदने के लिए बाज़ार गया था। बाज़ार में बहुत आदमी थे। वहाँ उसने एक खिलौने का दूकान देखा। गोपाल को उस दूकान में जाने के लिए बहुत इच्छा थी। पर गोपाल ने उस समय अपनी घड़ी देखी। छह बजे बीत गये। उसने सोचा "माँ को भी नहीं पता था कि मैं इधर आया हूँ"। लेकिन वह दूकान को देखने पर सब छोड दिया। वह उस दूकान की ओर बढ़ने लगा। उस दूकान सबसे बड़ा था। जब वह उस दूकान में पहुँच गया तब बिजली चली गयी। जब वह कोई आवाज़ सुना तो वह भागने लगा, उसी समय ज़ोर से दरवाज़ा बंद गया। वह ज़ोर से चिल्लाया, लेकिन कोई नहीं सुना। गोपाल अंधेरे में आगे चलने लगा। कोई आवाज़ नहीं थी। तब उसने कई आदमी आपस में बात करने की आवाज़ सुन ली। आगे चलने से एक कमरे में चार आदमी मोंमबत्ती जलाकर बातें कर रहे थे। गोपाल ने वह अच्छी तरह सुनने की कोशिश की। गोपाल ने सुना, "उस बच्चे को क्या करना है?" एक आदमी बोला "हम उसकी आँख ले लेंगे।" यह सुनकर गोपाल चौंक गया! उसी समय बिजली की तरह एक आदमी बोला "वह बच्चा कहाँ है?" "हमको तुरंत उसे ढूँढ निकलना है।" यह सुनकर एक दरवाज़े के पीछे गोपाल छिप गया। वे लोग वहाँ से चल गए। तब कुछ आवाज़ सुनकर गोपाल पीछे देखा, किसी ने उसे पीछे से खींचा। उसने चिल्लाया "कौन है तू? मुझ को छोड दो"। "चुप, मैं हूँ वरुण"। "वरुण तूँ..... यहाँ" गोपाल बोला। वरुण उसकी कक्षा का एक छात्र था। "मैं स्कूल से यहाँ पहुँचा, कुछ खरीदने केलिए। तब मैं भी यहाँ फँस गया। इस कमरे के बारे में किसी को भी पता नहीं।" वे दोनों ने वहाँ से बाहर निकलने की कोशिश की। "दूर से पैरों की आवाज़ आ रही है" गोपाल वरुण से बोला। "हमको यहाँ छिपना' वरुण बोला। "उस बच्चा कहाँ गया?" वे चारों ने क्रुद्ध होकर कहा। गोपाल और वरुण उस समय बाहर निकलने की दरवाज़ा के सामने पहुँच गये। गोपाल को नीचे से एक ताला और चाबी मिला। गोपाल ताला और चाबी को अपने पास रख लिया। वह दोनों बडी प्रसन्नता से बाहर पहुँच गये

और घड़ी देखे। आठ बजे हो गए हैं। दोनों ने बाहर से दरवाज़े में ताला लगा दिया। गोपाल और वरुण ने पुलीस को बुलाकर हर बातें बोल दी। पुलीस ने उन चारों को गिरफ्तार कर दिया। "तू ही हे ना गोपाल?" पुलीस ने गोपाल से पूछा, "आपको कैसे पता" गोपाल ने पूछा, "तुम्हारी माँ पुलीस को एक शिकायत दे दी थी कि तुम खो गए हो।" तब उसको अपने घर के बारे में याद आ गया। जल्दी से गोपाल वरुण को विदा करके माँ के पास पहुँचा। माँ गोपाल को खो जाने पर बहुत घबरा गयी थी। वह गोपाल के आने से ही गले लगाकर रोने लगी। गोपाल धीरे से सारी बातें बता दी। यह सुनने के बाद माँ ने गोपाल को डाँटने लगा। फिर भी यह गोपाल को एक बडी घटना थी। उस दिन के बाद स्कूल में प्रधानाचार्य ने सभा बुलाकर, उनके सामने गोपाल और वरुण का प्रतिनन्दन किया।

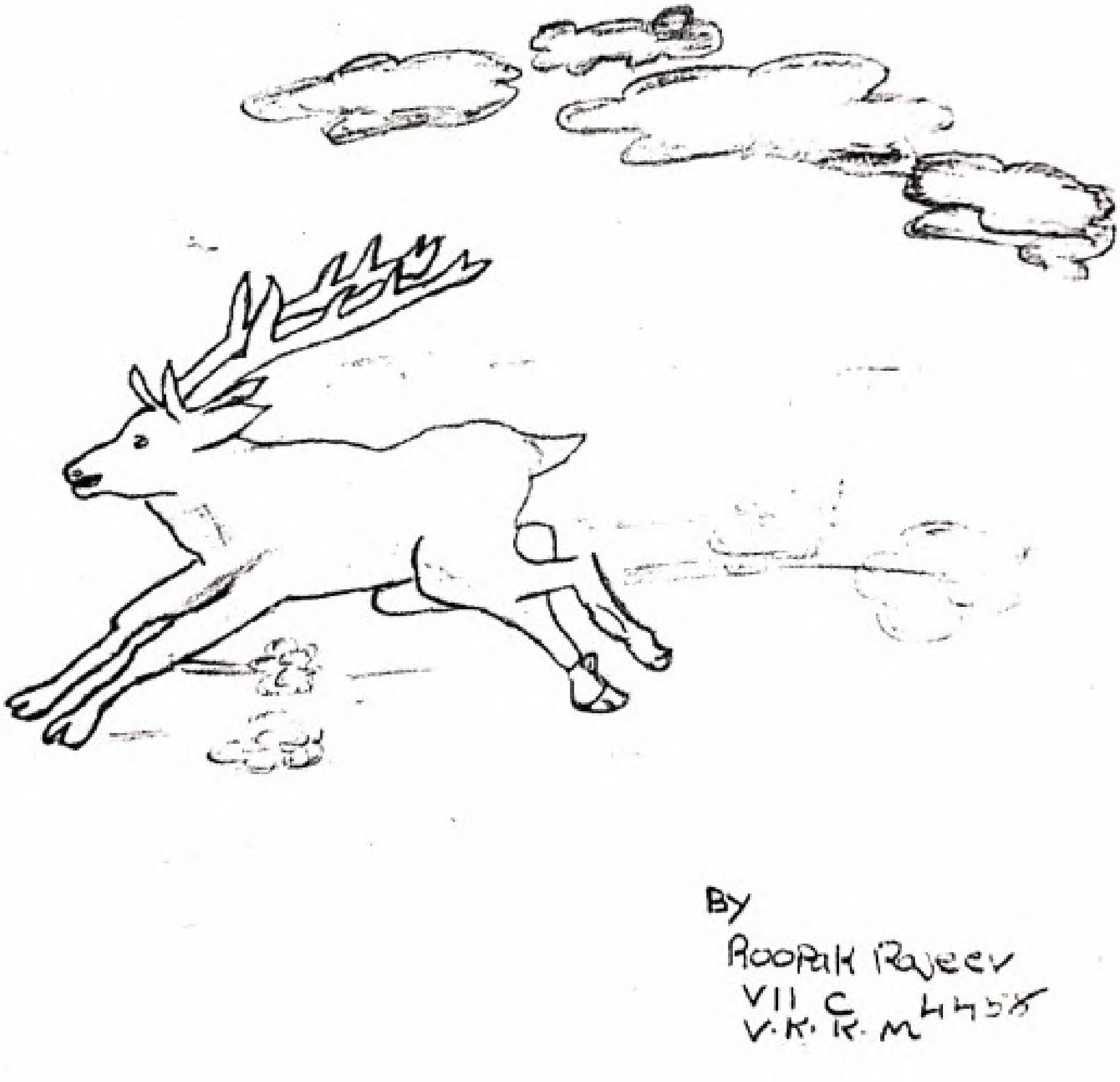

सफलता के मार्ग पर

प्रतीष पवनन, 4145, X A

मेरा नाम है दीपेष। मैं जो आप से एक कहानी कहने जा रहा हूँ। दस साल पुरानी घटना है जो मेरे जीवन में घटी थी। आज भी जब मैं अखबारों में उसकी तस्वीर देखता हूँ। तब मुझे पुरानी घटना याद आती है।

दस साल पहले जब मैं दसवीं कक्षा में पढ़ता था तब मेरे साथ एक दोस्त था जिसका नाम था आयूष। वह बहुत सीधा-सादा लडका था जो सिर्फ पढ़ाई में ध्यान देता था। वह न ही खेलने जाता और ना ही लाइब्रेरी में किताब पढने। वह तो सिर्फ यही चाहता था कि वह हमेशा प्रथम रॉंक पर आये। लेकिन एक दिन अचानक उसमें क्या बदलाव आया कि वे मुझसे आकर कहने लगा कि वह फुटबॉल खेलना चाहता है।

मैं तो ऐसा खड़ा रह गया कि मानों रेगिस्तान में खंभा गाडा हो। मैं ने उससे इस बदलाव का कारण पूछा। लेकिन उसने सिर्फ यही कहा कि वह एक सितारा बनना चाहता है, एक फुटबॉल का सितारा। तब मैं उसे मैदान में ले गया। वहाँ जो बच्चे खेल रहे थे वे हमारी कक्षा में ही पढ़ते थे और उन्हें से एक मेरा बहुत अच्छा मित्र था।

उन्होंने खुशी से हमें खेल में मिलाया। आयूष के पहले दिन के खेल को देखकर हम सब हँस पडे। वह फुटबॉल से डरता था। हम सब उसे क्लास में हँसी उठाने लगे। लेकिन इन बातों से उसकी हिम्मत और भी बढ़ी। वह हर दिन खेलने जाता था। उसने अपने लिए एक फुटबॉल खरीद ली। वह अकेले ही खेलता और अपना खेल सुधारता रहा। फिर भी उसकी पढ़ाई में कोई कमी नहीं दिखाई दी। वह अब भी क्लास में प्रथम था।

दो साल बाद हम अपने-अपने रास्ते पर चले गये। वह मेडिकल के कॉलेज पर और मैं इंजनीयरिंग के। उसके बाद मुझे उसकी कोई खबर न मिली।

आज जब मैं ने अखबार में पढ़ा "भारत के नए खिलाडी आयूष ने भारत के लिए दो गोल मारकर पाकिस्तान के ऊपर जीत हासिल की" तो मेरे आँखों में आँसू आ गयी। अब मुझे पता चला कि चाहे तुम जो भी हो और जहाँ भी हो अगर तुम सफलता प्राप्त करना चाहते हो और तुममें उसे पाने के लिए दृढ़ता हो तो तुम उसे जरूर प्राप्त कर लोगे।

शान्ति

फाइज. पी, 4118, X A

जब हम अपने चारों ओर निरन्तर अशान्ति की स्थिति देखते हो तो शान्ति के बारे में सोचना या बात करना भी व्यर्थ सा लगता है।

अशान्ति की यही स्थिति हमें शान्ति का अपना निजी स्त्रोत ढूँढ़ने के लिए मज़बूर कर देती है, ताकि हम उससे सदा शान्ति लेकर सहज जीवन जी सकें।

फूलों को दखिए, वे भी अशान्ति के वातावरण में रहते हैं, उन्हें भी इस भौतिक जगत की सहन व प्रदूषण को सहना पड़ता हैं, लेकिन वे जहाँ भी पाये जाते हैं - चाहे भीड़-भाड़ वाली सड़क के किनारे, दलदल के पास, मरुस्थल में, काँटों के बीच या कभी कभी गोबर के ढेर पर भी, परन्तु वे सदा सुन्दर, खिले हुए व सुगन्धित रहते हैं। फूल प्रत्येक अवसर पर यहाँ तक कि अति दुःखद अवसर पर भी उपयोग में लाये जाते हैं, जैसे श्रद्धान्जलि के लिये, समाधि आदि पर चढ़ाने हेतु आदि । फूल शान्ति का प्रतीक हैं, यह उनका स्वभाव है।

हम भी फूलों की तरह हैं हम परमात्मा के बगीचे के फूल हैं। दिन प्रतिदिन के हलचल वाले इस संसार रूपी बगीचे में हमें भी दूषित व विकृत परिस्थितियों का सामना करना पड़ता है। फूल होने के नाते हमसे यह आशा की जाती है कि हम भी अपनी शान्ति की स्वाभाविक स्थिति में रहकर चारों ओर अपना सुगन्ध फैलाऐं।

जब हम यह अनुभव करते हैं, कि हमारी आत्मा का मूल स्वभाव शान्ति है, तो हम शान्ति के सागर, परमात्मा के साथ अपना नाता जोड़कर शान्त-स्वरूप बन जाते हैं - एक सजीव शान्ति का प्रतीक-पुष्प।

शान्ति को बाहर खोजना व्यर्थ है, क्योंकि वह तो आपके गले में पहना हुआ हार है।

माँ और टी.वी

प्रदीप कुमार. बी, 4111, X A

जब मैं इस दुनिया में आया,
माँ ने मुझे अपने हाथों मे लिया
मैं ने रो-रोकर उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं एक साल का था,
माँ ने मुझे खाना खिलाया, नहाया
मैं ने शोर मचाकर धन्यवाद दिया।

जब मैं दो साल का था
माँ ने मुझे चलना सिखाया,
मैंने भाग - भाग उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं तीन साल का था
माँ ने मेरा मनपसंद खाना बनाया,
मैंने खाना खाकर उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं चार साल का था
माँ ने मुझे कुछ रंगीन पेंसिल दिए
मैं ने सारे घर रंगीन बनाकर उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं पाँच साल का था
माँ ने मुझे सजाया
मैं ने मिट्टी पर गिरकर उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं छह साल का था,
माँ मुझे स्कूल ले गई
मैं ने चिल्लाकर, रोकर उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं सात साल का था
माँ ने मुझे एक गेंद दिया
मैं ने पडोसी की खिडकी तोडकर
उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं आठ साल क था
माँ ने मुझे एक आइसक्रीम दिया
मैंने आइसक्रीम अपने ऊपर गिराकर उन्हें धन्यवाद दिया।

जब मैं नौ साल का था,
माँ मुझे और मेरे दोस्तों को सिनेमा को ले गई
मैं ने उन्हें दूर बिठाकर धन्यवाद दिया।

जब मैं दस साल का था,
माँ मुझे टीवी प्रोग्राम देखने से मना कर दिया
मैंने उनका घर से बाहर जाने का इंतज़ार किया।

सिंह की कृतज्ञता

अनवरशा, 4480, VII B

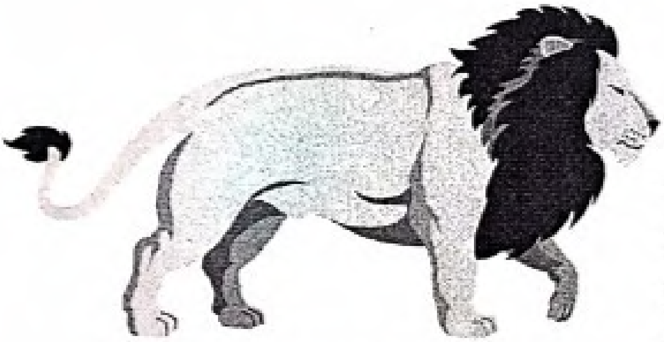

पुराने ज़माने में रोम में गुलामों का व्यापार होता था। एक बार की बात है। एक गुलाम अपने मालिक के यहाँ से भाग गया। उस गुलाम का नाम एन्ट्रोक्लिस था। मालिक के नौकरों ने उसे पकड़ लिया उसको मृत्यु की सजा सुनाई गई - "इसको पकड़कर सिंह के सामने फेंका जाए। सिंह इसे मारकर खा जाएगा।"

यह खबर सारे नगर में फैल गई। तमाशा देखने के लिए लोग जमा हुए। एक बंद अहाते में एक भयंकर सिंह ज़ोर-ज़ोर से गर्ज रहा था। उसी अहाते में उस गुलाम को छोड दिया था। सिंह एकदम उसकी ओर झपटने आया। एकाएक वह ठिठक गया। वह बड़े ध्यान से उस आदमी की और देखने लगा। वह शांत हो गया। वह उस आदमी के पास जाकर पैर चाटने लगा।

यह देखकर सब लोग चकित हुए और बडे प्रसन्न हुए। उस आदमी ने एक बार जंगल में इसी सिंह के पैर का काँटा निकाला था। सिंह के हृदय में इसके प्रति कृतज्ञता थी। इसलिए वह उसके पैर चाट रहा था। सिंह का यह प्रेम देखकर मालिक के कर्मचारी दंग रह गए। उन्होंने गुलाम को स्वतंत्र कर दिया।

जंगली जानवर भी उपकार करनेवालों को भला करता है।

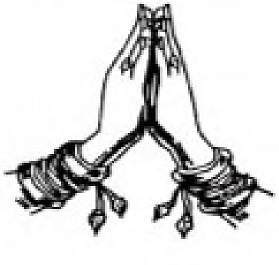

एक छोटी सी बात

सेबिन आन्टणी, 4301, VIII C

बूढ़े लोगों से इस ज़माने का आदमी नफ़रत करते हैं। हमारे माँ-बाप जब बूढ़े हो जाते हैं तो हम क्या करेंगे? हम सब कहेंगे कि हम उसे अच्छी तरह पालन करेंगे। लेकिन ऐसे भी लोग है जो अपने माँ बाप जब बूढ़े होते तो उन्हें कोई अनाथ मंदिर में डाल लेते हैं। हम ऐसा कैसे कह सकते हैं कि हम उनकी उपेक्षा करें। जब हम बच्चे थे तब हमारा परिपालन किया था। लेकिन हमको मानना है कि वह हमसे अधिक विवेकी है।

बडे लोगों के विवेक को बतानेवाली एक छोटी कहानी मैं बताऊँगा।

एक दिन एक देश के राजा ने अपने प्रजा को

गुलाब

मोहित. एम, 4397, VII C

सुबह हुई सूरज निकली
देखो मेरा गुलाब मुसकुराती
मेरे बगीचे की शोभा बढ़ाती
मेरा प्यारा गुलाब!

कितनी सुंदर हो,
कितनी खुशबूदार हो
तुम हर मन को प्रेम
का आनंद देता है!

कितनी मीठी हो
कितनी प्यारी हो,
मेरा प्यारी फूल
तू हो बना, बनवाया!

मेरा घर का गुलाब
कितनी मीठी, कितनी प्यारी
कितनी नन्ही, कितनी निराली
मेरा प्यारा गुलाब!

भारत के वीर सपूत

डॉ. जॉर्ज पी.आई, हिन्दी विभागाध्यक्ष

हम भारत के वीर सपूत
भर रहे हैं कण कण में ज्योतिपुंज।
दिखाया था हम ने कई बार
रण क्षेत्र में, गहन विचार में।
हम भारत के वीर सपूत

स्मृति के गह्वर तल में
अटपटी है वीरों की विजयगाथा।
संस्कृति के लंबे रास्ते में
नवीनता लायी है पुण्य पुराण।
हम भारत के वीर सपूत

अंग्रेज़ों के दबाने षड़यंत्र से
बच पाये हैं हमारे उज्वल आदर्श।
दूसरों को ललकारने तक
सक्षम हुई हैं हमारी अक्षौणी सेना।
हम भारत के वीर सपूत

गाँधी के सत्य से निष्टा पाकर
नेहरू के शील से शिल्प पाये।
नव भारत के वीर जवान
नये मार्ग के राही हैं हम।
हम भारत के वीर सपूत

a Father's Prayer

Build me a son, O Lord who will be strong enough to know when he is weak and brave enough to face himself when he is afraid. One who will be proud and unbending in defeat but always humble and gentle in victory.

A son whose wishbone will not be where his backbone should be, a son who will know himself is the foundation of all true knowledge.

Rear him, I Pray, not in the path of ease and comfort, but under the stress and spur of difficulties and challenges. Here let him learn to stand up in the storm, and let him learn compassion for those who fall.

Build me a son whose heart will be clean, whose goal will be high. A son who will master himself before he seeks to master other men. One who will learn to laugh but never forget how to weep. One who will reach far into the future yet never forget the past.

And after all those are his, add, I pray, enough of a sense of humour so that he may always be serious, yet never take himself too seriously, a touch of humility so that he may always remember the simplicity of true greatness; the open mind of true wisdom; the meekness of true strength.

Magazine Contributed by Jitendra Deo 4267/10